UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Flavii Philostrati quae supersunt

Philostratus, Flavius

Turici, 1844

Ἐπιστολαί

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-5613

Visual Library

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

PROOEMIUM.

Iniquius quidam VV. DD. de his epistolis judicarunt, quum argutiarum ineptiarumque plenas, nec lectu valde dignas esse pronunciavere, quas qui tractabit animo non occupato, facile sentiet, multum iis inesse ingenii, leporis, elegantiae, ac plerasque compositas esse epigrammatum modo in acumen exeuntes novitate decorum.[1] Ipse scriptor talia ludebat[2] atque videtur poetas elegiacos bene cognitos habuisse nec raro expressisse,[3] ut postea, ni fallor, has epistolas respexit in pangendis epigrammatis Paulus Silentiarius.[4] Aequalibus certe ista sylloge non displicuit, quae quidem, si quid video, bis in publicam lucem est emissa. Utraque in libris manuscriptis deprehenditur editio. Prior ab altera valde discrepat; illam Nostrum in dulci juventa condidisse dixeris, hanc refinxisse, cum aetate jam provectior esset, qua juvenilis animi sensus deferbuerant. Illa vividior est, brevior et concisior; haec magis contemplativa, diffusior et verbosior; illa multum in exemplis ex vita ex historia et mythologia petitis versatur et plura habet *μελέτῃ* accommodata, haec passim *γνώμας* adspersit, magisque accedit ad *διάλεξιν*.[5] Ea differentia augetur lectionis perpetuo discrimine; priorem enim editionem ii exhibent codices, qui plerumque meliora praebent, alteram, qui paene ubique pejora. Etiam ordo epistolarum plane alius utrobique et ipsa inscriptio: in codicibus praestantissimis invenimus titulum *Φιλοστράτου Ἀθηναίου ἐπιστολαί*, in deterioribus *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ ἐρωτικαί*.[6] Videtur inde consequi, scriptorem, cum Athenis sophisticam profiteretur,[7] adjecisse propterea hoc nomen gentile, quo, quum Lemno esset oriundus, ab aliis cognominibus distingueretur; quod autem postea, cum tantopere inclaruisset, summamque Juliae Augustae gratiam obtinuisset, addi jam non erat opus.

[1]) Ut 1, 2, 4, 6, 9, 11, 13, 20, 23, 25, 26, 28, 30, 31, 33, 35, 37, 39, 40, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 52, 56, 59, 60, 63, 64, 66, 67, 71, 73.

[2]) Exemplum est epigramma in imaginem Telephi, quod *Εἰκόνων* volumen claudit. Etiam Suidas ejus *ἐπιγράμματα* laudat.

[3]) Inprimis Meleagrum cf. Anth. Pal. XII, 133. V, 171, 143 ad 2, 30, 33, praeterea Platonem V, 79 ad 62, Maecium V, 117 ad 13, Dioscoridem V, 56 ad 11, Rufinum V, 15 ad 34, et V, 74 ad 55, incertorum V, 142 ad 1, V, 91 ad 2. Etiam Menandreae imitationis non rara sunt vestigia, quae indicavit V. Cl. Meineke ad Menandr. ed. 1. p. 59, 106, 137. ed. 2. p. 131, 186, 192.

[4]) Adhibeatur V, 266 ad 10, V, 288 ad 21, V, 270 ad 22, V, 258 ad 51.

[5]) cf. maxime ep. 7, 21, 27, 28, 29, 37, 38, 39.

[6]) Sic etiam p et u inscribuntur, boni quidem libri, sed saepius cum secunda familia facientes. Ottobonianus 90 eundem titulum prae se ferens mihi ex Emperii tantum indicio notus est, (ed. Dion. p. 793.) qui chartaceum saec. XVmi esse refert; itaque non licet affirmare, utrum cum illis codd. an cum altera familia congruat.

[7]) cf. Suid. v. *Φιλόστρατος*.

Auctorum, qui epistolas aut expresserunt aut tetigerunt, brevior est index, quem quidem ego conscribere potuerim. Aristaenetus [1]) et Isidorus Pelusiota [2]) vestigia produnt suae lectionis; incerta res est de Himerio; [3]) praeterea Proclus de scriptione epistolarum ex illa, quae vulgo adhaeret his epistolis, disputatione nonnihil excerpsit,[4]) etiam anonymus grammaticus in cod. Parisino 1630 locum ex ep. 18 affert.[5]) Suidas laudat ἐπιστολὰς ἐρωτικάς, unde liquet, eum aut secundae familiae librum aut Parisino 1696 similem ante oculos habuisse, nil tamen, quod sciam, ex iis profert. De Paulo Silentiario jam supra egi.[6])

Potior librorum familia (1) in tria genera discedit: optimum constat ex Vaticano 140 (R), eodem, quo in Vitis Sophistarum usus sum,[7]) Vaticano 87 (r), quem etiam in Heroico adhibui,[8]) Urbinate [9]) 127 (U), et Vindobonensi 331 (v), olim integro,[10]) nunc mutilo in principio et fine. In Vaticanis libris insunt quinquaginta octo primae epistolae. Praeterea laudandi sunt Parisinus 2885 (π), saeculi XVImi ineuntis,[11]) chartaceus, ut Palatinus 122 [12]) et Cantabrigiensis 6697 (c), item chartaceus nec multo antiquior. [13]) Parisinus et Cantabrigiensis desinunt in media epistola quadragesima septima (359, 1.) Palatinus jam in fine quadragesimae sextae; bonitate lectionis parum cedunt libris vetustioribus. Sequitur alterum genus constans Parisino 1696 (p), descripto inde Urbinate 110 (u) et Urbinate 134 (uβ), qui jam consentiunt hic illic cum familia minus probata,[14]) attamen etiam recipienda habent complura soli. Neutra cum familia hi in ordine episto-

[1]) cf. not. ad 356, 12.

[2]) cf. not. ad 353, 2.

[3]) Siquidem non aliunde repetendum, quod dicit Ecl. 10. τὰς κοινότητας τῶν ὑποθέσεων ἰδίας αἱ μεταχειρίσεις ἐργάζονται. cf. 365, 5.

[4]) cf. Boiss. not. ad Ep. 1. p. 52.

[5]) cf. eundem ad Aristaenet. p. 743.

[6]) cf. not. I, 4.

[7]) Hujus usum Boissonadi editioni debeo, partim etiam Th. Heysii schedis.

[8]) Collatus est a Th. Heysio. Vitiosissimum habet Olearius ad ep. 42. p. 932 (119. ed. Boiss.)

[9]) Urbinas, in quo praeterea sunt Libanii epistolae, easdem habet epistolas atque R et r, deinde ex alio fonte minus bono supplet epp. 59—64, additque denuo, sed ex secunda familia ep. 5. Eas contulit Heysius, in ceteris antiquiorum librorum auctoritate contentus eram. Codex a Mich. Apostole exaratus est, qui margini varietatem alterius sectae adscripsit.

[10]) Vindobonensis collationem nuperrime accepi, dum jam plagulas emendo, a docto juvene H. E. Poeschl. Desunt ab initio 27 epistolae, et abrumpitur oratio p. 361, 6 in verbis πόλιν μὴ.

[11]) Varietatem h. l. integram edidit Boissonadus.

[12]) Commemoratur a T. Hemsterhus. ad Luc. D. D. 19, 1. In eo sunt etiam Aesopi fabulae et sententiae philosophorum.

[13]) Selectam ejus varietatem communicavit mecum V. humanissimus J. Scholefield.

[14]) Ex his Parisinum jam saepius tetigi. Urbinatem 110 noverat Ol. ignotus ei manserat Urbinas 134, (saec. XVmi, chartaceus). Inde, ut ex altero Urb. enotavit mihi lectionis varietatem epp. 7, 8, 20, 25, 26, 27. Th. Heysius. Codd. p et u, quibuscum in lectione plerumque congruit uβ, communia cum fam. 2 haec habent: 344, 4, 10. 346, 19. 347, 12. 348, 11, 13, 19. 349, 13, 20. 351, 2, 4, 7, 8, 14. 354, 4, 8. 355, 10. 356, 5. 357, 12 et praeferenda haec 345, 13, 16. 346 7, 14. 347, 17, 26. 348, 15. 349, 5. 355, 5, 19. 356, 5, soli vero praebent bonas lectiones 345, 21. 346, 19. 349, 4, 8, 10. 350, 17. 351, 3, 9, 10, 11, 17. 352, 11. 355, 16. 357, 16. Praeterea recepit Boissonadus ex p 348, 21. 349, 22. 352, 9. 353, 1. 354, 1. Qui hunc librum scribendum curavit sive archetypum, nonnunquam ex deliciis fecit amasiam. cf. 345, 15. 352, 3.

larum faciunt,[1]) nec inter se congruunt uβ et p, u, et differunt eo quoque, quod carent in p, u titulis epistolae, qui non desiderantur in uβ. Numerus paene idem est: p (u) habet primas quadraginta, uβ undequadraginta epistolas.[2]) Tertium denique genus complectitur libros inter se simillimos[3]) Palatinum 155, Coislinianos 321 et 352, ac Vaticanum 997 nunc deperditum. Magis etiam, quam alterum, quocum saepe conspirat,[4]) ad secundam descendit familiam,[5]) insunt autem nonnisi duodecim epistolae, quae lectionem et ordinem meliorum sequuntur; discretae ab his tredecim[6]) exstant in eisdem codicibus, lectione et quodammodo etiam ordine cum altera secta congruentes, quibus praefigitur titulus *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ ἑταιρικαί*, ea pars est etiam in Parisino 1657 (d), saeculi XVmi chartaceo.

Secunda familia in codicibus integris habet quinquaginta tres epistolas, earum sex desunt in meliore, quae contra undecim offert in ista non exstantes. Eam ducit[7]) Vaticanus 96 (ϱ), quo recentiores, sed non multum diversi sunt Laurentiani LV, 7 et LVIII, 16 (fa, fb), Lugdunensis 76 (l) et, qui duodecim ultimis caret epistolis, Parisinus 3026, denique scriptus a Constantino Lascaride Matritensis 63,[8]) a quo absunt octo in fine epistolae. Delectus tantum viginti et trium epistolarum est in Barocciano 50 (b), saec. XImi, membranaceo,[9]) indocti quidem librarii manu scripto, sed non plane carente bonis lectionibus.[10]) Eum passim emendavit quidam ex codice optimi generis potioris familiae, quo factum, ut codex utrisque libris accensendus sit. Correctum significavi littera β. Excerpta multa sunt in Palatino 129 (h), saepius hanc familiam referentia quam alteram.[11])

[1]) Heysius mecum communicavit ordinem epp. in utroque Urbinate obvium.

[2]) Nisi Heysium fugerit ep. 51 in uβ, ea enim sola est, quam secundum illius indicem uβ non habet, ceterae eaedem sunt. Ordo in uβ hic deprehenditur: 1, 3, 2, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 21, 22, 25, 32, 26, 30, 18, 36, 38, 4, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 19, 20, 23, 24, 27, 28, 29, 31, 33, 34, 35, 37, 39. Hos numeros cum ordine, quem nos sequimur, comparabis.

[3]) Pro uno in epistolis habere licet, itaque una littera γ eos signavi. Ipse accurate excussi Palatinum nitidissimum librum membranaceum saec. XVmi; Coislinianum 352, saec. XIII, Boissonadus, qui alterius XVmo saec. scripti rationem non habuit, quippe plane cum illo consentientis. De Vaticano ceteris praestante multitudine operum, quae eo continebantur (vide catalogue des manuscrits laissés par feu M. J. F. Bast. p. 7.) mira narrat jucundissime Jacobsius in Praef. ad Ael. de N. A. p. XIV.

[4]) Vide 355, 2, 5, 10, 19, 20. 356, 5, 16. 357. 10, 12.

[5]) Ut 355, 10, 12, 14. 356, 2, 5, 6, 10. 357, 1, 4, 12, 17.

[6]) Immo quatuordecim, sed undecimus jam in altera parte legitur, multo quidem brevior. cf. tabulae I, II.

[7]) De Vaticano egi in Praef. ed. pecul. V. S. XIII, sqq. Laurentianorum specimen suffecit primae ep. varietas; Parisini cognitionem Boissonadianae editioni debemus; Lugdunensis multas lectiones suppeditavit mihi H. de Hoff. discipulus quondam meus, qui optime meritus est de tota hac opera Philostratea.

[8]) Hi duo compluribus locis deficiunt, eaeque lacunae transierunt in veteres editiones cf. not. IV, 7.

[9]) Idem est, unde Cramer (Anecd. Oxon. Vol. II.) Theognosti canones et Choerobosci orthographiam edidit. Epistolae hoc ordine ibi leguntur: 1, 2, 3, 54, 46, 20, 9, 55, 17, 63, 4, 21, 27, 22, 5, 47, 48, 6, 7, 23, 8, 28, 11. Duas hujus codicis nactus sum collationes, alteram H. Liddellii benignitate, alteram J. Grabhamii, qui Bentleianam ex margine ed. Morell. descripsit.

[10]) Quaedam ei cum libris 1 sunt communia, ut 343, 1, 13. 344, 3, 4. 345, 7. Ad veram lectionem ducunt, quae habet 345, 22. 346, 1. 362, 20.

[11]) Sumta sunt ex 3, 1, 17, 5, 27, 7, 8, 29, 56, 10, 13, atque haec omnia in margine fol. 52 adscripta sunt. Mire confudit epitomator epp. 29 et 56: *πρὶν ἔρωτα ἐλθεῖν εἰς γῆν, μόνον τὸν ἥλιον οἶδεν ἡ ψυχὴ καλὸν* (cf. 354,

Utraque secta complectitur amatorias tantum litteras, exceptis tribus brevissimis, quae irrepsere in meliorem, codicillorum illae instar habendae. Talia sunt praeterea octo epistolia 65—72, quae una cum 40—45, 49, 51, 52 et dissertatiuncula de stilo epistolarum (I, p. 364.) Laurent. LIX, 30 (φ) habet saec. XIIImi chartaceus. Ea, exceptis 51, 52 Constantinus Lascaris in suo apographo cum epistolis secundae familiae conjunxit, adjecit autem ex archetypo nunc deperdito epistolam ad Juliam (ep. 73), quae nisi in Matritensi libro nusquam amplius reperitur. Hoc ipsum Lascaridis exemplum videtur ab Aldo in editione Epistolarum Graecanicarum adhibitum esse.[1]) Suspicor aut in eo ipso aut in codice, unde descriptum est, excidisse ultimum folium epp. 50—53, (ex ordine familiae secundae, quem hoc loco sequor) et antepenultimum, (epp. 42—44.)[2]) servatumque fuisse dimidium penultimum, inferiore ejus parte abscissa, in qua legebatur ep. 47, et fortasse in tergo 50, dimidiatum autem hoc folium, in quo erant epp. 45, 46 et 48, 49, irrepsisse ante ep. 38. Vix aliter explicueris ordinem Aldinae, in qua 37 primae ex familia secunda epistolae eandem, atque illa, seriem tenent, et ut illic inscribuntur *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ ἐρωτικαί*,[3]) at praecedunt *Ἐπιστολαὶ Φιλοστράτου* vulgato in editionibus ordine usque ad duodevicesimam, deinde huc aberraverunt epp. 45, 46, 48, 49, et sequuntur 38, 39, 40, 41,[4]) eae quoque una cum illis ex suo loco in alienum delatae. Cum Aldina[5]) Genevensis s. Commeliniana 1606, (Cujacio perperam tributa,[6]) et Morelliana 1608 conspirant numero et ordine[7]) epistolarum; successit Meursius, qui 1616 has epistolas edidit ex Lugdunensi auctas, unde adjectae sunt, quae ibi numerantur 42, 43, 44, 47, 50, 51, 52.[8]) Olearius denique ex Vaticanis libris epistolia, ibi inter 50 et 54 collocata in fine syllogae suae posuit.

10.) *καὶ τὰς τοῦ παντὸς περιόδους* (cf. 360, 23) *καὶ τὸ σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον* (cf. ib. 24.) *τὰ τοιαῦτα πολυπραγμονεῖν* (cf. ib. 23.) *καὶ συντρέχειν ἡλίῳ* (cf. ib. 24.) *καὶ συγκινδυνεύειν φθινούσῃ* (h. e. *σελήνῃ*.), *συνήδεσθαι δὲ πληρουμένῃ, συμπλανᾶσθαι δὲ τῷ τῶν πλανωμένων χορῷ καὶ μηδὲν ἀβατὸν μηδὲ ἀθέατον τῶν ὑπὲρ γῆν μυστηρίων καταλιμπάνειν.* In fol. 68, b. leguntur nonnulla ex 3, 24, 25, 13. Veram hinc lectionem duxi 348, 21 jam ab Ol. cōnjectura inventam.

[1]) Lectiones quoque aliquot ab Iriarto indicatae eo ducunt, ut 358, 13 *ἀπυρίνους*, 361, 31 *ὁλινοῦς*, et 349, 9 *ἔαρ καὶ κάλλος ῥόδων*.

[2]) Sunt in nostro ordine 38, 19, 39, 64; epp. 42—44 respondent nostris 61, 34, 63, ep. 47 nostrae 36; deinde 45, 46, 48, 49 sunt 14, 35, 37, 18.

[3]) In Aldina legimus ea verba sic composita: *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ Ἐρωτικαὶ Μειρακίῳ*. Inde ridicule fecit editor Genevensis: *Φιλοστράτου ἐπιστολαί. Ἔρωτι καὶ Μειρακίῳ*, quod propagavere Morellius et Olearius, qui ambo omisso titulo *Φιλοστράτου ἐπιστολαὶ* vicesimae septimae apud ipsos epistolae praefixerunt inscriptionem *Ἔρωτι καὶ μειρακίῳ*. cf. Boiss. ad h. ep. p. 94.

[4]) Apud nos 60, 33, 32, 16. In ψ ultimum locum habent, is enim exit in ep. 41, quae etiam in Aldina extrema est *Ἐπιστολῶν Φιλοστράτου* ante *Φιλ. ἐπιστολὰς ἐρωτικάς*.

[5]) Prodiit Venetiis 1499, forma quarta. Titulus est *Ἐπιστολαὶ διαφόρων φιλοσόφων· ῥητόρων. σοφιστῶν* etc.

[6]) cf. Boissonad. ad Theoph. Simocat. praef. XXXIII.

[7]) Etiam lacunae in ep. 16 inde a 349, 3 (*ἥκουσά γε*) et ep. 32 inde a 355, 5 (*τὸ ἔκπωμα*) et 7 inde a 345, 10 (*καὶ τί δεῖ*) ante Meursianam editionem fuerunt, quae in ψ quoque atque haud dubie in Matritensi 63 reperiuntur.

[8]) Easdem Kimedoncius editurus erat ex Palatinis libris 122 et 155, illinc ep. 19 nostri ordinis, hinc epp. 61, 62, 64, utrinque 34, 36, 38, 39. Ipse de hoc augmento agens ait: »epistolae 64, 65, 66, 67« (ex serie ab Olearii servata, nostro autem ordine 61, 34, 62, 36.) „jam primum e codice Palatinae bibliothecae descriptae lucem vident, in quibus non pauca correximus. Hoc autem loco« (dicit 355, 27, ubi nos fugit lectio codicis Pal. 155).

Poteram traditum ab editoribus ordinem servare, quod fecit egregius vir, cui praeclaram epistolarum editionem debemus, J. F. Boissonadus, malui tamen ab eo digredi, ut paterent utriusque recensionis propria. Propterea oportuit exhiberi seriem, quae melioris est familiae atque in tabula II eam proponi, quae ex libris 2 in editiones maximam partem transiit;[1] additamenta autem, quibus haec altera secta locupletata est, in marginem rejici, sejungi etiam quam maxime licebat, lectiones utriusque familiae,[2] ac non utrinque mixtum repraesentari contextum. Separavi ab epistolis, quae vulgo prima est, *Ἀσπασίᾳ* sive *Ἀσπασίῳ* inscripta, non quo putarem junioris esse Philostrati atque illam ipsam, de qua Noster agit in extremis Vitis Sophistarum — nam haec similitudo speciosa magis quam vera est,[3] nec debuit VV. DD. fallere — sed quia male pro epistola haberi sentio, conjunxique ideo cum hac alteram de natura et lege dissertationem, *διαλέξεων* inscriptionem praefixurus, nisi certa testimonia deessent, quibus eas ad illud corpus[4] pertinere intelligeremus. Prior illa disputatio de epistolarum scriptione in multis codicibus[5] legitur, ex quibus maxime secutus sum φ; ceteri, quos usurpare licuit, Parisinus 1696 (P), Parisinus 2551 (p), Bodlejanus 2290 (b), Darmstadinus (d), Vindobonensis 250 theol. (v), plerumque inter se consentiunt, altera nonnisi in Parisino 1696 (p) et Urbinate 110 (u) exstat; ex recentiore libro primus in lucem emisit Olearius (Praef. Epp. p. 912 sqq.) correctam nuper dedit ex p Boissonadus (Praef. IX sqq.) Scholia Epistolis desunt, quippe quae parum aptae essent scholasticae lectioni. Eorum in locum cedant aliquot Jodoci Kimedoncii notae, quas mihi descripsit ex cod. Harlejano 5380 V. D. Jo. Grabham. Adolescenti litteris olim praematura morte erepto, qui et ipse edendi hujus scriptoris consilium ceperat,[6] hoc monumenti debetur. Fasciculum to-

»pro *στρυῶν* legendum puto *ὀσφύων* et in deliciis habebatur ea mulier, quae, ut ait Simonides *βαθύκευλος* (sic) esset.« Huc refer epistolam Jungermanni ad Putschium apud Ol. Praef. IX, quam iterum respicit in Prooemio Epistolarum p. 911.

[1]) Quum melior familia in ep. 58 finiatur, ordinem inde secutus sum Urbinatis 127 usque ad ep. 64, deinde Laurentiani LIX, 30, usque ad ep. 72. Agmen claudit ep. 73, quam nullus superstes codex praeter Matritensem praebet; huic subjunxi duas dissertationes, de quibus vide quae infra monui. Epistola 59 in edd. emendatior legitur, quam in codd., ut suspicio nascatur Lascaridem hîc aut libro meliore aut ingenio usum esse.

[2]) Ex deteriore haec fere recepi: 343, 11. 345, 13, 16. 349, 13. 351, 12, 18. 352, 8. 355, 7, 12. 356, 23. 357, 12, 16, 17. 358, 22. 359, 5. 360, 6. Omitto hic, quae illa cum p communia habet, cf. not. II, 14.

[3]) cf. 275, 4. Verba illic sunt: *ἡ δὲ ξυγγεγραμμένη ἐπιστολὴ τῷ Φιλοστράτῳ περὶ τοῦ πῶς χρὴ ἐπιστέλλειν πρὸς τὸν Ἀσπάσιον τείνει, ἐπειδὴ παρελθὼν ἐς τὰς βασιλείους ἐπιστολὰς τὰς μὲν ἀγωνιστικώτερον τοῦ δέοντος ἐπέστελλε, τὰς δὲ οὐ σαφῶς, ὧν οὐδέτερον βασιλεῖ πρέπον, αὐτοκράτωρ γὰρ δή, ὁπότε ἐπιστέλλοι, οὐ δεῖ ἐνθυμημάτων οὐδ' ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ δόξης, οὐδ' αὖ ἀσαφείας, ἐπειδὴ νόμους φθέγγεται, σαφήνεια δὲ ἑρμηνεὺς νόμου.* Hic vero nulla mentio argumentorum, quae in epistola imperatoria non adhibenda sint, et rediens istud *ἀγωνιστικώτερον* hîc ad periodos spectat, quarum usus ab epistolis alienus esse dicitur, nec quae de *σαφηνείᾳ*, ut legum interprete, illic leguntur, cum his praeceptis consentiunt, quibus postulatur, ut *κοινὰ καινῶς, καινὰ κοινῶς* eloquamur.

[4]) *Διαλέξεις* scripsit Philostratus teste Suida, ipseque citare quandam in V. A. 126, 29 videtur.

[5]) Neglexi imprudens Parisinos 2775 et 2847. Delituerat in scriniis meis varietas enotata Laur. Pl. LXXXVII, 14, quum typis haec particula expressa est; repertam nunc promo: 364, 27 habet *ἐπέστειλεν*. ib. *πρέποντος ἐπιστολικῷ χαρακτῆρι*. 29. *μὴ ἐκπίπτειν*. 30. *ἐν ἐπιστολαῖς*. 32. *εἰς ἄλλην ἠχὼ πᾶσαν στενὴ οὖσα*. 365, 1. *τοὺς κύκλους*, et *ἐπὶ τελευτῇ*. 2. *δέοι τὰ ἐπεσταλμένα*. 3. *δεόμενοι ξυγχωροῦντες*. 4. praebet *ἐρῶντες* pro vulg. *ἐρωτῶντες*, quam notare omisi. ib. *ἦν σ. ἑρμηνεύσωμεν καὶ ἔξω εὐθελείας* (sic). In ceteris cum nostra recensione consentit.

[6]) cf. Praef.

tum effundere nolui, quum inessent, quae hodie proferre verebar; in iis, quae recepi, lectores deprehendent animadversiones et correctiones haud spernendas. Huetii pauca quaedam Millerus olim mecum communicavit; at eas jam Boissonadus exhibuit in editione sua, quae et Olearii refert annotationem et ex amplissima viri summi lectione passim novum lumen his epistolis affundit, nec iis solum, sed plurimis aliis operibus Graece conscriptis. Inde repetii, quae ab hoc libello non essent aliena.

Adjeci tres tabulas, unde cognosceretur numeratio epistolarum in diversis codicibus editionibusque diversa: prima monstrat rationem, quae optimis melioris familiae libris intercedit cum reliquis; secunda eam, quae alteri sectae cum praestantioribus codicibus; in tertia componitur noster ordo cum Oleariano, quem ceteris quoque tabulis inserui; ejus ope lectores invenient numeros epistolarum in nostra editione.

I.

R, r, π, c.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
p, u.	21	22	1	2	36	23	24	5	29	31	25	20	37	40	39	32	7	35	9	26	3	4	27	30	17
γ.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2.	3	4	1	11	15	17	18	20	7	24	22	25	33	45	37	41	9	49	51	6	12	14	19	28	29
O.	29	30	27	37	41	43	44	46	33	50	48	51	59	19	63	26	35	22	69	32	38	40	45	54	55

R, r, π, c.	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
p, u.	6	18	19	14	15	38	42	13	8	28	33	34	11	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16	—
γ.	—	—	1	2	3	4	5	6	7et23	8	9	10	11	12	—	—	—	—	—	—	14	17	—	—	18	—	—
2.	31	13	21	27	32	34	40	39	43	46	47	48	50	52	—	—	—	—	—	—	5	16	—	—	23	—	—
O.	57	39	47	53	58	60	25	24	65	20	67	21	68	70	2	3	4	5	6	10	31	42	12	9	49	73	74

R, r, π, c.	53	54	55	56	57	58	]U.	59	60	61	62	63	64	]φ.	65	66	67	68	69	70	71	72	]a.	73.	
p, u.	—	—	—	—	—	—		—	—	—	—	—	—		—	—	—	—	—	—	—	—		—	
γ.	—	13	15	19	—	21		20	24	25	23	16	22		—	—	—	—	—	—	—	—		—	
2.	—	2	8	26	30	35		36	37	42	44	10	53		—	—	—	—	—	—	—	—		—	
O.	72	28	34	52	56	61		62	23	64	66	36	71		7	8	11	14	15	16	17	18		13.	

II.

2.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	
O.	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	
R, r, π, c.	3	54	1	2	46	20	9	55	17	—	4	21	27	22	5	47	6	7	23	8	28	11	50	10	
p, u.	1	—	21	22	—	26	29	—	7	—	2	3	18	4	36	—	23	24	27	6	19	25	—	31	
γ.	—	13	—	—	14	—	—	15	—	16	—	—	—	—	—	17	—	—	—	—	α'*	—	18	—	

*) Numeris Graecis indicatur melior familia. (cf. fol. 100 et 132 in Pal. 155.) Epistola 34 et ex hac et ex deteriore diversis locis exhibetur.

| | | |

Conjecturae. VV. DD.

Kim. Kimedoncius. Bentl. Bentleius. Hu. Huetius. J. Jacobsius. B. Boissonadus. Lectionem vulgatam significat ς.

Index Editionum (E).

a. Aldina 1499. g. Genevensis 1606. m. Morelliana 1608. M. Meursiana 1616. sunt e. editiones veteres. o. Olearíana 1709. B. Boissonadiana 1842, quae ubi cum ceteris edd. consentit, scripsi EB.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

α'. Τὰ ῥόδα ὥσπερ πτεροῖς τοῖς φύλλοις ἐποχούμενα ἐλθεῖν παρὰ σὲ σπουδὴν ἐποιήσαντο. ὑπόδεξαι αὐτὰ εὐμενῶς, ἢ ὡς Ἀδώνιδος ὑπομνήματα, ἢ ὡς Ἀφροδίτης βαφήν, ἢ ὡς γῆς ὄμματα. ἀθλητῇ μὲν οὖν κότινος πρέπει καὶ βασιλεῖ μεγάλῳ ὀρθὴ τιάρα καὶ στρατιώτῃ λόφος, καλῷ δὲ μειρακίῳ ῥόδον καὶ διὰ συγγένειαν εὐωδίας καὶ διὰ τὸ οἰκεῖον τῆς χροιᾶς. περιθήσῃ δὲ οὐ σὺ τὰ ῥόδα, ἀλλ' αὐτὰ σέ.

β'. Πέπομφά σοι στέφανον ῥόδων, οὐ σὲ τιμῶν, καὶ τοῦτο μὲν γάρ, ἀλλ' αὐτοῖς τι χαριζόμενος τοῖς ῥόδοις, ἵνα μὴ μαρανθῇ.

γ'. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο χιτῶνας, ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς ἐναντίους τῷ φοβερῷ τῆς χροιᾶς, ἢ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἷμα τῇ κοινωνίᾳ τῆς βαφῆς. ὑμᾶς δὲ δεῖ τοὺς καλοὺς ῥόδοις μόνοις ὁπλίζεσθαι καὶ ταύτην λαμβάνειν παρὰ τῶν ἐραστῶν τὴν πανοπλίαν. ὑάκινθος μὲν οὖν λευκῷ μειρακίῳ πρέπει καὶ νάρκισσος μέλανι, ῥόδον δὲ πᾶσιν, ὡς καὶ μειράκιον τὸ πάλαι ὂν καὶ ἄνθος καὶ φάρμακον καὶ μύρον. ταῦτα Ἀγχίσην ἀνέπεισε, ταῦτα Ἄρην ἀπέλυσε, ταῦτα Ἄδωνιν ἐλθεῖν ἀνέμνησε, ταῦτα ἥρος κόμαι, ταῦτα γῆς ἀστραπαί, ταῦτ' ἔρωτος λαμπάδες.

δ'. Αἰτιᾷ με, ὅτι σοι ῥόδα οὐκ ἔπεμψα· ἐγὼ δὲ οὔτε ὡς ὀλίγωρος τοῦτο ἐποίησα οὔτε ὡς ἀνέραστος ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐσκόπουν, ὅτι ξανθὸς ὢν καὶ ῥόδοις ἰδίοις στεφανούμενος ἀλλοτρίων ἀνθέων οὐ δέῃ. οὐδὲ γὰρ Ὅμηρος τῷ ξανθῷ Μελεάγρῳ στέφανον περιέθηκεν, ἐπεὶ τοῦτο ἂν ἦν ἄλλο πῦρ ἐπὶ πυρὶ καὶ δαλὸς ἐπ' ἐκείνῳ διπλοῦς, ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἀχιλλεῖ, οὐδὲ τῷ Μενελάῳ, οὐδὲ

I. μειρακίῳ. C, EB.
1. πρὸς. b. ib. ἐποιήσαντο. 1, b. ἐποιήσατο. 2, EB. 2. ἢ primo loco om. E praeter M. 3. οὖν om. b. add. β. ib. ποθητὴ. 1. ποθητῇ. 2, h. ὀρθὴ τ. Wesseling, Obs. II, 9. ἡ ὀρθὴ. Tup. Em. IV, 398. ὀρθὴ ἡ τ. Bentl. et B. ib. τί ἄρα. π. ib. καλῇ δὲ γυναικὶ. p, u. 4. ῥόδον. 1. ῥόδα. 2, EB. ib. εὐωδίας. 1. τῆς εὐωδίας. 2, EB. ib. χροίας. π, c. ib. περιθήσῃ — σέ om. E ante M et ψ. 5. αὐτά σε. EB.
II. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ. γυναικί. 2, EB.
III. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.
8. Οἱ Λακ. — βαφῆς. h. ib. χιτῶνας. 1, β. Θώρακας. 2, h, b, EB. ib. ἐναντίους. 1, B. πολεμίους. 2, h, E. 9. χροίας. E. ib. ἀγοῶσι. π. 10. ῥόδοις μόνοις. 1. μόνοις ῥόδοις. 2, EB. ib. καὶ om. π, c. 11. καλῶ. p, u. ib. πρέπει. καὶ ναρκ. μέλ. 1, B. πρέπει· ναρκ. μέλ. b, ρ, fa, ψ. πρέπει. νάρκ. δὲ μέλ. fβ. πρέπει δὲ ναρκ. μέλ. l, ε. ib. ὡς μειράκιον (ὧς. R, r.) 1. ὡς καὶ μ. 2 (μειρακίῳ. b), EB. ib. τὸ πάλαι ἦν. R, r, π, c, o. πάλαι. p, u. παλαιὸν. 2, e. πάλαι ὄν. B. Sc. τὸ πάλαι ὄν, nisi fuerit ὃ μειράκιον τὸ πάλαι ἦν. In o est ordo sic perversus: μέλανι ὡς καὶ μειράκιον — ἄνθος, ῥόδον δὲ πᾶσι καὶ φάρμακον κτέ. 12. ἀνέπεισε. 1, B. ἔπεισε. 2, E. ib. Ἄρην. 1, B. Ἄρη. 2, E. ib. ἀπόλλυσι. 1, β. (ἀπολλύσῃ. π.) 13. ἀνέμνησε. 1, b. ὑπέμνησε. 2, EB. ib. αὗται ἥρος. 2. ib. ταῦτ' ἔρ. R, r, π, c. ταῦτα ἔρ. p, o, B. ib. λαμπάδες. 1. αἱ λαμπάδες. 2, E et b, delet β articulum.
IV. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.
14. αἰτιᾶς. l, g, o. αἰτιῶ. b. ib. ῥόδον. b. ib. ὡς om. c. ib. ὀλιγωρῶν. u. 15. ξανθὴ οὖσα — στεφανουμένη. p ex corr. 16. ἀνθέων. 1, B. ἀνθῶν. 2, E. ib. Μελέα. b. Μενελάῳ. β. 17. ἐπ' ἐκεῖνα. p. ἐπ' ἐκεῖνο. π.

1, 2, 3, 4 = 29, 30, 27, 37. p. 927, 926, 929.

ἄλλοις, ὅσοι παρ' αὐτῷ κομῶσι. φθονερὸν γὰρ δεινῶς τὸ ἄνθος καὶ ὠκύμορον καὶ παύσασθαι ταχύ, λέγεται δ' αὐτοῦ καὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἐκ λυπηροτάτης ἄρξασθαι προφάσεως· ἡ γὰρ ἄκανθα τῶν ῥόδων παριοῦσαν τὴν Ἀφροδίτην ἔκνισεν, ὡς Κύπριοι λέγουσι καὶ Φοίνικες. ἀλλὰ τί; μὴ στεφανούμεθα ἄνθος, ὃ οὐδὲ Ἀφροδίτης φείδεται;

ε'. Πόθεν εἶ, μειράκιον; εἰπέ, ὅτι οὕτως ἀτέγκτως πρὸς ἔρωτας ἔχεις; ἐκ Σπάρτης ἐρεῖς, οὐκ εἶδες οὖν ὑάκινθον, οὐδ' ἐστεφανώσω τῷ τραύματι; ἀλλ' ἐκ Θεσσαλίας; οὐκ ἐδίδαξεν οὖν σε οὐδ' ὁ Φθιώτης; ἀλλ' Ἀθήνηθεν; τὸν Ἁρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα οὐ διέβης; ἀλλ' ἀπ' Ἰωνίας; καὶ τί τῆς γῆς ἐκείνης ἀβρότερον, ὅπου Βράγχοι καὶ Κλάροι οἱ Ἀπόλλωνος καλοί; ἀλλ' ἐκ Κρήτης; ὅπου πλεῖστος Ἔρως ὁ τὰς ἑκατὸν πόλεις περιπολῶν; Σκύθης μοι δοκεῖς καὶ βάρβαρος εἶναι ἀπ' ἐκείνου τοῦ βωμοῦ καὶ τῶν ἀξένων θεαμάτων. ἔξεστιν οὖν σοι τὸν πάτριον μιμήσασθαι νόμον. εἰ δὲ σώζειν οὐ θέλεις, λάβε τὸ ξίφος. οὐ παραιτοῦμαι, μὴ φοβηθῇς· ἐπιθυμῶ κἂν τοῦ τραύματος.

ς'. Εἰ σωφρονεῖς, διὰ τί ἐμοὶ μόνῳ; εἰ δὲ χαρίζῃ, διὰ τί μὴ κἀμοί;

ξ'. Ὅτι πένης εἰμί, ἀτιμότερός σοι δοκῶ· καὶ μὴν καὶ αὐτὸς ὁ Ἔρως γυμνός ἐστι καὶ αἱ Χάριτες καὶ οἱ ἀστέρες. ὁρῶ δὲ ἐγὼ τὸν Ἡρακλέα ἐν ταῖς γραφαῖς δορὰν θηρίου περιβεβλημένον καὶ τὰ πολλὰ χαμαὶ καθεύδοντα, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα καὶ ὑψηλῷ ζώσματι ἢ δισκεύοντα ἢ τοξεύοντα

ξ'. Ὅτι πένης – Ἀλκιβιάδης. πενία γὰρ οὐκ ἔστιν ἔγκλημα, οὔτε .... τὴν ἑκάστου αἰτίαν ἡ τύχη ἀπολύεται τῇ πρὸς ἀλλήλους κοινωνίᾳ. ἄπιδε – ἐλεούμενος. ἐκεῖνος σεμνύνεται τῷ θηράματι, ὁ πένης σιωπᾷ. πάλιν – ὁ πένης ἑαυτόν, ὡς μηδὲ ἐν τούτῳ τὴν τιμὴν ἀπεῖναι τῆς αὐτουργίας· ὁ πλούσιος δοὺς εὐθέως ἐλέγχεται, τὸ γὰρ πρᾶγμα κατάφωρον γίγνεται τῷ πλήθει τῶν συνεγνωκότων, ὡς μηδὲ τοὺς γείτονας, μηδὲ τοὺς παριόντας ἀγνοῆσαι τὸ δρᾶμα, ὁ πένητι χρησάμενος φίλῳ λανθάνει· οὔτε γὰρ ὄγκος τῇ δεήσει πρόσεστι, καὶ τὴν τῶν ἔξωθεν καταβόησιν ἐκτρεπόμενος καὶ τὸ τῶν δυνατωτέρων αὐτοῦ γενέσθαι τινὰς ἀντεραστάς, ὡς ῥᾴστου τοῦ πράγματος, οὐχ ὁμολογεῖ τὴν εὐτυχίαν, ἀλλ' ἀποκρύπτεται. τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος – νοσοῦντι; τίς συναγρυπνῆσαι; τίς συνεξελθεῖν ἐς στρατόπεδον; τίς αὐτὸν – πλουτῶ.

1. Post οὔτε aliquid excidisse suspicor. B οὔτε mutatum velit in οὕτως. 3. οἱ σεαυτὸν μηδὲν τοῦτο τὴν τιμὴν ἀπεῖναι ταῖς αὐτουργίαις. b. 5. πρὸς αὐτούς. b. 7. συναγρυπνεῖν. M. 8. τίς συνεξελθεῖν — στρατοπ. addit p. sec. m. ib. τὸ στρ. E praeter M, B.

---

1. ἄλλοις ὅσοι. 1. (ἄλλοι ὅσοι. β.) ὅσοι ἄλλοι. 2, EB. ib. γὰρ om. 2, b, E. add. β. 2. αὐτῷ. p. αὐτὴν. b. ib. λυπηρωτάτης. m, o. ib. προσφάσεως. m, o. 3. τὸ ῥόδον. b. ib. παροῦσαν. u. ib. λέγουσι καὶ Φ. 1, b, B. καὶ Φ. λέγουσι. 2, E. ib. ἀλλὰ τί. 1 (in c est τι erasum), β. αἵματος. 2, b, EB. 4. μὴ στεφανούμεθα. 1 (μὴ deletum in p), l. μὴ στεφανώμεθα. φεύγωμεν. 2 praeter l, ubi στεφανούμεθα, φεύγωμεν, EB. ib. ὃ οὐδὲ. R, r, π, c. ὃ μηδὲ. p, 2, EB. (ὁ μηδὲ. o.) οὗ μηδὲ. h.

V. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.

5. ὃθ' οὕτως. 2, E. ib. ἀστέκτως. p. ib. πρὸς ἔρωτας ἔχεις. R, r, π, c. πρὸς ἔρωτα ἔχεις. p, B. πρὸς ἔρωτα ἔχῃ. b. ἔχεις πρὸς ἔρωτα. 2, E. 6. οὐδὲ ἐστεφ. p. οὐδὲ στεφ. R. ib. τῷ τραύματι. 1, β. τοῦ τραύματος. 2, EB. 7. οὐδ' ὁ om. 1. ib. Φθιώτης. 1. Φθιώτης Ἀχιλλεύς. 2, EB. ib. ἀλλὰ. 2, E. ib. Ἁρμόδιον οὖν. 2, EB. ib. οὐ διέβης. 1. οὐ παρῆλθες. 2, EB. (οὐ παρῆλθες; o.) ἀλλ' ἀπ' Ἰ. R, r, p, B. ἀλλ' ἀπὸ Ἰ. π, c. ἀλλὰ ἀπ' Ἰ. 2, E. 8. τί om. 1. ib. Βράγχαι. R. ib. Κλάροι οἱ. B. Κλάριοι. ς. 9. πλεῖστος Ἔρως. 1, B. πλεῖστος ὁ Ἔρως. 2, E. ib. περιπολῶν. 1, β, B. περιπλέων. 2, b, E. ib. βάρβαρος εἶναι. 1, B. βάρβαρος. 2, E. 10. θεαμάτων. R, r, π, c. θαυμάτων. b. θυμάτων. p, 2, EB. ib. μιμήσασθαι. 1, β. τιμῆσαι. 2, EB. 11. εἰ δὲ. 1, β, B. εἰ. 2, E. ib. σώζεις. R. ib. τοῦ τραύματος. 1. τραυμάτων. b. τραύματος. 2, EB.

VI. μειρακίῳ. R, r. τῷ αὐτῷ. π, c. γυναικί. 2, EB.

μὴ

13. διὰ τί ἐμοὶ. ρ. ib. εἰ δὲ. 1, β, B. εἰ. 2, b, E.

VII. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.

14. μὴν καὶ om. c. ib. ἐστιν αἱ Χ. p. 15. ἐγὼ τὸν. 1. ἐγὼ καὶ τὸν. 2, EB. ib. θηρίου δορὰν. uβ. 16. καθεύδοντα χαμαί. p, u. ib. ὑψηλῷ. 1, B. ψιλῷ. uβ, b, 2, E. ib. ζώσματι. R, r, π, c, uβ. ζώματι. p, u, b, 2, EB. ib. ἢ τοξεύοντα ἢ τρέχοντα. C. ἢ τρ. ἢ τοξ. EB.

5, 6, 7 = 41, 43, 44. p. 931, 933.

ἢ τρέχοντα, οἱ δὲ Περσῶν βασιλεῖς τρυφῶσι καὶ μετέωροι κάθηνται τῷ πολλῷ χρυσίῳ περιβαλλόμενοι· τοιγαροῦν ἔπασχον κακῶς ὑπὸ τῶν πενήτων Ἑλλήνων νικώμενοι. ἦν πτωχὸς ὁ Σωκράτης, ἀλλ' ὑπέτρεχε τὸν τρίβωνα αὐτοῦ ὁ πλούσιος Ἀλκιβιάδης. πενία γὰρ οὐκ ἔστιν ἔγκλημα. ἄπιδε πρὸς τὸ θέατρον· πενήτων ὁ δῆμος, ἄπιδε πρὸς τὰ δικαστήρια· πένητες κάθηνται. ἄπιδε ἐπὶ τὰς μάχας· οἱ μὲν πολυτελεῖς καὶ χρυσοῖ τοῖς ὅπλοις λείπουσι τὰς τάξεις, ἡμεῖς δὲ ἀριστεύομεν. ἐν αὐτοῖς τε τοῖς πρὸς τοὺς καλοὺς ὑμᾶς σκέψαι πόσον τὸ μεθόριον· ὑβρίζει τὸν πεισθέντα ὁ πλούσιος ὡς ἐωνημένος, ὁ πένης οἶδε χάριν ὡς ἐλεούμενος. πάλιν ὁ λαμπρὸς τὸ πεπραγμένον ἐς ἐξουσίαν ἀναφέρει τῆς οἰκείας δυνάμεως, ὁ δὲ πένης ἐς τὴν τοῦ δόντος φιλανθρωπίαν. ὁ πλούσιος ἄγγελον πέμπει κόλακα καὶ παράσιτον, μάγειρον καὶ τοὺς ἐκ τῆς τραπέζης, ὁ πένης δὲ ἑαυτόν. καὶ τί δεῖ τὰ πολλὰ λέγειν; ὁ πλούσιος καλεῖ σε ἐρώμενον, ἐγὼ δὲ κύριον· ἐκεῖνος ὑπηρέτην, ἐγὼ δὲ θεόν· ἐκεῖνος μέρος τῶν αὑτοῦ κτημάτων, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅθεν ἄλλου πάλιν ἐρασθεὶς ὅμοιος πρὸς ἐκεῖνον ἔσται, πένης δὲ ἅπαξ ἐρᾷ. τίς δύναται παραμεῖναι νοσοῦντι; τίς αὐτὸν προτάξαι πεμπομένου βέλους; τίς ὑπὲρ σοῦ πεσεῖν; [φιλία.] ἐν τούτοις πᾶσι πλουτῶ.

ή. Εἰ ξένος ὢν ἐρῶ σου, μὴ θαυμάσῃς· οὐκ ἔστιν ὀφθαλμοὺς ξενίας ἁλῶναι, καὶ γὰρ κάλλος αὐτῶν ὁμοίως καὶ πῦρ ἀνάπτεται. οὐ μὴν ὁ Βράγχος ἔφευγε τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ξένον, οὐδὲ ὁ Πάτροκλος τὸν Ἀχιλλέα, οὐδὲ ὁ Χρύσιππος τὸν Λάιον. ἦρα καὶ Σμερδίου Πολυκράτης ὁ Σάμιος καὶ τοῦ Πέρσου μειρακίου ὁ Ἀγησίλαος, εἰ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ μειρακίου ἀγνοῶ· ξένοι καὶ ὄμβροι τῆς γῆς καὶ ποταμοὶ τῆς θαλάσσης καὶ ὁ Ἀσκληπιὸς Ἀθηναίων καὶ ὁ Ζεὺς ἡμῶν καὶ ὁ Νεῖλος Αἰγυπτίων καὶ ὁ Ἥλιος πάντων. ξένη καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος καὶ ἡ ἀηδὼν τοῦ ἔαρος καὶ ἡ χελιδὼν τῆς οἰκίας καὶ ὁ Γανυμήδης τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ἀλκυὼν τῆς πέτρας καὶ ὁ ἐλέφας Ῥωμαίων καὶ ὁ ὄρνις ὁ φοῖνιξ τῶν Ἰνδῶν τῶν μυρεψικῶν· οὗτος μὲν ὁ ξένος καὶ βραδύς, τὸν δὲ πελαργὸν οἱ πρῶτον

ή. Εἰ ξένος — ἀνάπτεται, καὶ δεῖ τὸ μὲν λάμψαι, τὸ δὲ εὐθὺς αἰσθέσθαι, διακρίσεως δὲ οὐ δεῖ οὔτε ὠσὶν οὔτε ὄμμασιν, ἀλλ' εἰσὶ καὶ ξένοις καὶ πολίταις οἱ τῆς ψυχῆς ἄγγελοι· οὐ μὴν — ξένον, οὐδὲ ὁ Ἥλλας τὸν Ἡρακλέα, οὐδὲ ὁ Λικύμνιος τόν Ῥαδάμανθυν, οὐδὲ — ἀφανέστερος. εἰ δὲ δέῃ καὶ μένοντος, ἔγγραψόν με σὺ καὶ Ζεὺς γενοῦ φράτριος καὶ Ἀπόλλων πατρῷος, ἡ δὲ φυλὴ τοῦ Ἔρωτος.

1. αἴσθεσθαι. b. αἴθεσθαι. B. ἔσεσθαι. 2, E. τοὺς δὲ — αἰσθέσθαι. Hemsterh. ad Hesych. I, 1372. ib δέει C, E. δεῖ. B. 2. οὐχ. E. οὐδὲ ὁ Τ. — Ῥαδ. habent etiam p, u, ubi Ἡρακλῆ legitur, et Τλας. 3. Ἀτύμνιος sive Ἄτυμνος proponit B.

---

1. οἱ Περσῶν — προβαλλόμενοι τὸ σεμνόν. h. ib. περιβαλλόμενοι. π, c, p ex corr. u. προβαλλόμενοι. R, r, uβ, b, 2, EB. προβ. τὸ σεμνόν. 2, h, EB. 2. ὑπὸ πενήτων. p, u. ib. πτωχὸς ἦν ὁ Σ. h. 3. τὸν τρ. αὐτοῦ. 1, B. αὐτοῦ τ. τρ. b, 2, E. ib. ἄπιδε — μεθόριον om. p, u, uβ. 4. ἄπιδ' ἐπὶ. E. 5. τὰ τοῖς. π. 6. πόσον om. m, g. ib. τὸν πένητα. b. ib. ἐωνημένος. R, r, π et c ex corr. (fuerat ἐωνημένον), b, B. ἐωνησάμενος. p, u, uβ. ἐωνημένον. 2, E. ib. ὁ δὲ π. R, r, π, c, β. ὁ π. 2, EB. 9. σκύλακα. uβ. ib. παράσιτον μάγειρον. 1. π. καὶ μ. 2, EB. ib. ὁ πένης δὲ. R, r, π, c, β, uβ. ὁ δὲ π. p, u. ὁ πένης. 2, EB. 10. καὶ τί — ἔσται om. a, g, m. ib. καὶ τί. 1, ib. ὁ πένης δὲ. R, r, π, c, β, uβ. ὁ δὲ π. p, u. ὁ πένης. 2, EB. 10. καὶ τί — ἔσται om. a, g, m. ib. καὶ τί. 1, ib. ὁ πένης δὲ. R, r, π, c, β, uβ. ὁ δὲ π. p, u. ὁ πένης. 2, EB. ib. ἐγὼ δὲ θεὸν. R, r, π, c. ἐγὼ θεραπευτὴν. p, u, uβ. β, B. τί. 2, M, o. ib. ἐγὼ δὲ. 1, B. ἐγὼ. 2, M, o. ib. ἐγὼ δὲ θεὸν. R, r, π, c. ἐγὼ θεραπευτὴν. p, u, uβ. β, B. τί. 2, M, o. ib. ἐγὼ δὲ. 1, B. ἐγὼ. 2, M, o. ib. ἐγὼ δὲ θεὸν. 2, M, o. 11. ἐγὼ δὲ π. 1, B. ἐγὼ π. 2, E. ib. πάλιν ἄλλου. b. ib. ὁμοίως. p, u, b. 12. ἔστι. uβ. ib. ξένος u et suprasc. πένης. p. ib. ὁρᾷ. R, r. ἐρῶν. a, g, m. Inde a τίς δύναται nova inscribitur epistola τῷ αὐτῷ in R, r, π, c, in p adsc. sec. m. unde habet u, uβ. ib. ἅπαξ σε ἐρασθεὶς δύναμαι. b. ib. προτάξαι. 2, EB. προτάξει. p, u, β. προτάξειε. R, r, π, c. προτάξῃ. uβ. 13. ὑπὲρ τοῦ. β. ὑπὲρ σοῦ. b. τούτου. R, r, π, c. ib. πεσεῖν. p, u, uβ, 2, EB. πέσοι. c. πέσῃ. R, r, π. ib. φιλία. p. φιλίαν. u. φιλία om. 2, EB. Inclusi. ib. ἐν τούτοις πᾶσι λια om. p, u, uβ. ib. φ. γὰρ πλουτῶ. p, u, uβ. ἐν τούτοις. b (sic).

VIII. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. 2, EB.

14. σου om. π. 15. ἅπτεται. p ex corr. u, B. 16. Σμέρδον. R, r, π, c. Σμοδίον. p, u. Σμερδίου. uβ, 2, EB. 17. ὁ ante Ἀγησ. om. b. ib. εἰ καὶ τὸ ὄνομα (τούνομα. R). τ. μ. ἀγνοῶ. 1. (ἀγνοῶν. uβ.) οὐκ οἶδα τ. μ. τὸ ὄνομα. 2, EB. ib. ξένοι ὁλοοὶ τῆς γ. b, ubi ὁλοοὶ del. β. ib. καὶ οἱ bis. 2, EB. 18. Ἀσκλήπιος. E. 19. ἀέρος. E. 20. Γανυμήδης. ψ, a, g. Γαννυμίδης. π. 21. Ἰνδῶν τῶν μυρεψικῶν. 1, B. Ἰνδῶν. 2, E. ib. καὶ οὗτος. uβ. ib. πρώτως. R, r, π, c. πρῶτον. p, u. πρῶτοι. uβ, 2, EB.

θεασάμενοι καὶ προσκυνοῦσι. ξένα καὶ τὰ γράμματα, ἐκ Φοινίκης γὰρ ἦλθε, καὶ Σηρῶν ὑφαὶ καὶ μάγων θεολογία, οἷς πᾶσιν ἥδιον χρώμεθα ἢ τοῖς ἐγχωρίοις, ὅτι τῶν μὲν σπάνιον τὸ ἐπίκτητον, τῶν δὲ ὀλίγωρον τὸ οἰκεῖον· ἀμείνων καὶ ἐραστὴς ὁ ξένος, ὅσῳ καὶ ἀνύποπτος τῇ ἀγνωσίᾳ καὶ πρὸς τὸ λαθεῖν ἀφανέστερος.

Θ'. Τί παθόντα τὰ ῥόδα, πρὶν μὲν παρὰ σοὶ γενέσθαι, καλὰ ἦν καὶ ῥόδα — οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ οὐδὲ ἔπεμψα, εἰ μή τι ἀξιόκτητον εἶχεν — ἐλθόντα δὲ εὐθὺς ἐμαράνθη καὶ ἀπέπνευσε; τὸ μὲν σαφὲς οὐκ οἶδα τῆς αἰτίας, οὐ γάρ μοί τι εἰπεῖν ἠθέλησαν, ὡς δ' εἰκάσαι ῥᾴδιον, οὐκ ἤνεγκε παρευδοκιμούμενα, οὐδὲ ἠνέσχετο τῆς πρὸς σὲ ἀμίλλης, ἀλλ' ὁμοῦ τε ἔθιγεν εὐωδεστέρου χρωτὸς καὶ ἀπώλετο. οὕτω καὶ λύχνος πίπτει πυρὸς μείζονος ἡττηθεὶς καὶ ἄστρα ἀμαυρά, ὅταν ἀντιβλέπειν ἡλίῳ μὴ δύνηται.

ί. Τοὺς ὄρνις αἱ καλιαὶ δέχονται, τοὺς ἰχθύας αἱ πέτραι, τὰ ὄμματα τοὺς καλούς, κἀκεῖνα μὲν πλανᾶται μεθιστάμενα καὶ μετοικοῦντα ἄλλοτε ἐπ' ἄλλους τόπους — ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ὡς ἄγουσιν οἱ καιροί — κάλλος δὲ ἅπαξ ἐπ' ὀφθαλμοὺς ῥυὲν οὐκ ἄπεισιν ἐκ τούτου τοῦ καταγωγίου. οὕτω κἀγώ σε ὑπεδεξάμην καὶ φέρω πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δικτύοις, κἂν ἐπὶ θάλατταν ἔλθω, ἀνάγει σε ἡ θάλαττα, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ μῦθος, ἄν τε ἐπὶ λειμῶνα, αὐτῶν τῶν ἀνθέων ἐξέχεις. καὶ τί γὰρ ἐκεῖ τοιοῦτον φύεται; καὶ γὰρ εἰ καλὰ καὶ χαρίεντα, ἀλλὰ μιᾶς ἡμέρας. ἀπιδὼν δὲ ἐς οὐρανὸν τὸν μὲν ἥλιον ἡγοῦμαι κατιέναι καὶ κάτω που βαδίζειν, ἀντ' ἐκείνου δὲ σὲ φαίνειν. εἰ δὲ καὶ νὺξ γένηται, δύο βλέπω μόνους ἀστέρας, τὸν ἕσπερον καὶ σέ.

ιά. Ποσάκις σοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνέῳξα, ἵνα ἀπέλθῃς, ὥσπερ οἱ τὰ δίκτυα ἀναπτύσσοντες τοῖς θηρίοις ἐς ἐξουσίαν τοῦ φυγεῖν; καὶ σὺ μένεις ἑδραῖος κατὰ τοὺς δεινοὺς ἐποίκους, οἳ χώραν ἅπαξ ἀλλοτρίαν καταλαβόντες οὐκέτι δέχονται τὴν ἀπανάστασιν καὶ δὴ πάλιν, ὥσπερ εἴωθα, ἐπαίρω τὰ βλέφαρα· ἀπόπτηθι ἤδη ποτὲ καὶ τὴν πολιορκίαν λῦσον καὶ γενοῦ ξένος ἄλλων ὀμμάτων. οὐκ

ί. Τοὺς ὄρνις – δικτύοις, κἂν τε ἔμπορός τις ἔλθῶν, ποιμαίνειν μοι δοκεῖς κἂν καθῆσθαι πείθων τοὺς λίθους, κἂν τε ἐπὶ θάλατταν – ἡμέρας. καὶ μὴν καὶ ποταμοῦ πλησίον γενόμενος τὸν μὲν οὐκ οἶδα, ὅπως ᾐφάνισται, σὲ δὲ ῥεῖν ἀντ' ἐκείνου νομίζω καλὸν καὶ μέγα καὶ πολὺ μεῖζον τῆς θαλάττης, ἀπιδὼν – δὲ φαίνειν, ὃν ἐγὼ βούλομαι. εἰ δὲ – σέ.

1. ἔμπρός. g. ἔμποος. m, o. ib. Fo. ἔλθω. ib. Sc. δοκεῖς. ib. καὶ. o.

---

1. φοινίκων. b. ib. ἦλθον. uβ. ib. σειρημμφαι. b. Σηρῶν ὑφαὶ. B ex Wessel. Diss. Herod. 158. Lob. Agl. 752. Jac. Ach. Tat. 634. Σειρήνων νύμφαι. ς. 2. μάγων. 1. ἡ μάγων. 2, EB. ib. σπανίων – ὀλιγώρων. o. 3. ἄμεινον. π, c. ib. ἀμ. ἐραστής. p, u.

IX. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.

5. τὰ ῥόδα; o. ib. πρὶν μὴ. R, r, π, c. ib. ἦν ῥόδα. E. 6. τι om. o. 7. ὡς δικας αραίδιον. b. ὡς ἐδίκασα. R, r, π, c. 8. οὐδ' ἠνέσχ. 1. ib. πρὸς ἐμέ. b. ib. χρώματος. r. 9. καὶ πυρὸς. π. ib. μείζονος ἡττηθείς. 1. ἡττηθεὶς μείζονος. 2, EB. ib. ἄστρα δὲ. ψ, EB. ib. ἀμαυρὰ om. ψ, e.

X. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.

11. τὰς καλάς. p. ib. κἀκείνων μὲν πλάναι μεθισταμένων καὶ μετοικούντων. 2, EB. 13. οὐκ ἄπεισιν. R, r, π, c. οὐκέτ' ἄπεισιν. p, 2, EB. 14. οὕτω κακῶς. R, r, π, c. οὕτω κἀγώ. p, B. οὕτως κἀγώ. E. ib. θαλάττης. 1. θάλατταν. p ex corr. 2, EB. 15. μῦθος. 1. βυθός. 2, E. ib. κἄν τε. o. ἄν. R, r, π, c. ib. ἀνθέων. 1, B. ἀνθῶν. 2, E. 16. καὶ τί γὰρ ἐκεῖ τοιοῦτον. R, r, π, c. καὶ τί τοιοῦτον. p. καίτοι οὐδὲν τοιοῦτον ἐκεῖ. 2, EB. ib. χαρίεντα ἄλλως. 2, EB. 17. κατιέναι. 1. πεπτωκέναι. 2, EB. ib. δὲ σὲ. 1, B. δὲ. 2, E. 18. εἰ δὲ κ. ν. γένηται. 1, B. εἰ δὲ γένοιτο κ. ν. 2, E.

XI. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.

19. μου. R, r, π, c et p, ubi σοι suprascr. ib. ἀπέλθω. R, r, π, c. 20. μὲν ἑδραῖος. R, r, π, c. μὲν ἧς. β.

9. 10, 11. = 33, 50, 48. p. 928, 938, 937.

ἀκούεις, ὅς γε καὶ μᾶλλον ἔχῃ τοῦ πρόσω καὶ μέχρι τῆς ψυχῆς. καὶ τίς ὁ καινὸς ἐμπρησμός; κινδυνεύω, αἰτῶ ὕδωρ, κοιμίζει δὲ οὐδείς, ὅτι τὸ σβεστήριον ἐς ταύτην τὴν φλόγα ἀπορώτατον, εἴτε ἐκ πηγῆς κομίζοι τις, εἴτε ἐκ ποταμοῦ λαμβάνοι. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ὑπὸ ἔρωτος κάεται.

ιβ'. Πόθεν μου τὴν ψυχὴν κατέλαβες; ἢ δῆλον ὅτι ἀπὸ τῶν ὀμμάτων, ἀφ' ὧν μόνων κάλλος ἐσέρχεται; ὥσπερ γὰρ τὰς ἀκροπόλεις οἱ τύραννοι καὶ τὰ ἐρυμνὰ οἱ βασιλεῖς καὶ τὰ ὑψηλὰ οἱ ἀετοὶ καταλαμβάνουσιν, οὕτω καὶ ὁ ἔρως τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀκρόπολιν, ἣν οὐ ξύλοις, οὐδὲ πλίνθοις, ἀλλὰ μόνοις βλεφάροις τειχίσας ἡσυχῇ καὶ κατὰ μικρὸν ἐς τὴν ψυχὴν ἐσδύεται, ταχέως μέν, ὡς πτηνός, ἐλευθέρως δέ, ὡς γυμνός, ἀμάχως δέ, ὡς τοξότης. τὰ δὲ ὄμματα, ἐπεὶ πρῶτα συνίησι κάλλους, διὰ τοῦτο μάλιστα καὶ κάεται, θεοῦ τινος, οἶμαι, θελήσαντος αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ τῆς ἐς τὸ βλέπειν ἡδονῆς εἶναι καὶ τῆς ἐς τὸ λυπεῖσθαι προφάσεως. τί γάρ, ὦ κακοὶ δᾳδοῦχοι ἔρωτος καὶ τῆς τῶν σωμάτων ὥρας περίεργοι μάρτυρες πρῶτοι μὲν τὸ κάλλος ἡμῖν ἐπυρσεύσατε, πρῶτοι δὲ μνησθῆναι τὴν ψυχὴν ἐποιήσατε τῆς ἔξωθεν ἐπιρροῆς, πρῶτοι δὲ ἐβιάσασθε τὸν ἥλιον καταλιπόντα πῦρ ἀλλότριον ἐπαινεῖν; τοιγαροῦν ἀγρυπνεῖτε καὶ κάεσθε, ἀπαλλαγὴν ὧν εἵλεσθε εὑρεῖν μὴ δυνάμενοι.

ιγ'. Ὁ καλὸς ἂν μὲν ᾖ θηριώδης, πῦρ ἐστιν, ἂν δὲ ἥμερος, φῶς· μὴ κᾷε οὖν, ἀλλὰ σῶζε καὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχε ἀντιλαβὼν βέβαιον φίλον ὠκυμόρου δωρεᾶς καὶ φθάσας τὸν χρόνον, ὃς μόνος καταλύει τοὺς καλούς, ὥσπερ οἱ δημοτικοὶ τοὺς τυράννους. ὡς δέδοικά γε — ὃ φρονῶ γὰρ εἰρήσεται — μὴ μέλλοντός σου καὶ βραδύνοντος, τὰ γήνεια ἐπέλθῃ καὶ τὴν τοῦ πρόσωπου συσκιάσῃ χάριν, ὥσπερ εἴωθε τὸν ἥλιον κρύπτειν ἡ νεφῶν συσκευή. τί δέδοικα, ἅπερ ἐστὶν ἤδη βλέπειν; ἕρπει μὲν ὁ ἴουλος, αἱ δὲ παρειαὶ χλοάζουσι, τὸ δὲ πρόσωπον ὅλον ἀνθεῖ. πρὶν οὖν σου τὸ ἔαρ ἀπελθεῖν ὅλον καὶ χειμῶνα ἐπιστῆναι, δὸς αὐτοῦ πρὸς Ἔρωτος, πρὸς τούτων τῶν γενείων, ἃ δεῖ με αὔριον ὀμνύναι.

ιβ'. Πόθεν μου – καὶ κάεσθε καὶ λογίζεσθε ἀπαλλαγὴν ὧν εἵλεσθε εὑρεῖν μὴ δυνάμενοι. μακαρίων, ὦ θεοί, τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν, ἐφ' οὓς ἔρως ὁδὸν οὐκ ἔχει.

ιγ'. Ὁ καλὸς – ἀνθεῖ. φεῦ· μέλλοντες ἐγηράσαμεν, σὺ μὲν θᾶττον εἰκάσαι μὴ θελήσας, ἐγὼ δὲ ὀκνήσας δεηθῆναι. πρὶν – ὀμνύναι.

1. φλογίζεσθε Jac. ad Anth. Gr. 1, 20. ib. μακαρίων ωνῶ θεοί (sic). ψ.
3. εἶξαι. m, o.

---

1. πρόσώπω. b (sic). ib. μέχρι add. p ex corr. ib. καὶ εἴ τίς. π. 2. αἰτῶ. 1, B. αἰτῶν. 2, E. 3. κομίζει. R, r, π et p ante corr. ib. ἐκ τοῦ ποτ. p. ib. λαμβάνοι. R, r, π et p ante corr. ib. τὸ ὕδωρ ὑπὸ ἔρωτος. R, r, π. τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. p. ὑπὸ ἔρωτος τὸ ὕδωρ. 2, E. ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τὸ ὕδωρ. B. ib. καίεται. C. κάεται. EB.

XII. τῷ αὐτῷ. R, r. μειρακίῳ. uβ. γυναικί. 2, EB.

4. δηλονότι. ς. δῆλον ὅτι. p, B. ib. μόνων — τύραννοι om. ψ, e. 5. ὥσπερ γὰρ. R, r. ὡς γὰρ. p. ὥσπερ. ρ, o. 6. ἀετοί. 1, B. θεοί. 2, E. ib. ἦν om. E. 7. μόνον. p ib. ἐς om. 2. E. ib. τὴν ψυχὴν om. o. 8. ἐλεύθερος — ἄμαχος. 2, E. ib. ἐπεὶ πρῶτα δι' αὐτῶν εἴσεισι τὸ κάλλος. p. ib. τοῦ κάλλους. B. 9. αὐτοῖς om. R. ib. καίεται. r, p. 11. τῆς τῶν. R, r, B. τῆς. ς. ib. δᾳδοῦχοι, ἔρωτος. sic interp. E ante B. 12. μνησθῆναι. 1, B. μεμνῆσθαι. ς. ib. ἐποιήσατε. R, r. ἐδιδάξατε. ς. ib. καταλιπόντα. R, r, B. καταλιποῦσι. ς. 13. τὸ παῦον τὴν πυρπόλησιν εὑρεῖν οὐ δυνάμενοι. p in mg.

XIII. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.

17. πολλοὺς. R, r, π, c. 18. μέλοντος. ρ. ib. ἐπέλθοι. p. 19. συσκιάσῃ. R, r, π, c, B. συσκιάσει. p. συσκιάσωσι. 2, E. ib. νεφῶν συσκευή. 1. νεφῶν συνδρομή. 2, EB. 20. μὲν ἤδη. p. ib. χλοάζουσι. 1. χνοάζουσι. 2, EB. ib. πλὴν οὖν. R, r, π. 21. αὐτοῦ. r, π. αὐτῷ. R. ib. πρὸς τοῦ Ἔρωτος. 1, B. πρὸς Ἔρωτος. 2, E.

ιδ'. Χαῖρε, κἂν μὴ θέλῃς, χαῖρε, κἂν μὴ γράφῃς, ἄλλοις καλέ, ἐμοὶ δὲ ὑπερήφανε. οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐκ σαρκὸς ..... καὶ τῶν, ὅσα τούτοις κίρναται, ἀλλὰ ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας καὶ Στυγός. ταχέως σε θεασαίμην γενειῶντα καὶ παρ' ἀλλοτρίαις θύραις κείμενον. ναὶ Ἔρως, ναὶ Νέμεσις ὀξεῖς θεοὶ καὶ στρεφόμενοι.

ιε'. Τί μοι τὰ γένεια, ὦ παιδίον, δεικνύεις; οὐ παύῃ κάλλους, ἀλλ' ἄρχῃ, τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ τῆς ὥρας παρελήλυθεν, ὅσον τι πτηνὸν καὶ ἄπιστον, τὸ δὲ ἑδραῖον καὶ βέβαιον μένει. χρόνος δὲ οὐκ ἐλέγχει τοὺς ἀληθῶς καλούς, ἀλλὰ δεικνύει καὶ μαρτυρεῖ μᾶλλον αὐτοῖς ἢ φθονεῖ. τὸν δὲ ὑπηνήτην καὶ Ὅμηρος λέγει χαριέστατον ὁ ποιητὴς εἰδὼς κάλλος καὶ βλέπειν καὶ ποιεῖν. οὐκ ἂν δήποτε τοῦτο ἀπεφήνατο, εἰ μὴ πρῶτος αὐτὸς ἐρωμένου καὶ ἥψατο γενείων καὶ ἐφίλησε. πρὶν μὲν γὰρ ἀνθεῖν, οὐδὲν ἀπεῖχον γυναικὸς αἱ σαὶ παρειαὶ οὖσαι ἁπαλαί τε καὶ διαυγεῖς, ὅτε δὲ καὶ ἤδη χλοάζεις, ἀνδρικώτερος εἶ σεαυτοῦ καὶ τελεώτερος. ἀλλὰ τί; ἤθελες μηδὲ εὐνούχων διαφέρειν, οἷς τὰ γένεια ἄκαρπα καὶ σκληρὰ καὶ λίθοις ὅμοια; αἰσχύνονται γοῦν οἱ ἀλιτήριοι ταύτῃ τῇ τομῇ μᾶλλον ἢ ἐκείνῃ, τὴν μὲν ἀπόρρητον νομίζοντες, τὴν δὲ σαφέστατον ἔλεγχον τῆς ὄψεως.

ις'. Οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου Πολέμων καλὸν μειράκιον περιέκειρεν, ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐρωμένης κατετόλμησεν ὀργισθείς, ἣν οὐδὲ αὐτὴν ἀποκείρας ἠνέσχετο — κλαίει γοῦν καταπεσὼν καὶ μεταγιγνώσκει τῷ φόνῳ τῶν τριχῶν — ἐφήβου δὲ ἄρα ἐφείσατο καὶ τὸ δρᾶμα, σὺ δὲ οὐκ οἶδα τί παθὼν σεαυτῷ πεπολέμηκας, ὦ ἀνδροφόνε τῆς κεφαλῆς. τί ἔδει μαχαιρῶν ἐπὶ τὰς τρίχας; τί δὲ ἐκουσίων καὶ πολλῶν τραυμάτων; οἷον θέρος ἐξέκοψας. οὐδὲ οἱ ποιηταί σε ἐπαίδευσαν τοὺς Εὐφόρβους καὶ τοὺς Μενελάους κομῶντας ἐσάγοντες καὶ ὅλον τὸ Ἀχαιῶν στρατόπεδον; καὶ εἴ τις αὐτοῖς καλὸς ποταμός, κομᾷ, ὡς γὰρ χρυσὸς ἀνάθημα καὶ ἄργυρος, οὕτως καὶ τρίχες. κομῶσιν οἱ μὲν βάρβαροι πίλοις, οἱ δὲ Ἕλληνες κράνεσιν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ βλεφάροις, ἡ δὲ ναῦς ἱστίοις, ἡ δὲ γῆ ὄρεσι, τὰ δὲ ὄρη νάπαις, ἡ δὲ θάλασσα νήσοις, οἱ δὲ ταῦροι κέρασιν, οἱ ποταμοὶ τέμπεσιν, αἱ πόλεις τείχεσιν. φοβερώτερος δὲ καὶ λέων ὁ λάσιος καὶ .... ἵππος ὁ ἤδη τῇ χαίτῃ πεποιθὼς καὶ ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερος ὁ τὰ κάλλαια ἐγηγερκώς. τιμῶσι καὶ σοφοὶ τῶν ἀστέρων τοὺς κομήτας καὶ τῶν ἱερέων τοὺς τὰς κόμας ἀνέτους καὶ τῶν θεῶν ἄλλον ἄλλως, τὸν Ποσειδῶνα ὡς

ιε'. Τί μοι — ἄπιστον καὶ καθάπερ πυρὸς ὁρμὴ σβέννυται, τὸ δὲ — ὄψεως.

XIV. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.
1. οὐκ οἶδά σε. p. 2. ἐκ σαρκὸς Bentl. et inde B. ἐξ ἀέρος. ς. Deinde nonnihil excidisse suspicor, e. gr. καὶ αἵματος. 2. καὶ ὅσα. p. ib. τούτοις. 1. τούτῳ. 2, EB. ib. κιρνᾶται. r. 3. θεάσαιμι. 1. θεασαίμην. 2, EB. ib. παρ' ἀλλοτρ. p. παρὰ (περὶ R) ἀλλοτρ. ς. ib. καθήμενον. 2. ib. καὶ om. p.
XV. ἑτέρῳ. R, r, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.
5. ὦ παιδίον. R, r, π. ὦ παῖ. ς. ib. πάνυ. π. 8. Ὅμηρον. p. ib. καλῶς. R, r, B. κάλος. (sic) p. ib. δέ ποτε. ς. Sc. δήποτε. 9. ἀπεφαίνετο. ς. Sc. ἀπεφήνατο. ib. ἥψατο. 1. καὶ ἥψατο. 2, EB. ib. ἐφίλησε. 1. κατεφίλησε. 2, EB. 10. ἁπαλαί τε. 1, B. ἁπαλαί. 2, E. ib. καὶ ἤδη. 1, (καὶ ἡδὺ. p.) B. ἤδη. 2, E. 11. χλοάζεις. R, r, π. χαράζουσιν. p. χνοάζεις. ς. ib. ἀνδρ. ἧς. b. ib. εὐνούχων. R, r, π, B. εὐνούχου. p, 2, E. 12. λίθοις. R, r, p. λιθίνοις. 2, EB. 13. σαφέστερον. R, r, π. σαφέστατον. p, 2, EB.
XVI. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.
14. μὲν om. p. ib. ἐρωμένου. p. 15. αὐτὴν. C. αὐτὸς. EB. ib. φθόνῳ. R, r, π. 17. μαχαίρας. M. 19. κομῶντας εἰσάγοντες. R, r, π. εἰσάγοντες κομῶντας. p, 2, EB. (εἰσάγεσθαι. ψ). ib. τὸ Ἀχ. 1. τὸ τῶν Ἀχ. 2, EB. 20. ποταμὸς. 1. ποταμῶν. 2, EB. 21. οἱ βάρβ. ὅπλοις κομῶσιν — νήσοις. h. ib. κομῶσιν. h, o. κομῶσαι. C, EB. ib. πίλοις. 1, o, B. ὅπλοις. 2, h, e. πίλοις κεκόσμηνται p ex corr. B. ib. ἡ δὲ ναῦς. R, r, π. ἡ ναῦς. p. αἱ δὲ νῆες. 2, EB. 22. οἱ ποταμοί. 1, B. οἱ δὲ ποταμοί. 2, E. 23. δὲ καὶ. 1, B. δὲ. 2, E. ib. ὁ λέων λάσιος. R, r, π. ib. ante ἵππος excidisse videtur comparativus, ut γαυρότερος. ib. πεποιθώς. 1, B. πεπιστευκώς. 2, E. 24. κάλλεα. ρ, ψ, M. κράνη. p ex corr. τε κάλαια. π. ib. τ. δὲ οἱ σ. 2, EB. ib. καὶ τῶν ἀστ. o. ib. τοὺς om. r, π. 25. ἀνέτους τὰς κόμας. 2, E, p, ubi γρ. τοὺς εὐκόμους. ib. ταῖς κόμαις. R, 2, E. ib. ἄλλους ἄλλως. M. ἄλλων ἄλλος. π.

15, 16 = 63, 22. p. 944, 924.

κυανοχαίτην, τὸν Ἀπόλλωνα ὡς ἀκειρεκόμην, τὸν Πᾶνα ὡς δασύν, τὴν Ἶσιν ὡς λυσίκομον, τὸν Διόνυσον ὡς μετὰ τῶν τριχῶν καὶ τῷ κιττῷ κομῶντα, Ἀφροδίτη δὲ οὐδὲ πενθοῦσα ἀπεκείρατο. ἤκουσά γε μὴν ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ τὰς ἀκτῖνας λέγοντος κόμας Ἡλίου καὶ τὸν Δία σεμνότερον τῶν ἄλλων θεῶν, ὅτε τὴν κόμην σείει, κἂν ἐπινεύσῃ, οὐ ψεύδεται, ὁ δὲ Ἑρμῆς κομᾷ καὶ τῷ κροτάφῳ καὶ τοῖς σφυροῖς. τότε ἀποκείρεται καὶ πόλις, ὅτε ἁλίσκεται, καὶ γυνὴ τότε ἀφίησι τῆς κεφαλῆς τὸ κάλλος, ὅτε πενθεῖ, καὶ γῆς λιμός, ὅτε μὴ κομᾷ. ἀλλὰ δένδρον μὲν πεσὸν κλάεται καὶ ποιητὴς μεγαλόφωνος πολλὰ ἐπ' αὐτῷ λέγει, σὺ δὲ φύλλα τοσαῦτα ἐκτεμὼν οὐ δακρύεις. φέρε εἴπω σοι τὸν ἐπιτάφιον τῆς κόμης· ὦ κάλλους ἀκρόπολις, ὦ ἔρωτος ἅλσος, ὦ ἄστρα κεφαλῆς.

ιϛ'. Ἔστιν ἔαρ καὶ κάλλους καὶ ῥόδου, ὁ δὲ μὴ χρησάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος ἐν οὐ μένουσι μέλλων καὶ βραδύνων ἐν ἀπιοῦσι· φθονερὸς γὰρ ὁ χρόνος καὶ τὴν ἄνθους ὥραν ἀφανίζει καὶ τὴν κάλλους ἀκμὴν ἀπάγει. μηδὲν μέλλε, ὦ φθεγγόμενον ῥόδον, ἀλλ' ἕως ἔξεστι καὶ ζῇς, μετάδος ἡμῖν ὧν ἔχεις.

ιή. Μαλακώτερον διετέθης ὑπὸ τῆς σανδάλου θλιβείς, ὡς πέπεισμαι, δειναὶ γὰρ δακεῖν σάρκας ἁπαλὰς αἱ τῶν δερμάτων καινότητες. διὰ τοῦτο ὁ Ἀσκληπιὸς τὰ μὲν ἐκ πολέμου καὶ θήρας τραύματα καὶ πάσης τοιαύτης τύχης ἰᾶται ῥᾳδίως, ταῦτα δὲ ἐᾷ διὰ τὸ ἑκούσιον, ὡς ἀνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐπηρείᾳ δαιμόνων γενόμενα. τί οὐκ ἀνυπόδετος βαδίζεις; τί δὲ τῇ γῇ φθονεῖς; βλαυτία καὶ σανδάλια καὶ κρηπῖδες καὶ πέδιλα νοσούντων εἰσὶ φορήματα ἢ γερόντων. τὸν γοῦν Φιλοκτήτην ἐν τούτοις γράφουσι τοῖς ἐρύμασιν ὡς καὶ χωλὸν καὶ νοσοῦντα, τὸν δὲ ἐκ Σινώπης φιλόσοφον καὶ τὸν Θηβαῖον Κράτητα καὶ τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἀνυποδέτους καὶ τὸν Ἰάσονα ἐξ ἡμισείας· λέγεται γὰρ καὶ τὸν Ἄναυρον αὐτοῦ διαβαίνοντος ποταμὸν ἐνσχεθῆναι τὴν κρηπῖδα τῷ ποταμῷ καὶ Ἰάσων οὕτως ἠλευθέρωτο τῶν ποδῶν τὸν ἕτερον τύχῃ τὸ δέον διδαχθείς, οὐ γνώμῃ ἑλόμενος, καὶ ἀπῄει καλῶς σεσυλημένος. μηδὲν ἦτω σοι μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ποδός. μὴ φοβηθῇς· δέξεται τὴν

ιή. Μαλακώτερον – ῥεύματι ἐς ἀντίληψιν τῆς ἰλύος γενομένης – πόαν, καὶ τὸ ἴχνος προσκυνήσομεν πάντες. ὦ ῥυθμοὶ – ἐρριμμένον.

---

1. Ἀπόλλω. g, m, o. ib. ἀκειρεκόμαν. r. ib. Ἶσιν. EB. 2. Διόνυσον μετὰ. p. 3. γε om. p. 4. ὅτε. p. ὅτι. ς. ib. καὶ τῷ κρ. 1, B. τῷ κρ. 2, E. 5. ἡ πόλις. R, r, π. 6. λειμὴν. R. λειμὼν. π, c. ib. πεσὼν μὲν. π. 7. λαλεῖ. p. ib. σοι. 1, B. σου. 2, E. 8. ὦ ἔρωτος. p, B. ἔρωτος. ς.

XVII. τῷ αὐτῷ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ, 2, EB.
ος ον

9. ἔστιν – ἀπάγει. h. ib. ἔστι σάρξ κ. b. ib. κάλλους καὶ ῥόδων. p. κάλλους ῥόδων. ψ. ἔαρ καὶ κάλλος ῥόδων. e. ὥσπερ κάλλους καὶ ῥόδων. h. ib. οὐ μένουσι μέλλων. R, r, π, β, B. οὐ μένουσι μένων. p. οὐ μέλλουσι μέλλων. 2, E. 10. ἐν ἀπ. p, B. ἐπ' ἀπ. ς ib. καὶ ὥσπερ – οὕτω καὶ τὴν. h. 11. μέλε. ρ.

XVIII. ἑτέρῳ. R, r, π, c. μειρακίῳ. uβ. μειρακίῳ ἀνυποδέτῳ. 2. μ. ἀνυποδήτῳ. EB.

13. ὑπὸ τῆς σανδάλου. R, r, π, h. ὑπὸ τοῦ σανδαλίου. p, 2, EB. ib. βληθείς. R, r, π, h. βληθεῖσα. p. θλιβείς. 2. θλίβει σε. EB. ib. ὥσπερ. π, h. ib. πέπυσμαι. p. ib. καὶ δακεῖν. h. 14. καὶ τῶν. r, h. ib. κενότοτες. p. ib. ὁ om. r, h. ib. πολεμίων. p. 15. τοιαύτης. 1. τῆς τοιαύτης. 2, EB. ib. ἰᾶτο – εἴα. e. ib. ἀκούσιον. 1. ib. ὡς om. e. ib. ἀγνοίᾳ. 1, h. ib. καὶ — τύχης om. e. τύχης om. h. 16. δαιμόνων. 1, B. δαίμονος. 2, E. ib. γενόμενον. p. ib. τί. R, r, π. τί δὲ. p. τί οὖν. 2, E. τί οὐκ om. h. ib. ἀνυπόδετος. R, h, B. ἀνυπόδετα. r, π. ἀνυπόδητος. p, 2, E. ib. βάδιζε. h. ib. λαυτία. E. 17. κρηπίδες. E. ib. νοσούντων ἢ γερόντων ἐστὶ φορήματα. h. 18. ὡς καὶ χ. R, r, h. ὡς χ. καὶ. ς. 19. ἀνυπόδετος. R, r, h. ib. Ἰάσωνα. h. ib. λέγεται γὰρ τὸν Ἀ. R, r, p. λ. γὰρ καὶ τὸν Ἀ. π, h. λ. γὰρ ὡς τὸν Ἀ. 2, EB. 20. αὐτοῦ διαβ. R, r, π, h. διαβ. αὐτοῦ. 2, EB. ib. ποταμὸν. 1. τὸν ποτ. 2, EB. ib. ἐνσχέθην. R, r, π. ἐνεσχέθη. 2, EB. Sc. ἐνσχεθῆναι. ib. τὴν κρηπῖδα. R, r, p. ἡ κρηπίς. π, h, 2. κρηπίς. EB. ib. καὶ Ἰάσων. R, r, π. καὶ ὁ Ἰ. p, 2, EB. 21. γνώμι. h. 22. μ. ἦτω. C praeter p. μ. ἔστω. p, B. μηδενὶ τῷ μεταξὺ om. σοι. E. ib. φοβηθείς. h.

17, 18 = 35, 22. p. 929, 922.

βάσιν ἡ κόνις ὡς πόαν. ὦ ῥυθμοὶ ποδῶν φιλτάτων, ὦ καινὰ ἄνθη, ὦ γῆς φυτεύματα, ὦ φιλήματα ἐρηρεισμένα.

ιθ'. Πωλεῖς σεαυτήν· καὶ γὰρ οἱ μισθοφόροι. καὶ παντὸς εἶ τοῦ διδόντος· καὶ γὰρ οἱ κυβερνῆται. οὕτως σου πίνομεν ὡς τῶν ποταμῶν, οὕτως ἁπτόμεθα ὡς τῶν ῥόδων· μὴ δὴ αἰδοῦ τῷ εὐκόλῳ, ἀλλὰ σεμνύνου τῷ ἑτοίμῳ, καὶ γὰρ ὕδωρ πᾶσι πρόκειται καὶ πῦρ οὐχ ἑνὸς καὶ ὁ ἥλιος δημόσιος θεός. τὸ μὲν οἴκημά σου κάλλους ἀκρόπολις, οἱ δὲ ἐσιόντες ἱερεῖς, οἱ δὲ στεφανούμενοι θεωροί, τὸ ἀργύριον φόροι. τῶν ὑπακουόντων ἡδέως βασίλευε καὶ ἔτι προσκυνοῦ.

κ'. Καὶ τῷ Διί, ὅτε ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ ὄρει τῇ Ἴδῃ, ἄνθη ἀνῆκεν ἡ γῆ λωτόν τε καὶ ὑάκινθον καὶ κρόκον, ῥόδα δὲ οὐ παρῆν, πότερα ὡς μόνης Ἀφροδίτης κτήματα, παρ' ἧς καὶ ταῦτα ἔδει τὴν Ἥραν δανείσασθαι, καθάπερ καὶ τὸν κεστὸν ἐδανείσατο, ἢ ὡς οὐκ ἂν κοιμηθέντος τοῦ Διός, εἰ καὶ ταῦτα παρῆν, οἱ δὲ ἐδέοντο καὶ καθεύδειν τὸν Δία; ὅταν δὲ πνέῃ ῥόδα, ἀνάγκη δήπου πᾶσα καὶ ἀνθρώποις καὶ θεοῖς ἀγρυπνεῖν ἡδέως, ἡ γὰρ εὐωδία δεινὴ πᾶσαν ἡσυχίαν ἐξοικίσαι. ταῦτα μὲν οὖν ἀφείσθω Ὁμήρῳ καὶ τῇ τῶν ποιητῶν ἐξουσίᾳ, σὺ δὲ ἀγροίκως ἐποίησας μόνη κοιμηθεῖσα ἐν ῥόδοις καὶ σωφρονήσασα ἐν οὐ σώφροσιν. ἦ γὰρ τῶν ἐραστῶν ἐχρῆν σοι συμπαρεῖναί τινα ἢ ἐμὲ ἢ τὸν Δία, πλὴν εἰ μὴ προεθυμήθης, ὦ καλή, τὸν στέφανον τοῖς στέρνοις προσαγαγοῦσα καινῷ μοιχῷ συμπλακῆναι.

κα'. Οὖσα ξανθὴ τί ῥόδα ζητεῖς; καὶ μὴν φύσεως οὕτως ἔχεις, ὡς ἐκεῖνα. τί λαμβάνῃ ἄνθους μετὰ μικρὸν οὐκ ὄντος; τί δὲ τὴν κεφαλὴν στεφανοῖς πυρί; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ καὶ τῆς Κολχίδος

ιθ'. Πωλεῖς σεαυτόν· καὶ γὰρ — ῥόδων ἐκείνοις μὲν ἀρέσκεις, ὅτι καὶ γυμνὸς ἔστηκας καὶ δίδως ἐς κρίσιν σεαυτόν, ὃ μόνον κάλλους ἴδιόν ἐστι παρρησίαν εὐτυχοῦντος. μὴ δὴ αἰδοῦ — οὐχ ἑνὸς καὶ ἄστρα πάντων καὶ ὁ ἥλιος — βασίλευε καὶ λάμβανε καὶ ἔτι προσκυνοῦ.

κα'. Οὖσά τις — φοβείτω. ἐμοὶ μὲν οὐδενὶ ἄλλῳ δοκεῖ προσεοικέναι φύλλα ῥόδων λυθέντων ἢ πίπτουσιν· οἱ πολλοί γε τῶν σφόδρα ἐρωτικῶν αὐτοῖς μᾶλλον ἄχθονται λυθεῖσιν ἢ χαίρουσιν ἐπιτετειχισμένοις, ἐπεὶ τὴν παρουσίαν τῆς ἡδονῆς αὐτῶν ὁ μέλλων φόβος νικᾷ. ἡ δὲ σὴ — λύεται. εἰ γὰρ ἐπιτρέψαις μοι κἂν ἕνα βόστρυχον ἐκτεμεῖν· εἰ γὰρ ἀπέλθοιμι οὕτως πνέων, ἔσῃ χαριζομένη ῥόδα μαρανθῆναι μὴ δυνάμενα.

2. ἐστιν. o.
4. οὐδὲν. b. 5. πολιοί. ρ. ib. τοῖς. b. ἐρωτικοῖς. b, ρ. ib. τετειχισμένων. b. ib. ἐπὶ τὴν παρ. ρ. 7. οὕτως πν. b. ib. εἰσὶ χαριζομένη. b.

---

1. πόαν. CB. πόα. E. ib. ὦ γῆς φυτεύματα. R, r, π, h. ὦ γῆς φυτὰ. 2, E. ὦ γ. φ. om. B. ὦ φιλ. ἐρηρεσμένα. R, r, π. ὦ φ. ἐρριμμένον. 2. ὦ φ. ἐρρωμένον. o. ὦ γῆς φ. ἐρηρεισμένα. p. ὦ γῇ φ. ἐρ. B. ὦ γῆς φυτεύματα ἐρηρεισμένα. h.

XIX. πόρνῃ. R, r. γυναικὶ πόρνῃ. π, c. μειρακίῳ πόρνῳ. 2, EB.

3. σεαυτὸν. 2, EB. 4. οὕτως. R, r. οὕτω. ς. 5. τῷ ὡς οἵμω. p. 6. ἱρεῖς. r. 7. θεοὶ. C, E. θεωροὶ conj. B. ib. φόροι, τῶν sic interp. r. φόροι τῶν. ς.

XX. τῇ αὐτῇ. R, r, π, c. γυναικὶ. uβ, 2, EB.

8. ἐν τῷ ὄρει τῇ Ἴδῃ. 1. ἐν τῇ Ἴδῃ τῷ ὄρει. 2, EB. (ἴδῃ. a, g.) ib. ἀνῆκεν ἡ γῆ. 1, B. ἡ γῆ ἀνῆκεν. 2, E. ib. λωτόν τε καὶ κρ. 1, b, B. λωτὸν καὶ κρ. 2, E. 9. παρεῖν. π. ib. πότερα — παρῆν om. R, r, h. ib. πότερα. p, u, uβ, b. πότερον. ς. 10. ἠγήσατο. b. ἠτήσατο. p, u, uβ. ib. οὐ κοιμηθέντος. p, u. 11. αἱ δὲ ἐδέοντο. uβ. ἢ δὲ ἐδέετο. o. ib. καὶ καθεύδειν. 1. καθεύδειν. 2, EB. ib. πνέει. b. ib. δήπου πᾶσα. R, r, uβ. πᾶσα δήπου. p, u, 2, EB. 12. ἀδέως. b. corr. β. ib. δεινὴν. b. 13. ἐξοικῆσαι. R. ib. ἐφείσθω. uβ, b. ib. ἀγρύκως. b. ib. κοιμηθῆναι. uβ. 14. ἐχρῆν σε. b. ἐχρῆν σοι. β. ib. συμπαρῆναι. p. παρεῖναι. 2, E. ib. ἢ ἐμὲ τὸν. E. νὴ τὸν. Hu. 15. προεθυμήθης. 1. προενεθυμήθης. 2. ἐνεθυμήθης. EB. ib. ἀπαγαγοῦσα. uβ. 16. κοινῷ. R, r, π, β.

XXI. ἑτέρα γυναικί. R, r, π, c. γυναικί. uβ, 2, EB.

17. οὖσα ξανθή. R, r, π, β. οὖσα δὲ ξ. p, B. οὖσά τις ξ. 2, E. ib. τὰ ex corr. suprasc. p. ib. τί. R, r, π. τί οὖν. ς. λαμβάνῃ. p, B. λαμβάνεις. R, r, π. μεταλαμβάνεις. 2, E. 18. γὰρ om. π. ib. δόκει. ρ. δοκεῖν. o.

19, 20, 21 = 69, 32, 38. p. 948, 927, 929.

ὁ ὅρμος, ὃν ἔπεμψε τῇ Γλαύκῃ, ῥόδα εἶναι πεφαρμαγμένα, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαύθη λαβοῦσα. εἴ τε γὰρ τὰ ῥόδα τερπνά, μὴ παρευδοκιμείτω τὰς καλάς, εἴ τε εὐώδη, μὴ ἀντιπνείτω, εἴ τε ὠκύμορα, μὴ φοβείτω. ἡ γὰρ σὴ κεφαλὴ λειμὼν πολλὰ ἄνθη φέρων ἐστίν, ἃ μήτε θέρους ἄπεισι καὶ χειμῶνος μέσου φύεται καὶ δρεψαμένων οὐ λύεται.

κβ. Ἡ καλλωπιζομένη γυνὴ θεραπεύει τὸ ἐλλιπὲς φοβουμένη φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει ἡ φύσις, ἡ δὲ καλὴ οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπικτήτων ἀρκοῦσα ἑαυτῇ πρὸς πᾶν τὸ ὁλόκληρον· ὀφθαλμῶν δὲ ὑπογραφὴ καὶ κόμης προσθέσεις καὶ γραφαὶ παρειῶν καὶ χειλέων βαφαὶ καὶ εἴ τι ἐκ κομμωτικῆς φάρμακον καὶ εἴ τι ἐκ φύκους δολερὸν ἄνθος, πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ἐνδεοῦς εὑρέθη· τὸ δὲ ἀκόσμητον ἀληθῶς καλόν, ὥστε εἰ μάλιστα πεπίστευκας σεαυτῇ, διὰ τοῦτό σε μάλιστα ἀγαπῶ μαρτύριον τὸ ἄπραγμον ἡγούμενος τῆς ἐν εὐμορφίᾳ πίστεως. οὐ γὰρ κονιᾷς τὸ πρόσωπον, ἀλλ' ἀδόλως εἰ καλή, οἷαι πρότερον ἦσαν, ὧν χρυσὸς ἦρα καὶ βοῦς καὶ ὕδωρ καὶ ὄρνιθες καὶ δράκοντες. τὸ δὲ φῦκος καὶ ὁ κηρὸς καὶ τὸ ταραντινίδιον καὶ οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις καὶ αἱ χρυσαῖ πέδαι Θαίδος καὶ Λαίδος καὶ Ἀριστα γόρας φάρμακα.

κγ. Εἰ μὲν δέῃ χρημάτων, πένης εἰμί, εἰ δὲ φιλίας καὶ χρηστοῦ τρόπου, πλουτῶ. ἔστι δὲ οὐχ οὕτως ἐμοὶ δεινὸν τὸ μὴ ἔχειν, ὡς σοὶ πρὸς αἰσχύνην τὸ μισθοῦ φιλεῖν· ἑταίρας μὲν γὰρ ἔργον προσίεσθαι τοὺς τὰς σαρίσσας ἔχοντας καὶ τὰς σπάθας ὡς ἑτοίμως διδόντας, γυναικὸς δὲ ἐλευθέρας πρὸς τὸ βέλτιον ἀεὶ βλέπειν καὶ τὸ χρηστὸν ἐν εὐνοίᾳ τίθεσθαι. πρόσταξον, ὡς βούλει, καὶ πείθομαι· πλεῖν κέλευσον· ἐμβαίνω. πληγὰς ὑπομεῖναι· καρτερῶ. ῥῖψαι τὴν ψυχήν· οὐκ ὀκνῶ. δραμεῖν διὰ πυρός· οὐ κάομαι. τίς ταῦτα πλούσιος ποιεῖ;

κδ. Ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτε μὲν ὀργῆς ἐκράτει, καλὸς ἦν καὶ οὐχ ἑνὶ θεῷ, ἀλλὰ πολλοῖς ὅμοιος

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι,

κβ'. Ἡ καλλωπιζομένη – σεαυτῇ καὶ τεθάρρηκας, — τὰ πρόσωπα, οὐδὲ ἐν ταῖς κηρίναις τέταξαι γυναιξίν. ἀδόλως καλαῖς ἀλλ' ἐν ταῖς – φάρμακα.

1. κηρίας. b.

---

1. ἔπεμψε τῇ Γλ. 1, B. τῇ Γλ. ἔπεμψε. 2, E. ib. εἶναι. 1. ἦν. 2, EB. 2. τὰ ῥόδα τερπνὰ. R, r. τερπνὰ τὰ ῥόδα. ς. 3. ἡ γὰρ σὴ. p. ἡ σὴ γὰρ. R, r, π. ἡ δὲ σὴ. 2, EB. ib. πολλὰ. 1, B. πολὺς. 2, E. ib. φέρων ἐστί. 1, B. φέρει. b. φέρων. 2. 4. φύεται. R, r, π. φαίνεται. p, 2, EB.

XXII. τῇ αὐτῇ. R, r, π, c. γυναικὶ. υβ, 2, EB.

5. οὐκ ἔχει ἡ φύσις. 1, B. οὐκ ἔχει· ἡ φύσει δὲ. β. οὐκ ἔχει. ἡ φύσει. 2, E. 6. ἀρκοῦσα. 1. οὐ προσαρκοῦσα. b. 5. ὡς προσαρκοῦσα. 2, EB. 7. ὑπογραφὴ. R, r, π. ὑπογραφαί. p, 2, EB. ib. κόμης προθέσεις. b. ib. γραφαὶ. 1. 8. φύκους. R, r, π. φυκίου. ς. ζωγραφίαι. 2, EB. ib. ἐκ κομμωτικῆς. 1 (ἐν κομμ. π), β, B. κομμωτικῆς. 2, E. 9. μάλιστα. p, B. μᾶλλον. ς. 10. ἡγησάμενος. b. ib. An: ἐπ' ib. πρὸς ἐπανόρθωσιν. 1, β. ἐπανόρθωσις. 2, EB. ib. εὐμορφίᾳ? ib. τὸ πρόσωπον. p, B. τὰ πρόσωπα. ς. 11. πρότερον. p. καὶ αἱ πρότεραι. ς. 12. φύκος. R, r, π. φυκίον. p, 2, EB. ib. κιρρός. 1. ib. ταραντινίδιον. 1. ταραντεινόν. ρ, ψ, a, g, m. ταραντινόν. o. ib. ἐπικάρσιοι. β. 13. Λαίδος καὶ Ἀρισταγ. 1. Ἀρισταγ. καὶ Λαίδος. 2, EB. (Ἀριστα γόρου. R, r, π)

XXIII. ἑτέρᾳ γυναικί. R, r, π, c. γυναικὶ. υβ, 2, EB.

14. μὲν οὖν. p, 2, EB. 15. δεινὸν ἐμοί. p. ib. αἰσχύνην. R, r, π. αἰσχύνης. ς. 16. τοὺς σαπίσσας. π. 17. τὸ βέλτιον. p, B. τὸ βέλτιστον. ς. ib. ἀεὶ om. p. ib. τὸν χρυσὸν. p, 2. τὸν χρηστὸν. E. ib. πρόσταξον, ὡς βούλει, καὶ. R, r, π. πρ. ὡς βούλει. p. πρ. ὡς ἔοικέ σοι. 2, EB. 18. πλεῖν om. 1. ib. ἐμμένω. 1. 19. οὐ κάομαι. R, r. οὐκ άομαι. π. οὐκ ἀναινομαι. 2, EB.

XXIV. τῷ μειρακίῳ. R, r, π, c. μειρακίῳ. υβ, 2, EB.

20. ὁ Ἀγ. — οὐδαμοῦ. h. 22. στέρνα. p. ib. Ποσειδῶνι. h.

22, 23, 24 = 40, 45, 54. p. 931, 934, 940.

ὅτε δὲ ἐνησχημόνει τῇ γλυκύτητι τοῦ θυμοῦ καὶ πρὸς τοὺς ἑταίρους ἠγρίωτο, ἔλαφος καὶ κύων ἐνομίζετο καὶ τὰ τοῦ Διὸς ὄμματα οὐδαμοῦ· σῦς μὲν γὰρ ὀργίζονται καὶ κύνες καὶ ὄφεις καὶ λύκοι καὶ ὅσα ἄλλα οὐ χρῆται λογισμῷ θηρία, καλὸς δὲ ἄνθρωπος καὶ μὴ γελάσας λυπεῖ, μήτοι γε σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ γενόμενος. οὐ πρέπει δὲ οὐδὲ ἡλίῳ τὸ πρόσωπον νεφέλῃ καλύπτεσθαι. τίς ἡ κατήφεια αὕτη, τίς ἡ νύξ, τί τὸ στυγνὸν σκότος; μειδίασον, κατάστηθι, ἀπόδος ἡμῖν τὴν τῶν ὀμμάτων ἡμέραν.

κέ. Χθές σε ὀργιζομένην κατέλαβον καὶ ἔδοξα ἄλλην βλέπειν. τούτου δὲ αἴτιον ἡ τοῦ θυμοῦ ἔκστασις ἀκριβῶς σοι συγχέουσα τὴν τοῦ προσώπου χάριν· μὴ δὴ μεταποίει τὴν γνώμην μηδὲ ἄγριον βλέπε. οὐδὲ γὰρ τὴν σελήνην ἔτι λαμπρὰν δοκοῦμεν, ὅταν ᾖ συννεφής, οὐδὲ τὴν Ἀφροδίτην καλήν, ὅταν ὀργίζηται ἢ δακρύῃ, οὐδὲ τὴν Ἥραν βοῶπιν, ὅτε χαλεπαίνει τῷ Διί, οὐδὲ τὴν θάλατταν ἡδεῖαν, ὅταν ταράττηται. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ καὶ ἔρριψε τὸν αὐλὸν ὡς τὸ πρόσωπον αὐτῆς συγχέαντα. ἤδη καὶ τὰς Ἐρινῦς Εὐμενίδας καλοῦμεν, ὡς τὸ σκυθρωπὸν ἀρνουμένας, καὶ ταῖς ἀκάνθαις τῶν ῥόδων χαίρομεν, ὅτι ἐξ ἀγρίου θάμνου καὶ λυπεῖν καὶ κεντεῖν εἰδότος γελῶσιν ἐν τοῖς ῥόδοις. ἄνθος δέ ἐστι καὶ γυναικὶ ἡ τοῦ προσώπου γαλήνη. μὴ τραχεῖα γίγνου, μὴ φοβερά, μὴ ἀποστερεῖ τὸ κάλλος, μὴ ἀφαιροῦ ῥόδων σεαυτήν, ἃ ταῖς καλαῖς ὑμῖν ἐν τοῖς ὄμμασι φύεται. εἰ δὲ ἀπιστεῖς οἷς λέγω, τὸ κάτοπτρον λαβοῦσα ἴδε σου τὸ πρόσωπον ἠλλαγμένον· εὖγε, ὅτι ἐπεστράφης.

κϛ. Κελεύεις μοι μὴ βλέπειν κἀγὼ σοὶ μὴ βλέπεσθαι. τίς τοῦτο κελεύει νομοθέτης, τίς δὲ καὶ ἐκεῖνο; εἰ δὲ μηδέτερον κεκώλυται, μήτε ἑαυτὴν ἀφαιροῦ τῆς ἐς ἐπίδειξιν εὐδοκιμήσεως, μήτε ἐμὲ τῆς ἐς τέρψιν ἐξουσίας. οὐδὲ πηγὴ λέγει „μὴ πίῃς“, οὐδὲ ὀπώρα „μὴ λάβῃς“, οὐδὲ λειμὼν „μὴ προσέλθῃς“. ἔπου καὶ σὺ τοῖς νόμοις καὶ διψῶντα παῦσον.

κζ. Ὡς δύσερί σοι καὶ φιλόνεικον τὸ κάλλος· ἀμελούμενον μᾶλλον ἀνθεῖ, καθάπερ τῶν φυ-

---

κέ. Ἐχθές σε – ἐπεστράφης· ἢ γὰρ ἐμίσησας ἢ ἐφοβήθης ἢ οὐκ ἐγνώρισας ἢ μετενόησας.

κϛ. Κελεύεις – παῦσον ὁδοιπόρον, ὃν τὸ σὸν ἄστρον ἀπώλεσεν.

κζ. Ὡς δύσερι – δίδως ἑαυτόν· ἄνθος γὰρ καὶ βαφὴ τοῖς καλοῖς· ἀλλ᾽ αὐχμηρὸς – καλόν· ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμὸς ἑταιρικὸν καὶ πάνυ δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν ὡς πανουργίας ἐγγύς, τὸ δὲ ἀκέραιον καὶ ἀνεπιβούλευτον μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων τὸ κάλλος. οὕτω καὶ – εἰδότων, ὅτι πᾶν ἀληθέστερον

3. ἡ βαφὴ. Jac. ad Im. 532. 4. δεῖ om. b. 5. μόνον. b. ib. τὸν αὐτὸ λεξάμενον. b. ib. πρῶον. b.

---

1. ἐνησχημόνει τῷ θυμῷ. h. 2. ὀργίζονται. 1, B. ὀργίζεται. 2, E. 3. καλὴ δὲ γυνὴ κ. μ. γελάσασα. p. ib. λυπεῖ. 1. μόνον λυπεῖ. 2, EB. 4. σκυθρωπότερος ἑαυτοῦ. R, r, π. καὶ σκυθρ. ἑαυτ. 2, EB. (σκυθρωποτέρα ἑαυτῆς γενομένη. p.) ib. δὲ om. p. ib. τὸ πρόσωπον νεφέλῃ καλύπτεσθαι. 1. τοῦ προσώπου νεφέλην προβάλλεσθαι. 2, EB. 5. σκότος. 1. σκότος τοῦτο. 2, EB.

XXV. γυναικὶ θυμουμένῃ. R, r, π, c. γυναικὶ. υβ, 2, EB.

7. χθές. 1. ἐχθές. 2, EB. 8. σου. R, r, p, B. σοι. 2, E. ib. συγχέουσα. R, r, π. συγχέασα. ς. ib. μὴ δὴ. 1, B. νῦν δὴ. 2, E. ib. ποίει et in mg. μετα. r. ib. τὴν γνώμην. 1. σεαυτὴν. 2, E. ib. μὴ δὲ. R, r, B. 9. οὐ γὰρ. p, u, B. ib. οὐδὲ — συννεφὴς om. ψ, a, g, m. 10. ὅτε χαλεπαίνει. R, r, π. ὅταν χαλεπαίνῃ. ς. 11. θαλ. ἡδεῖαν. p, u, B. θάλατταν. ς. ib. καὶ ἔρριψε τὸν αὐλὸν. 1. καὶ τοὺς αὐλοὺς ἔρριψε. 2, EB. 12. συγχέαντα. R, r, π, υβ. συγχέοντα. p, u. συγχέοντας. ς. 13. ἀγρίας. p, u. ib. κεντεῖν καὶ λυπεῖν. υβ. 14. ἄνθος δὲ. R, r, π, B. ἄνθος γὰρ. p, u, υβ. ἄνθος. 2, E. ib. γυναικὶ. R, r, π, B. γυναικὸς. ς. ib. μὴ φοβερά. 1. μηδὲ φοβ. 2, EB. 15. μὴ ἀποστ. μὴ ἀφ. 1, B. μηδὲ ἀπ. μηδὲ ἀφ. 2, E. ib. σώμασι. υβ. 16. εὖγ᾽. 2, E. ib. ἀπεστράφης. p, u, υβ, B.

XXVI. ἄλλῃ. R, r, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

18. με — σε. p, u, υβ. μοι — σε. ρ, ψ. 19. μηδὲ ἕτερον. υβ. ib. ἑαυτὴν. R, r, π, B. σαυτὴν. p, u. 21. προέλθῃς. r, π. ib. ἔπου. 1. ἕπου, γύναι. 2, EB.

XXVII. μειρακίῳ. C, EB.

22. δύσερι σοῦ. β. δυσέριστον. υβ. ib. ἀμελούμενον μὲν ἀνθεῖ. υβ.

25, 26, 27 = 55, 57, 39 p. 941, 942, 930.

τῶν ὅσα τῇ φύσει θαρροῦντα καὶ τῆς τῶν γεωργῶν ὀλιγωρίας μὴ χρήζοντα· οὐχ ἵππον ἀναβαίνεις, οὐκ ἐς παλαίστραν ἀπαντᾷς, οὐχ ἡλίῳ δίδως σεαυτόν, ἀλλ' αὐχμηρὸς περίει καὶ ῥυπῶν καὶ σεαυτῷ μαχόμενος. ἐξηπάτησαι· καλὸς εἶ, κἂν μὴ θέλῃς, καὶ πάντας ἕλκεις τῷ λίαν ἀμελουμένῳ, ὥσπερ οἱ βότρυς καὶ τὰ μῆλα καὶ εἴ τι ἄλλο αὐτόματον καλόν. οὕτω καὶ ὁ Ἀπόλλων ποιμένων ἦρα καὶ ἡ Ἀφροδίτη βουκόλων ἦρα καὶ ἀγροίκων καὶ ἡ Δημήτηρ τῶν τὰ ἀστεῖα οὐκ εἰδότων. οὐδεὶς οὐδὲ ἀστέρας εἶδε κοσμουμένους οὐδὲ ὄρνιθας, οὐδὲ ἵππους καλλωπιζομένους χρυσῷ ἢ ἐλέφαντι λανθάνειν μηχανωμένους [τοῦ ζῴου] τὸ γαῦρον.

κή. Τὴν καλὴν ἀπὸ τοῦ τρόπου δεῖ ποιεῖσθαι τῶν ἐραστῶν τὸν κατάλογον, οὐκ ἀπὸ τοῦ γένους, καὶ γὰρ ξένος ἐπιεικὴς δύναται γενέσθαι καὶ πολίτης κακός, ὅσῳ καὶ τοῦ φρονεῖν ἐγγύτερός ἐστιν. ὁ μὲν οὖν ἐγχώριος οὐδὲν διαφέρει λίθων καὶ παντὸς τοῦ μένοντος, ᾧ τὸ ἑδραῖον ἀνάγκη πρόσεστιν, ὁ δὲ ξένος ἔοικε τοῖς ὀξυτάτοις θεοῖς Ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις καὶ ἄστροις καὶ Ἔρωτι, ὑφ' ὧν κἀγὼ πτηνὸς γενόμενος δεῦρο ἐλήλυθα κινηθεὶς προφάσει κρείττονι. μή μου τῆς ἱκεσίας ὑπερίδῃς· οὐδὲ τὸν Πέλοπα ἡ Ἱπποδάμεια ἠτίμησε ξένον ὄντα καὶ βάρβαρον, οὐδὲ ἡ Ἑλένη τὸν δι' αὐτὴν παρόντα, οὐδὲ ἡ Φύλλις τὸν ἐκ θαλάττης ....., οὐδὲ ἡ Ἀνδρομέδα τὸν πρὸς αὐτὴν καταπτάντα. ᾔδεσαν γάρ, ὡς παρὰ μὲν τῶν ἐγχωρίων μίαν πόλιν λαμβάνουσι, παρὰ δὲ τῶν ξένων πολλάς. καὶ μὴν κἀγὼ τοῦ ἔρωτος ξένος καὶ σὺ τοῦ κάλλους, οὐ γὰρ ἡμεῖς πρὸς αὐτὰ ἀπήλθομεν, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε, καὶ τὴν παρουσίαν αὐτῶν δεδέγμεθα ἡδέως, ὡς τὴν τῶν ἄστρων οἱ πλέοντες, εἰ δ' ἐμοὶ τὸ ξένῳ εἶναι οὐ γίγνεται πρὸς τὸν ἔρωτα ἐμποδών, μηδὲ σοὶ κώ-

---

τοῦ δεδολωμένου τὸ φύσει παρόν. οὐδεὶς – οὐδὲ λέοντας οὐδὲ ὄρνιθας – ἐλέφαντι ἢ ταινίαις λανθάνει λυμαινόμενος τοῦ ζ. τ. γ. καὶ τέχνῃ παραδιδοὺς — — τὸ ἄσκημα ἐπανορθοῦσθαι τῆς φύσεως τὰ λείποντα.

κή. Τὴν καλὴν – ξένων πολλάς· εἰ δὲ δοκεῖ, φέρε, ἐπὶ συνθήκαις γενέσθω τὸ πρᾶγμα· ἢ ἀμφότεροι μένωμεν, ἢ μετ' ἀλλήλων ἐκεῖσε ἀπέλθωμεν. οὐ δέχῃ τοῦτο· γνῶθι οὖν, ὡς γενέσθαι μὲν ἰχθὺς ξένος οὐκ ἀνέχεται, χαίρει δὲ μεταβολαῖς τῆς γῆς οὔσης μιᾶς. τί γὰρ ἄλλο αἱ πατρίδες ἢ μέτρα δειλὰ ἀγεννῶν νομοθετῶν ὅροις καὶ πύλαις διαγραφόντων τὰ οἰκεῖα, ἵνα ταῖς εὐνοίαις στενοχωρώμεθα ὑπερβαίνειν ὀκνοῦντες τὸ πινάκιον τῆς χωροφιλίας; καὶ μὴν – ἔκτισιν. εἴ τις ἀποκλείει καὶ ξένον πυρὸς ἐναῦσαι θέλοντα, ἀλλὰ τὸ καόμενον σβέσαι; μὴ λακώνιζε — ἔχει.

1. παραδιδούσῃ. b. 2. ἐὰν ἀνορθοῦσθαι τῇ φύσει ὡς τὰ λ. b. In h haec sunt: ἀμελούμενόν σοι τὸ κάλλος μᾶλλον — θαρροῦντα τῆς τῶν γ. ὀ. οὐ χρῄζοντα. τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν δυσχεραίνειν χρὴ ὡς πανουργίας ἐγγὺς καὶ κοινήν, τὸ δὲ ἀκέραιον καὶ ἀνεπιβούλευτον κάλλος μόνων ἴδιον τῶν αὐτὸ δεξαμένων, οὕτω γὰρ Ἀπόλλων μὲν ποιμένων ἦρα, Ἀφροδίτη δὲ βουκόλων, Δημήτηρ δὲ ἀγροίκων. οὐδεὶς ἀστέρας εἶδε κοσμουμένους, οὐδὲ λέοντας οὐδὲ ὄρνιθας.

3. συνθήκης. b. 5. δὲ om. b. ib. ἀγενῶν. o. 6. διαγράφονται. b. ib. στενοχωρούμεθα. b. 7. An: μή τις — σβέσαι; ib. πυρὸς οὐκ ἐναῦσαι. o. rectius B: πῦρ οὐκ ἐναῦσαι.

---

1. θαρροῦντα τῇ δ' ἀεὶ φροντίζοντα μηδέν, τῆς δὲ τῶν — χρήζοντα. b cum erasione post ultimam vocem. ὀλιγωρίας μὴ φροντίζοντα conj. B. μὴ χρήζοντα. 1, B. οὐ χρῃζ. 2, E. ib. ἐπιμελείας. p in mg. recepit B. 2. ἑαυτὸν. ρ, ψ. ib. ἀλλὰ. R, r, π. ib. περίει. 1. παρίης. ρ. περίης. ψ. περίεις. ς. ib. καὶ ῥυπῶν om. 2, E. 3. ἐξηπάτησαι om. p, u. ἐξηπάτησας. π. ἀλλὰ γὰρ καλός. p, u. 4. οἱ om. uβ. ib. βότρυες. 2, E. ib. καὶ om. p. ib. οὕτως καὶ Ἀπ. b. 5. ἡ Ἀφρ. 1, B. Ἀφρ. 2, E. ib. βουκόλων ἦρα καὶ ἀγρ. 1, β. βουκ. καὶ Ῥέα ἀγρ. (ἀεαγροίκων. ψ.) 2, EB. ib. καὶ Δημ. 2, E. ἀστεῖα. 1. ἄστη. 2, EB. 6. εἶδε. 1, β, B. οἶδε. 2, E. ib. οὐδὲ. 1. ὁ δὲ. 2, EB. ib. καλλοπιζόμενος. p, β. καλλωπίζων. b, 2, EB. 7. ἐλέφαντας. R, r, π. ib. λανθάνειν μηχανωμένους. 1, β. λανθάνει λυμαινόμενος. b, 2, EB.

XXVIII. γυναίῳ τινί. R, r, π, c. γυναικί. uβ, 2, EB.

8. ποιεῖσθαι τῶν ἐραστῶν. R, r. τῶν ἐραστῶν ποιεῖσθαι. ς. 9. καλὸς. γ, ψ. 10. γένοντος. γ. ib. ᾧ. 1, b, B. ὧν. 2, E. 11. ἀνέμῳ. p, γ et Ἀνέμῳ. B. 12. κρείττονι. γ, B. κρείσσονι. ς. ib. τῆς ἱκεσίας. 1, b. τὴν ἱκεσίαν. γ, 2, EB. 13. οὔτε. b. ib. οὐδὲ τὸν Πέλ. 1. οὐδὲ γὰρ τὸν Πέλ. γ, 2, EB. ib. ἡ Ἱπποδ. p, γ, o, B. ib. om. ἡ. ς. ib. Ἱπποδάμη. R, r, π. ib. ἠτίμασε. p, π, γ. 14. Φύλις. r. Φυλὶς. γ. ib. Φύλ. τὸν πρὸς αὐτὴν καταπτάντα. med. om. γ. ib. Deest participium, e. g. ἐκβάντα. 16. αὐτὰ. 1, γ, B. ταῦτα. 2, E. 17. δεδιδάγμεθα. γ. 18. πλέονες. γ. ib. εἰ δ' ἐμοὶ. R, r, γ, B. εἰ δὲ ἐμοὶ. π. εἰ δέ μοι. 2, E. ib. τῷ. π. ib. ξένοι. γ. ib. μὴ γένηται. γ. μὴ γίνεται. p. ib. ἐκποδών. p, π.

λυμα ἔστω πρὸς τὸ συνεῖναι τοῖς ἐρῶσιν. ταχύ γ' ἂν φυγάδα εἵλου νυμφίον, ὥσπερ Ἄδραστος τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Τυδέα, οὓς γαμβροὺς ἐποιήσατο ἐπὶ τῆς βασιλείας τὴν ἔκτισιν. μὴ λακώνιζε, ὦ γύναι, μηδὲ μιμοῦ τὸν Λυκοῦργον, ξενηλασίαν γὰρ ἔρως οὐκ ἔχει.

κθ'. Τὰ μὲν σὰ ὄμματα φιλῶ, τὰ δὲ ἐμὰ οὐ φιλῶ, τοῖς μὲν γὰρ σύνεσιν πολλὴν συνέγνωκα, τοῖς δὲ δεινὴν περιεργίαν· ἀναίσχυντά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ κρύπτειν οὐδὲν δυνάμενα ὧν ἑώρακεν ἅπαξ. οὐκ ἀφέστηκεν οὖν μου τῆς ψυχῆς λέγοντα· οὐκ εἶδες τὴν εὔκομον, τὴν εὐπρόσωπον; ἧκε, ἀνάβηθι, ἀλλὰ καὶ κλαῦσον καὶ γράψον καὶ δεήθητι." ἡ δὲ εὖ μάλα πείθεται, παρακούειν μὴ δυναμένη λίχνων δορυφόρων, καὶ γὰρ μὴ βουλομένην σύρουσιν ἔξω καὶ βιάζονται ὅσα αὐτοὶ προλαβόντες ἐπήνεσαν. ἀμέλει πρὶν ἔρωτα ἐς γῆν καταπτῆναι μόνον τὸν ἥλιον ἠπίστατο καλὸν ἡ ψυχὴ καὶ τοῦτο αὐτῆς τὸ θέαμα καὶ θαῦμα ἦν, γευσαμένη δὲ ὥρας ἀνθρωπίνης ἔκαμε καὶ τῆς σπουδῆς ἐκείνης κατέπεσεν, ἐς δὲ θητείαν μετήχθη πικράν.

λ'. Τὸ μὲν ἔργον ἕν, ἄν τε ἐπὶ ἀνδρὸς ἄν τε ἐπὶ μοιχοῦ γένηται, τὸ δὲ τῷ κινδύνῳ σφαλερώτερον τῇ χάριτι μεῖζον· οὐχ οὕτω γὰρ εὐφραίνει τὸ φανερὸν τῆς ἐξουσίας ὡς τὸ ἀπόρρητον τῆς ἡδονῆς, πᾶν δὲ τερπνότερον τὸ κεκλεμμένον. οὕτω καὶ Ποσειδῶν ὑπῆλθε πορφύρῳ κύματι καὶ βοὶ Ζεὺς καὶ χρυσῷ ὕδατι καὶ δράκοντι καὶ ἄλλοις προκαλύμμασιν, ἀφ' ὧν Διόνυσος καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἡρακλῆς καὶ οἱ ἐκ μοιχείας θεοί. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ τὴν Ἥραν ἰδεῖν αὐτὸν τότε ἡδέως, ὅτε αὐτῇ συνήει λάθρα, τὴν γὰρ ἀνδρὸς ἐξουσίαν μετέθηκεν ἐς κλοπὴν μοιχείας.

λα'. Ὁ μοιχὸς καὶ πείσας σφαλερώτατον ἀνάλωμα καὶ ὀδυνηρὸν μὴ τυγχάνων, τῆς μὲν γὰρ εὐπραγίας κίνδυνος ὁ νόμος, τῆς δὲ λύπης μισθὸς ὁ ἔρως. φοβεῖσθαι δὲ ἄμεινον τυχόντα ὧν βούλεταί τις ἢ ἀνιᾶσθαι ἀμελούμενον.

λβ'. Τὰ μὲν ὄμματά σου διαυγέστερα τῶν ἐκπωμάτων, ὡς δύνασθαι δι' αὐτῶν καὶ τὴν ψυ-

---

κθ'. Τὰ μὲν – πικράν, ἧς ἔργα θυραυλικὰ καὶ χαμαικοιτίαι καὶ ἡ πρὸς θάλπος καὶ χειμῶνα ἀντίταξις καὶ „ἦ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγώ σε" πρὸς τὸν ἀντεραστὴν μάχη. τούτων δὲ εἰ πάντων σὺ τὸ φάρμακον ἔργου ἐφημέρου ποιήματα ἀθάνατα καὶ βραχείας σώματος ἡδονῆς μνήμην ἀντιλαβοῦσα ἀγήρω· ἃ μὲν γὰρ δώσεις, κοινὰ καὶ ῥᾴδια τοῦ θηλέος παντός, ἃ δὲ κτήσῃ ἀντὶ τούτων οὐδ' ἂν εἴποιμι, ὅσα· εὔνοια καὶ μνήμη καὶ νύξ, ἀφ' ὧν καὶ μήτηρ καὶ πατὴρ γίγνεται.

1. Θυραυλίαι. B ex Ruhnk. ad Tim. 145. 2. ἔργῳ ἐφημέρῳ εὖ ποιήσασα. ρ. 3. βραχείᾳ σώμ. ἡδονῇ. ρ. 4. οὐδ'. C. οὔτ'. EB.

---

1. πρὸς om. p, B. ib. συνεῖναι. v. συνιέναι. ς. ib. τοῖς ἐρῶσιν. 1. τῶν ἐρώτων. γ. τῶν ἐρώντων. 2, EB. ib. ταχύ γ' ἂν. R, r, p, 2. ταχὺ γὰρ. π. ταχὺ γὰρ ἄν. γ. ib. φυγάδαι. (sic). γ. ib. ἑλοῦ. 2. 2. τὴν ἔκτισιν om. γ. τὴν om. 2, E. 3. ξενηλάτας. p. ib. ξ. γὰρ. 1, β, B. γὰρ om. 2, E.

XXIX. γυναικὶ πόρνῃ. R, r, π, c. γυναικί. υβ, 2, EB.

4. τὰ δὲ ἐμὰ. R, r, v. τὰ δὲ ἐμαυτοῦ. ς. ib. οὐ φιλῶ. R, r, v, π, p, B. μισῶ. γ, 2, E. 5. ἔγνωκα. γ. ib. εἰσι. γ. 6. οὖν. R, r, v, γ. γοῦν. ς. ib. τῆς ψυχῆς. R, r, v, γ. τῇ ψυχῇ. ς. ib. εὔκομον. γ. 7. ἧκεν. v. ib. κλαῦσον καὶ γράψον. 1, γ, B. γράψον καὶ κλαῦσον. ς. ib. εἰ δὲ. γ. ib. πείθεται, πείθεται δὲ. 2, E. 8. οὐ δυναμένη. γ. ib. δορυφορίας. p. ib. βιάζονται. R, r, v. βιάζονται φρονεῖν. ς. 9 εἰς αὐτὴν. o ib. καλὸν ἡ ψυχὴ. 1, γ, B. ἡ ψ. καλὸν. 2, E. 10. Θέμα. γ. ib. ἔκαμε καὶ. R, r, p, B. ἔκαμε. γ. ἐκ μὲν. 2, E. 11. μετήχθη. 1, E. ὑπήχθη. 2, E.

XXX. ἑτέρᾳ. R, r, π, c. γυναικί. v, γ, υβ. γυναικὶ ὑπάνδρῳ. 2, EB.

12. ἔργον ἀνανεῦσάν τε. γ. ib. ἄντε – ἄν τε. R, r. ἄν τ' – ἄντ'. ς. ib. μετὰ μοιχοῦ. γ. 13. οὐχ οὕτως γὰρ εὐφραίνει τὸ φ. 1, B. οὐ γὰρ οὕτως τὸ φ. εὐφραίνει. 2, E. 15. καὶ βοὶ Ζεὺς καὶ χρυσῷ ὕδατι. R, r, v, π. καὶ Ζεὺς χρυσῷ ὕδατι καὶ βοί. p, γ, 2, B. ib. καὶ ὁ Ἀπ. r. 16. καὶ οἱ. R, r, π, p. οἱ. γ, 2, EB. ib. λέγοι δὲ. γ. ib. τότε αὐτὸν. γ. ib. συνήει αὐτῇ. γ. 17. μετέβαλεν. γ.

XXXI. πόρνῃ γυναικί. R, r, π, c. γυναικί. υβ, γ, 2, EB.

18. πήσας. γ. ib. σφαλερώτερον. R, r, v, π.

XXXII. γυναικὶ καπηλίδι. R, r, v, π, c, γ. τῇ αὐτῇ. 2, E.

29, 30, 31 = 53, 58, 60. p. 940, 942, 943.

χὴν ἰδεῖν, τὸ δὲ τῶν παρειῶν ἐρύθημα εὔχρουν ὑπὲρ αὐτὸν τὸν οἶνον, τὸ δὲ λινοῦν τοῦτο χιτώνιον ἀντιλάμπει ταῖς παρειαῖς, τὰ δὲ χείλη βέβαπται τῷ ῥόδων αἵματι, καί μοι δοκεῖς καὶ τὸ ὕδωρ φέρειν ὡς ἀπὸ πηγῶν τῶν ὀμμάτων καὶ διὰ τοῦτο εἶναι νυμφῶν μία. πόσους ἱστᾷς ἐπειγομένους; πόσους κατέχεις παρατρέχοντας; πόσους μὴ φθεγξαμένη καλεῖς; ἐγὼ πρῶτος, ἐπειδὰν ἴδω σε, διψῶ καὶ ἵσταμαι μὴ θέλων, τὸ ἔκπωμα κατέχων· τὸ μὲν οὐ προσάγω τοῖς χείλεσι, σοῦ δ᾽ οἶδα πίνων.

λγ΄. Ἐξ ὑέλου μὲν τὰ ἐκπώματα, αἱ δὲ σαὶ χεῖρες ἀργυρᾶ αὐτὰ ποιοῦσι καὶ χρυσᾶ, ὡς καὶ τούτοις τὸ βλέπειν ὑγρῶς παρὰ τῶν σῶν ὀμμάτων εἶναι· ὥστε ἐκεῖνα μὲν κατάθου καὶ χαίρειν ἔα τά τε ἄλλα καὶ διὰ τὸν ἐν τῷ σφαλερῷ τῆς ὕλης φόβον, ἐμοὶ δὲ μόνοις πρόπινε τοῖς ὄμμασιν, ὧν καὶ ὁ Ζεὺς γευσάμενος καλὸν οἰνοχόον παρεστήσατο. εἰ δὲ βούλει, τὸν μὲν οἶνον μὴ παραπόλλυε, μόνου δὲ ἐμβαλοῦσα ὕδατος καὶ τοῖς χείλεσι προσφέρουσα πλήρου φιλημάτων τὸ ἔκπωμα καὶ οὕτως δίδου τοῖς δεομένοις. ἔστι γὰρ ἀνέραστος οὐδεὶς οὕτως, ὡς ποθεῖν ἔτι τὴν Διονύσου χάριν μετὰ τὰς τῆς Ἀφροδίτης ἀμπέλους.

λδ΄. Οὐκ οἶδα, τί σου μᾶλλον ἐπαινέσω· τὴν κεφαλήν; ἀλλ᾽ ὦ τῶν ὀμμάτων. τοὺς ὀφθαλμούς; ἀλλ᾽ ὦ τῶν παρειῶν. τὰς παρειάς; ἀλλὰ τὰ χείλη με ἐπάγεται καὶ δεινῶς κάεται κεκλεισμένα μὲν δι᾽ εὐκοσμίαν, ἀνοιχθέντα δὲ δι᾽ εὐωδίαν.

λε΄. Ἡ Δανάη χρυσὸν ἐλάμβανεν, ἡ Λήδα ὄρνιθας, ἡ Εὐρώπη τὰ ἐξ ἀγέλης, ἡ Ἀντιόπη ὅσα ὄρεια, ἡ Ἀμυμώνη ὅσα θαλάττια, οἱ δὲ ποιηταὶ τὰ δῶρα μύθους ἐποίησαν παράγοντες τὴν ἀλήθειαν ψυχαγωγίᾳ ψευσμάτων. λάβε, λάβε καὶ σὺ τὸν ἀκκισμὸν ἀφελοῦσα τοῦ μεγαλογνώμονος καὶ τὴν εἰρωνείαν ἀφεῖσα τοῦ σώφρονος, ἵνα κἀγὼ Ζεὺς γένωμαι καὶ Ποσειδῶν, διδοὺς μὲν ἃ θέλεις, ἃ δὲ θέλω λαμβάνων.

λγ΄. Ἐξ ὑέλου – ὀμμάτων εἶναι. ἀλλὰ τοῖς μὲν ἄψυχον καὶ ἀκίνητον τὸ διειδές, καθάπερ τῶν ὑδάτων τοῖς ἑστηκόσι, τὰ δὲ ἐν τοῖς προσώποις ἐκπώματα τῇ τε ἄλλῃ ὑγρότητι εὐφραίνειν ἔοικε καὶ τῇ συνέσει τῶν φιλημάτων. ὥστ᾽ ἐκεῖνα – ἀμπέλους.

λδ΄. Οὐκ οἶδα – εὐωδίαν· εἰ δὲ καὶ ἀποδύσῃ, ἀστράπτειν τὰ ἔνδον οἶμαι· Φειδία καὶ Λύσιππε καὶ Πολύκλειτε, ὡς ταχέως ἐπαύσασθε· οὐ γὰρ ἂν πρὸ τούτου τι ἄγαλμα ἄλλο ἐποιήσατε. εὖ μὲν ἔχεις τῆς χειρὸς ἐξόχως, εὖ δὲ τῆς τῶν στέρνων εὐρύτητος, εὖ δὲ τοῦ περὶ τὴν γαστέρα ῥυθμοῦ. τὰ δὲ ἄλλα οὐκ οἶδα, πῶς εἴπω. μάχεται τὸ κάλλος καὶ τοῦ Πριαμίδου δικαστοῦ. φεῦ, γένωμαι τίς; ταῦτ᾽ ἐπαινέσω; καὶ μὴν ἐκεῖνα ἀμείνονα. ἐκείνοις δῶ τὴν κρίσιν; καὶ μὴν ἀνθέλκει με ταῦτα. ἐπίτρεψον ἅψασθαι καὶ ἀποφαίνομαι.

---

2. βεβ. τῷ ῥόδων. R, r, v, π, p. βεβ. ῥόδων. γ. βεβ. τῷ τῶν ῥόδων. 2, EB. ib. δοκεῖ. p, γ. δοκῆς. ψ. δοκ. τὸ. 2, E. 3. φέρειν et corr. φέρεσθαι. rec. m. p. ib. νυμφῶν σε μίαν. v. 4. μὴ om. 2, e. 5. καὶ τὸ ἔκπ. 2, EB. ib. κατέχειν. R, r, v, π. ib. καὶ τὸ. 2, E. ib. προσάγων. R, r, v, π.

XXXIII. τῇ αὐτῇ. R, r, v, π, c, γ, 2, EB. γυναικί. uβ.

7. ὑέλης. p, ubi corr. ὑέλου et α suprasc. v. ib. σαὶ om. 1. ib. ἀργυρᾶ – χρυσᾶ. 1, γ. ἄργυρον — χρυσόν. 2, EB. ib. ταῦτα ποιοῦσι γ. ποιοῦσιν αὐτὰ. p. ib. καὶ ante τούτοις om. 1. 8. ἀμμάτων. o. ib. ὥστε. R, r, v, π, γ. ὥστ᾽. ς. ib. μὴν. r. ib. κατέδου. γ. ib. καὶ om. γ. 9. πρόσπινε. π, γ. 10. μὴ om. R, r, π. ib. παραπόλυε. γ. 11. μόνου. π. ib. ἐμβάλουσα (sic). ψ. ib. οὕτως δίδου. R, r, v, γ et p ex corr. δίδου. ς. 12. ἀν. οὐδείς, ὡς. 1, γ. ἀν. οὐδὲις οὕτως, ὡς. 2, EB. ib. τὰς τῆς. 1, B. τὰς. γ, 2, E. τὰς ἀμπ. τῆς Ἀφρ. v.

XXXIV. γυναικὶ πόρνῃ. R, r, π, c. γυναικί. uβ, γ, 2. τῇ αὐτῇ. EB.

14. ἀλλ᾽ ὦ. v, p, γ, B. ἀλλ᾽ ὦ. R, r, π. ἀλλὰ ὦ. 2, E. 15. An κάει? ib. κεκλειμένα. γ altero loco. 16. ἀνοιχθέντα. p, B. ἀνεωχθέντα. ς.

XXXV. τῇ αὐτῇ. R, r, π, c. Inscr. om. v. γυναικί. uβ, γ, 2, EB.

17. Λίδα. 1. ib. ὄρνιθα. o. 18. ὅσα θαλάττια. R, r, v, π. ὅσα θάλαττα. 2. θάλατταν. p, γ. τὰ ἐν θαλάττῃ. EB. ib. δῶρα θεούς. J ad Imag. 441. 19. ψυχαγωγίαν. R, r, v, π. ib. alterum λάβε om. p, γ. 20. τοῦ μ. — εἰρωνείαν om. a, g, m. ib. εἰρωνίαν. o. ib. καὶ Ποσ. om. p, γ.

λς'. Μὴ ὑποδήσῃ ποτέ, μηδὲ κρύψῃς τὰ σφυρὰ ἐψευσμένοις καὶ δολεροῖς δέρμασιν, ὧν ἀπατηλὸν τὸ κάλλος ἐν τῇ βαφῇ. εἰ μὲν γὰρ λευκὸν φοροίης, συγχεῖς τὴν τῶν ποδῶν λευκότητα, τὸ γὰρ ὅμοιον ἐν τῷ ὁμοίῳ οὐ φαίνεται, εἰ δὲ ὑακίνθινον, τῷ μέλανι λυπεῖς, εἰ δὲ φοινικοβαφῆ, φόβος, ὡς ῥέοντος ἐκεῖθέν ποθεν αἵματος. εἰ δέ σου καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐφαίνετο, καὶ πολὺ κρειττων ἂν ἦς, ἐμπίπτουσα ὅλη ταῖς τῶν ὁρώντων θήραις. ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων μερῶν ποιοῦ τινα, εἰ θέλεις, φειδὼ καὶ μήτε σκέπης αὐτοῖς φθονήσῃς, μήτε προβλημάτων τῶν ἀναγκαίων, τοὺς δὲ πόδας κατάλιπε γυμνοὺς ὡς δειρήν, ὡς παρειάς, ὡς κόμας, ὡς καὶ ῥῖνα καὶ ὄμματα, ὅπου μὲν γὰρ ἡμαρτήθη τῇ φύσει, σοφισμάτων δεῖ πρὸς τὴν βλάβην, ἵνα κρύψῃ τὸ ἐλλιπὲς ἡ τέχνη, ὅπου δὲ ἀρκεῖ τὸ κάλλος ἐπιδείξει οἰκεία, περιττὰ τὰ φάρμακα. θάρσησον σεαυτῇ καὶ πίστευσον τοῖς ποσί· τούτων φείσεται καὶ πῦρ, τούτων καὶ θάλαττα, κἂν ποταμὸν θελήσῃς περᾶσαι, στήσεται, κἂν κρημνοὺς ὑπερβῆναι, λειμῶνας δόξεις πατεῖν. οὕτω καὶ τὴν Θέτιν ἀργυρόπεζαν εἶπεν ὁ πάσας ἀκριβῶς εἰδὼς τὰς κάλλους ὑπεροχάς, οὕτω καὶ τὴν Ἀφροδίτην γράφουσιν οἱ ζωγράφοι τὴν ἀνασχοῦσαν ἐκ τῆς θαλάττης. μὴ βασάνιζε, ὦ καλή, τὼ πόδε, μηδὲ κρύπτε οὐδὲν ἔχοντας τοῦ λαθεῖν ἄξιον, ἀλλὰ βάδιζε μαλακῶς καὶ κατάλειπε σεαυτῆς ἴχνος, ὡς μέλλουσά τι χαρίζεσθαι καὶ τῇ γῇ.

λζ'. Ὁ Μῶμος τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ἔφη τῆς Ἀφροδίτης αἰτιάσασθαι, τί γὰρ ἂν καὶ ἐμέμψατο; ἓν δὲ μόνον δυσχεραίνειν ἔφη, ὅτι τρύζοι αὐτῆς τὸ ὑπόδημα καὶ λίαν εἴη λάλον καὶ τῷ ψόφῳ ὀχληρόν, εἰ δὲ ἀνυπόδετος ἐβάδιζεν, ὥσπερ ἀνέσχεν ἐκ τῆς θαλάττης, οὐκ ἄν ποτε ηὐπόρησε σκωμμάτων οὐδὲ κωμῳδίας ὁ ἁλιτήριος, καί μοι δοκεῖ μηδὲ μοιχευομένῃ διὰ τοῦτο μόνον λαθεῖν, ὅτι πάντα ὁ Ἥφαιστος ἔγνω τὰ κεκρυμμένα, τοῦ σανδαλίου διαβαλόντος. ταῦτα μὲν ἡμῖν ὁ μῦθος, σὺ δὲ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἔοικας βουλεύεσθαι ἄμεινον χρωμένη τοῖς ποσίν, ὡς ἐτέχθης καὶ φεύγουσα τοῦ Μώμου τὰ ἐγκλήματα. ὦ ἄδετοι πόδες, ὦ κάλλος ἐλεύθερον, ὦ τρισευδαίμων ἐγὼ καὶ μακάριος, ἐὰν πατῇ με.

λη'. Ὃ τοῖς ἄλλοις ἐπίρρητον δοκεῖ καὶ μέμψεως ἄξιον, ὅτι ἀναίσχυντος εἶ καὶ θρασεῖα καὶ εὔκολος,

---

λς'. Μὴ ὑποδήσῃ – ἐκ τῆς θαλάττης. οὕτω καὶ τὰς Λευκιππίδας. ἑτοίμους ἔχε τοὺς πόδας τοῖς βουλομένοις φιλεῖν καὶ μηδὲ χρυσοῦ δέου. μισῶ τὰς πέδας, ὧν ἡ πολυτέλεια τιμωρία· διαφέρει δὲ ἢ χρυσῷ τινα ἢ σιδήρῳ δεδέσθαι; πλὴν εἰ μὴ τούτου ἐκεῖνο καὶ κάλλιον, ὅτι μετ' εὐφροσύνης ἀνιᾷ.

λη'. Ὃ τοῖς – τῶν ἵππων θαυμάζομεν τοὺς αὐτῶν συνιέντας καὶ λεόντων τοὺς φρονήματι χρωμένους – πολὺ κρειτ-

---

XXXVI. γυναικὶ ἑτέρᾳ. R, r, π, c. γυναικί. υβ, γ, 2. τῇ αὐτῇ. ν, EB.

1. μὴ δὲ. B ex C. 2. εἰ μέν γε. 2, γ et ante corr. p. ib. λευκοφοροίης. r, π. λευκὰ φοροίης. R, ν, B. λευκὸν φεροίης. γ. 3. οὐ φαίνεται. R, r, ν, π, γ, 2, E. μαραίνεται. p, B. ib. εἰ δὲ ὑακ. — λυπεῖς om. R, r, ν, π. ib. ὑάκινθον. p, γ, B. ib. τὸ μέλαν λυπεῖ et γρ. τῷ μ. λ. p. ib. φοινικοβαφῆ. 1, γ, B. φοινικοβαφές. 2, E. ib. φοβεῖς. 2, E. 4. εἴθε. 2, E. ib. τὰ ἄλλα. γ, B. τἄλλα. ς. ib. καὶ – κρείττων om. π. ib. κρεῖττον ἂν ἦν. γ et suprasc. in p. 5. ὅλη om. π. ib. θήραις. R, r, ν, π, B. θύραις. ς. ib. ὡρῶν. R, r, π. ὁρῶν. ν. 6. φειδὼν. γ. ib. μὴ τῆς σκέπης. γ, 2, E. ib. φθονήσῃς. 1, B. φθόνει. 2, E. ib. μὴ δὲ. γ. ib. προβλημάτων. 1, B. περιβλημάτων. 2, E. ib. τῶν om. γ. 7. κατάλιπε. 1, B. κατάλειπε. 2, E. ib. ὡς ἐριμμένα. ν, ρ. ὡς ἐρριμμένα. ς. Sc. ὡς καὶ ῥῖνα καὶ ὄμματα. B malit ὡς ῥῖνα, ὡς ὄμματα. ib. γάρ τι ἡμαρτήθη. γ, 2, EB. γὰρ ἡμαρτήθη om. π. 9. ἐπιδείξει οἰκεία. 1, B. ἐπίδειξιν οἰκεία. ν. εἰς ἐπίδειξιν οἰκείαν. 2, E. ib. θάρσευσον. o. 10. φείδεται. p. ib. θάλαττα. ν. ib. θελήσῃς. 1, B. θέλῃς. γ, 2, E. 11. λειμῶνα. p. ib. οὕτω. 1, B. οὕτως. 2, E. 12. τὰς κάλλους. C. τοῦ κάλλ. E. τὰς τοῦ κάλλ. B. ib. οὕτω. 1, B. οὕτως. 2, E. 13. θαλάσσης. p, γ. 14. κατάλιπε. 1. ib. χαρίζεσθαι καὶ τῇ γῇ. 1, B. καὶ τῇ γῇ χαρίζεσθαι. 2, E.

XXXVII. τῇ αὐτῇ. R, r, ν, π, c, γ, 2, EB. γυναικί. υβ.

15. μέμψαιτο. U, o. μέμψατο. ν. μέμψετο. π, c. 16. δυσχαιρένειν. π, c. ib. αὐτῆς. p. ib. λίαν om. R, r, ν, π, c. ib. λάον εἴη. R, r, π, c. ib. λάλον εἴη λίαν. p, γ. 17. ἀνυπόδετος. 1, B. ἀνυπόδητος. ν ex corr. 2, E. ib. ἀνίσχεν. o. ib. ηὐπόρησε. C, B. εὐπορίσαι. E. εὐπορήσαι. Lob. ad Phryn. 596. 18. ἁλιτρίου. R, r, ν, π, c, γ. ἀλλοτρίας. p. ib. μοιχευομένην. 1. μοιχευομένη. 2, EB. An μοι δοκῶ μηδὲ μοιχευομένην? 19. διαβαλόντος. 1, B. διαβάλλοντος. 2, E. 20. εὖ δὲ. γ. ib. ἐτάχθης. 1, e, B. ἐτάχης. γ. ἐτάχθησαν. 2. ἐτέχθης. Bentl. et inde o. 22. πατῇ με. 1, B. πατήσητέ με. 2, E.

XXXVIII. τῇ αὐτῇ. R, r, ν, π, c. γυναικὶ πόρνῃ. 2, EB. πόρνῃ. γ, υβ.

23. ὃ – ἐπίρρητον om. R, r, ν, π, c et p. pr. m. ib. θρασεῖς. c.

36, 37, 38 = 67, 21, 68, p. 946, 922, 947.

τοῦτο μάλιστα ἐγώ σου φιλῶ. καὶ γὰρ ἵππους θαυμάζομεν τοὺς φρόνηματι χρωμένους καὶ ὄρνιθας τοὺς μὴ νεύοντας κάτω. οὐδὲν οὖν οὐδὲ σὺ καινὸν ποιεῖς, εἰ γυνὴ οὖσα πολλῶν ὥρᾳ κρατοῦσα ὑψηλόν τε ὁρᾷς καὶ μετέωρον βαδίζεις, εἴπερ τις ἐστὶ καὶ κάλλους ἀκρόπολις πολὺ κρείττων τῶν βασιλείων. μισθώματα λαμβάνεις· καὶ γὰρ ἡ Δανάη χρυσόν. καὶ στεφάνους δέχῃ· τοῦτο μὲν καὶ Ἄρτεμις ἡ παρθένος. καὶ γεωργοῖς παρέχεις σεαυτήν· ἡ δὲ Ἑλένη καὶ ποιμέσι καὶ κιθαρῳδοῖς· μηδὲ δούλων καταφρονήσῃς, ἵνα κἂν διὰ σὲ δοκῶσιν ἐλεύθεροι, ἀλλὰ μηδὲ ναυτῶν· ταχέως μὲν ἀπίασιν, ἀλλ' ὁ Ἰάσων οὐκ ἄτιμος ὁ πρῶτος κατατολμήσας θαλάττης· οὔτε γὰρ πῦρ θερμὸν οὕτως ὡς σου τὸ ἆσθμα, οὔτε αὐλὸς ἡδὺ ἄκουσμα οὕτως, ὡς τὰ σὰ ῥήματα.

λθ'. Μηδὲ γράφειν φυγάδα ἀνέξῃ; ἀλλ' ἐπίνευε φιλοῦσιν. ἔφευγε καὶ Ἀριστείδης, ἀλλ' ἐπανήρχετο, καὶ Ξενοφῶν, ἀλλ' οὐ δικαίως, ἔφευγε καὶ Θεμιστοκλῆς, ἀλλ' ἐτιμᾶτο καὶ παρὰ βαρβάροις, καὶ Ἀλκιβιάδης, ἀλλὰ καὶ παρετείχιζε τὰς Ἀθήνας, καὶ Δημοσθένης, ἀλλ' ὁ φθόνος αἴτιος. φεύγει καὶ θάλαττα, ὅταν ὑφ' ἡλίῳ ἐλαύνηται, καὶ ὁ ἥλιος, ὅταν νὺξ καταλαμβάνῃ. φεύγει καὶ μετόπωρον χειμῶνος προσελθόντος καὶ χειμὼν ἄπεισιν ἔαρος διώκοντος, καὶ συνελόντα εἰπεῖν αἱ τῶν πρεσβυτέρων καιρῶν ἐπιδημίαι τῶν νεωτέρων καιρῶν εἰσὶ φυγάδες. ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δήμητραν φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικοῦντα καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλωμένους, ὅτε καὶ τὸν Ἐλέου ἐστήσαντο βωμόν, ὡς τρισκαιδεκάτου θεοῦ, οὐκ οἴνου σπένδοντες αὐτῷ, ἀλλὰ δακρύων. ἀνάστησον καὶ σὺ τὸν βωμὸν καὶ κακῶς πράττοντα ἐλέησον ἄνθρωπον, μὴ δὶς γένωμαι φυγὰς καὶ τῆς πατρίδος στερηθεὶς καὶ τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος σφαλείς· ἐὰν γὰρ ἐθελήσῃς, κατελήλυθα.

των τῶν βασιλέων, εἴ γε ὑμᾶς μὲν φιλοῦμεν, ἐκείνους δὲ φοβούμεθα. μισθώματα λαμβάνεις – κιθαρῳδοῖς χαρίζῃ· οὐ μέλλεις πρὸς τὸν Ἀπόλλω βλέπουσα; σὺ δὲ μηδ' αὐλητῶν ἀπόσχου, καὶ γὰρ Μουσῶν ἡ τέχνη, μηδὲ δούλων — ἐλεύθερον. μηδὲ τῶν ἀμφὶ κυνηγέσια καὶ θήρας ἐχόντων αἰσχύνεσθαι τὴν Ἀφροδίτην, ὦ καλή· μηδὲ ναυτῶν — θαλάττης· ἀλλὰ μηδὲ τῶν μισθοῦ στρατευομένων· ἀπόδυε δὲ τούτους τοὺς ὑπερηφάνους. πένησι μὲν γὰρ μηδὲ ἀντείπῃς ποτέ· ἀκούουσιν αὐτῶν οἱ θεοί. τὸν μὲν γέροντα τίμησον διὰ τὴν σεμνότητα, τὸν δὲ νέον δίδαξον, ὡς ἄρτι ἀρχόμενον, τὸν ξένον, ἂν σπείδῃ, κατάσχε. ταῦτα καὶ Τιμαγόρα καὶ Λαΐς καὶ Ἀρισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον, ὧν κατ' ἴχνη καὶ σὺ βαίνεις. εἰδυῖα χρῆσθαι .... παρεῖχες καὶ τὴν σὴν σοφίαν ἐπὶ καιροῦ τῶν ἔργων ἔχουσα. οὔτε γὰρ – ῥήματα.

λθ'. Μηδὲ – φιλοῦσιν· οὐκοῦν οὐδὲ ἀναπνεῖν, οὐδὲ κλάειν, οὐδὲ ἄλλα, ὅσα ἡ φύσις. μή με διώξῃς τῶν θυρῶν, ὡς τῆς πατρίδος ἡ τύχη, μηδὲ ὀνειδίσῃς πρᾶγμα αὐτόματον. οὐ τὸ λαμπρὸν ἀλόγῳ τῆς δυνάμεως. ἔφευγε – ἀλλὰ δακρύων καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἱκετεύοντας αἰδοῦς. ἀνάστησον – κατελήλυθα.

3. κυνηγέσια. C. κυνηγεσίαν. EB. Lacuna est in 2, quam indicat B in notis.
10. Fo: οὗ τ. λ. ἐν τῷ ἀλόγῳ τῆς δ.

---

1. ὀρνίθων. γ, 2, EB. 2. οὐδὲν οὖν καινὸν καὶ σὺ. p. ib. εἰ .... γυνὴ. sic cum lac. ρ. 3. μετέωρον. v, π, c, p, γ. μετέωρος. ς. 4. βασιλέων. γ, 2, E. ib. χρυσὸν καὶ στεφάνους. M, o. ib. δέχεται. o. ib. καὶ ἡ Ἄρτ. 2, EB. 5. γεωργῷ. p. γεωργοῦ. R. ib. πάρεχε. γ. παρέχειν. π, c. ib. ἑαυτὴν. 2, EB. ib. Ἑλ. ποιμέσι. p. 6. μηδὲν αὐτῶν. R, r, v, π, c. 7. ἀπίασι. γ. ἀπάγουσιν p et γρ. ἄπιᾶσιν. ib. ὁ δὲ Ἰ. p. pr. m. ἀλλ' ὁ suprasc. ib. θαλάσσης. 1 praeter v. ib. καὶ ante οὔτε suprasc. v. ib. οὕτω, ὡς. γ. 8. τὸ om. o. ib. οὕτως om. γ, c.

XXXIX. τῇ αὐτῇ. R, r, v, π, c. γυναικὶ. γ, 2, EB. in uβ. nulla inscriptio.

9. φυγάδι. Jac. conj. 10. ἐτιμᾶτο παρὰ. γ et p. pr. m. 11. ἀλλὰ καὶ ἐτείχιζε τὰς Ἀθ. 1. (ἐτοίχιζε. γ.) ἀλλὰ παρετείχιζε καὶ τ. Ἀθ. 2, EB. Sc. ἀλλὰ καὶ παρετ. 12. θάλασσα. p. ib. ὑφ' ἡλίῳ om. 1. ib. ἐλαύνει. π, non c. ἐλαύνῃ. γ, 2. ib. ὁ ἥλιος. R, r. ἥλιος. ς. ib. ἡ νὺξ. o, B. 13. προελθόντος. γ. ib. συνελόντα. 1, B. συνελόντι. 2, E. 14. τῶν πρεσβυτέρων. R, r, et v, π (utrobique βρεσβυτέρων), c, γ, M. τῶν ὑστέρων νεωτέρων. p. ib. τῶν προτέρων. C, E. Sc. τῶν νεωτέρων. 14. καιρῶν φυγάδες εἰσίν. R, r, v, π, c. καιρ. εἰσὶ φυγάδες. ρ, γ. εἰσὶ καιρῶν φυγαί. 2, EB. 15. φεύγουσαν Δήμητραν. p. ib. τὸν Δ. γ. ib. Ἡρακλέος. ρ. ib. ὅτε. p, B. ὅταν. ς. 16. τρισκαιδέκατον θεόν. 1. 17. ἀνθρωπον ἐλέησον. γ, 2, E. ib. μὴ δὶς. 2, EB. μὴ δὴ. 1. 18. καὶ τοῦ πρὸς σὲ ἔρωτος σφαλεὶς καὶ τῆς π. ἀποστερηθεὶς. γ. ib. ἂν. p, γ. ib. ἐθελήσῃς. 1. ἐλεήσῃς. 2, EB.

μ. Ἡ πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χείλη καὶ τὴν παρειὰν ὑπογράφουσα κιόλυμα φιλημάτων, κατηγορεῖ δὲ καὶ γῆρας τοῦ προσώπου, ὑφ' οὗ πελιδνὸν μὲν τὸ στόμα, ῥυσὴ δὲ ἡ παρειὰ καὶ ἔξωρος. ἴσχε δὴ χρωματοποιίαν καὶ μηδὲν ἐπιποίει τῷ κάλλει, μὴ καὶ γράψωμαί σε γήρως ἐπὶ τῇ τοῦ προσώπου γραφῇ.

μά. Οἱ ὀφθαλμοὶ ξύμβουλοι τοῦ ἐρᾶν, σὺ δ' ἀκοὴν σπάσας ἐρᾷς Ἰωνικοῦ μειρακίου οἰκῶν Κόρινθον· τουτὶ δὲ μαντικὸν φαίνεται τοῖς οὔπω εἰδόσιν, ὅτι νοῦς ὁρᾷ.

μβ'. Εἰ κρότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, καὶ τοὺς πελαργούς, ἐπειδὰν παριόντας ἡμᾶς κροτῶσιν, ἡγοῦ δῆμον τοσούτῳ σωφρονέστερον τοῦ Ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτοῦσι μηδὲν ὑπὲρ τοῦ κροτεῖν.

μγ'. Τὸ ἐρῶντα καρτερεῖν σωφρονέστερον τοῦ μηδὲ ἐρασθῆναι, καὶ γὰρ δὴ καὶ τὰ πολεμικὰ ἄνδρες οὐχ οἱ μὴ τρωθέντες, ἀλλ' οἱ νικῶντες ἐν τραύμασιν.

μδ'. Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα, τὸ δὲ ἐρῶντι δοκεῖ Πλάτωνι, σοὶ δὲ καὶ ἐρῶντι καὶ μὴ ἐρῶντι. τοῦτο δὲ σοφὸς μὲν οὐδείς, Λαὶς δέ, οἶμαι, ἐπῄνει.

με'. Τὰς ἀπυρήνους ῥοιὰς Ἐρυθραὶ κηπεύουσιν οἰνοχοούσας νᾶμα πότιμον, ὥσπερ τῶν βοτρύων οἱ εὖ πράττοντες· δέκα σοι τούτων τρυγήσας ἔπεμψα, χρῶ δὲ αὐταῖς σιτούμενος μὲν ὡς οἴνῳ, μεθύων δὲ ὡς σίτῳ.

μς'. Εὖ πεποίηκας στρωμνῇ χρησάμενος τοῖς ῥόδοις· ἡ γὰρ πρὸς τὰ πεμφθέντα ἡδονὴ σημεῖον μέγα τῆς πρὸς τὸν πέμψαντα τιμῆς, ὥστε κἀγώ σου δι' αὐτῶν ἡψάμην, καὶ γάρ ἐστιν ἐρωτικὰ καὶ πανοῦργα καὶ κάλλει χρῆσθαι εἰδότα. δέδοικα δέ, μὴ οὐδ' ἡσυχίαν ἤγαγεν, ἀλλ' ἠνώχλει σοι καθεύδοντι, ὥσπερ τῇ Δανάῃ ὁ χρυσός. εἰ δὲ βούλει τι φίλῳ χαρίζεσθαι, τὰ λείψανα αὐτῶν ἀντίπεμψον μηκέτι πνέοντα ῥόδων μόνον, ἀλλὰ καὶ σοῦ.

μζ'. Εἰ Λάκαινα ἦσθα, ὦ καλή, Ἑλένης ἂν ἐμνημόνευσας καὶ τῆς νεώς, εἰ Κορινθία τῶν Λαίδος κώμων, εἰ Βοιωτία, τῶν Ἀλκμήνης γάμων, εἰ τῶν ἐξ Ἴλιδος, οὐκ ἤκουσας τὸν Πέλοπος δρόμον; οὐκ ἐζήλωσας τὴν ἐκ θεάτρου γαμηθεῖσαν; οὐκ ἐθαύμασας τὸν Ἀλφειόν; οὐκ ἔπιες τοῖ

XL. *τῇ αὐτῇ*. R, r, v, π, c. *Βερενίκῃ*. EB.
1. *πυραίνουσα*. φ. ib. *ὑπογράφουσα*. 1. *γράφουσα*. φ, EB. 2. *μὲν πελιδνὸν*. φ. 3. *οὐδὲν*. φ.
XLI. *Ἀθηνοδώρῳ*. R, r, v, π, c, EB.
6. *μαντικὸν*. 1. *μαντικῶς*. φ. *μανικὸν*. EB.
XLII. *τῷ αὐτῷ*. R, r, π, c. *Ἐπικτήτῳ*. EB. Insc. om. v.
7. *ἐπειδὴ*. o. 8. *δήμου*. v. ib. *ὑπερκροτεῖν*. φ.
XLIII. *τῷ αὐτῷ*. R, r, π, c. *Ἀριστοβούλῳ*. EB. Insc. om. v.
9. *τὸν ἐρῶντα*. π, c. *τὸ δὲ ἐρ.* e. *ἐρωτῶντα*. m.
XLIV. *Ἀθηναίδι*. C, EB.
11. *τῷ ἐρῶντι*. φ. ib. *σοὶ — ἐρῶντι* om. φ. ib. *σὺ δὲ*. E. 12. *οἶμαι* om. φ.
XLV. *Διοδώρῳ*. C, EB.
13. *ἀπυρίνους*. e. ib. *ῥοιάς*. R, r, v, π, c, φ. *ῥόας*. EB. ib. *Ἐρυθρά*. φ. 14. *σοὶ*. o.
XLVI. *μειρακίῳ*. R, r, π, c, γ, 2, EB.
16. *καὶ στρωμνῇ*. γ, 2, EB. ib. *ἡδονῆς εἰμί*. b. corr. β. 18. *ἠνόχλει*. o.
XLVII. *ἑταίρᾳ τινί*. R, r. *πόρνῃ*. v. *ἑτέρᾳ τινί*. π, c. *γυναικί*. γ, 2, EB.
21. *τῆς Ἑλ*. 2, EB. ib. *ἐμνημόνευσας*. γ, d, 2. ib. *καὶ* om. o. ib. *νεώς*. a, g, m. 22. *τῆς Λ*. π, c. ib. *κωμῶν*. R, r, v. ib. *τῶν* om. R, r, v, π, c, β. *τῷ*. b. ib. *τῶν ἐξ Ἰλίου*. R, r, v, π, c. 23. *οὐκ ἐζήλωσας — γαμηθεῖσαν* om. R, r, v, π, c.

40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47 = 2, 3, 4, 5, 6, 10, 31, 42. p. 917, 918, 927, 932.

νυμφίου; ἡ δὲ Τυρὼ τῷ Ἐνιπεῖ ἐπενήξατο καὶ ἀγριῶντι ἐπὶ θάλατταν συνήγαγεν. ἦν γὰρ ἀγαθὴ καὶ μεγάλων ἐραστῶν ἀξία. δοκεῖς δέ μοι μηδὲ Θεσπιακή τις εἶναι, πάντως γὰρ ἂν τῷ Ἔρωτι ἔθυες, μηδὲ Ἀττική, τὰς γὰρ παννυχίδας καὶ τὰς ἑορτὰς καὶ τὰ Μενάνδρου δράματα οὐκ ἄν ποτε ἠγνόησας. ἀλλ' εἰ καὶ βάρβαρος εἶ καὶ μία τῶν ἀπὸ Θερμώδοντος ποταμοῦ παρθένων, ἀλλὰ καὶ ταύτας λόγος νεανίσκοις συμπλέκεσθαι καὶ τίκτειν ἐκ κλοπῆς. ἀλλὰ μὴ Θρᾷττα καὶ Σιδωνία; καὶ μὴν καὶ τούτων ἔρως ἥψατο, καὶ ἡ μὲν τῷ Νυσίῳ συνεπλάκη, ἡ δὲ τῷ Βοιωτῷ Διί. ἔοικα εὑρηκέναι σε, εἰ μὴ κακός εἰμι καὶ φαῦλος φυσιογνωμονεῖν· Δαναός σοι πατὴρ καὶ χεὶρ ἐκείνη καὶ λῆμα φονικόν· ἀλλὰ κἀκείνων τις τῶν ἀνδροφόνων παρθένων νεανίσκου φιλοῦντος ἐφείσατο. οὐχ ἱκετεύω σε, οὐ δακρύω, πλήρωσον τὸ δρᾶμα, ἵνα μου ψαύσῃς κἂν ξίφει.

μή. Καὶ σὺ πονηρὸς οὕτως, ὡς μηδένα ἄλλον ἐλεεῖν, κἀγὼ δυστυχὴς οὕτως, ὡς μηδὲ παρ' ἄλλου λαβεῖν, καὶ πάνυ χαίρω τῇ κακοπραγίᾳ βουλόμενος μὴ παύσασθαι διαμαρτάνων, ἵνα παύσῃ μηδὲ σὺ τῆς ἐπὶ τῷ μιαρῷ τοῦ τρόπου κακοδοξίας, τὸ μὲν γὰρ ἐμὸν μιᾶς ἔργον ἡδονῆς, τὸ δὲ σὸν κοινὸν ἐς διαβολὴν τῆς παρὰ πάντων αἰτίας.

μθ. Ἔπεμψά σοι σῦκα ἡρινά, θαυμάζοις δ' ἂν αὐτῶν ἢ τὸ ἤδη ἢ τὸ ἔτι.

ν. Τί τὸ καινὸν ἀνδρολήψιον τοῦτο; τίς ἡ τυραννίς; ἕλκεις με ἀπὸ τῶν ὀμμάτων καὶ σύρεις μὴ θέλοντα, ὥσπερ τοὺς πλέοντας ἡ χάρυβδις ἀνερρόφει. ἦσαν ἄρα καὶ ἔρωτος πέτραι καὶ ὀφθαλμῶν πνεύματα, οἷς τις ἁπὰξ ἐνσχεθεὶς καταδύεται. τοῦτο μὲν οὖν οὐκ εἶχεν ἡ χάρυβδις· ἐμπρόθεσμον ἐκεῖνο τὸ ναυάγιον καὶ μικρόν τις ἀναμείνας σωτηρίας ηὑπόρει δένδρον εὑρὼν ἐν πελάγει, ὁ δὲ ἐς ταύτην ἁπὰξ τὴν θάλατταν καταρρυεὶς οὐκ ἔτι ἐξέρχεται.

να. Ἡ Σαπφὼ τοῦ ῥόδου ἐρᾷ καὶ στεφανοῖ αὐτὸ ἀεί τινι ἐγκωμίῳ τὰς καλὰς τῶν παρθένων ἐκείνῳ ὁμοιοῦσα, ὁμοιοῖ δὲ αὐτὸ καὶ τοῖς τῶν Χαρίτων πήχεσιν, ἐπειδὰν ἀποδύσῃ σφῶν τὰς ὠλένας. ἐκεῖνο μὲν οὖν εἰ κάλλιστον ἀνθέων, βραχὺ τὴν ὥραν, παρέπεται γὰρ τοῖς ἄνοις ἐννεάσαν τῷ ἦρι, τὸ δὲ σὸν εἶδος ἀεὶ τέθηλεν, ὅθεν ὀφθαλμοῖς ἐμμειδιᾷ καὶ παρειαῖς οἷον τι ἔαρ τὸ μετόπωρον τοῦ κάλλους.

νβ. Οὐ τὸ ἐρᾶν νόσος, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐρᾶν, εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν τὸ ἐρᾶν τυφλοὶ οἱ μὴ ἐρῶντες.

νγ. Τὴν νεφέλην τῶν ὀφρύων ἀφαιρεῖν ἄμεινον, ὡς μηδὲν κατηφὲς εἴη σοι περὶ τὴν ὥραν,

1. τῷ om. v. ib. *ἐννιπεῖ*. R. *ἐν ἱππεῖ*. r, π. *εὐνιπεῖ*. v. *ἐλιπεῖ*. γ, d. ib. in *ἐπενήξατο* explicunt π, c. ib. *ἀγριῶντι*. R, r, v, β. *ἄγρι τι*. γ, 2. *ἀγρεύοντι*. d, EB. ib. *ἤγαγεν*. v. Fo: *Αἰγαίωνι ἐπιθαλαττίαν εὐνὴν συνήγαγεν*. 2. *γάλων*. ψ. ib. *ἂν*. R, r, v. *κἂν*. ς. 4. *ἀλλ εἰ καὶ*. γ, 2, B. om. haec. R, r, v. *εἰ καὶ*. E. ib. *Θερμ. ποταμοῦ*. R, r, v. *Θερμ*. ς. ib. *ἀλλὰ καὶ*. R, r. *ἀλλ' ουν καὶ*. ς. ib. *κτείνειν*. R, r, v. ib. *Σιδονία*. ρ. 6. *Νίννῳ*. R. *Ρίννῳ*. r. *Νίνῳ*. ς. *Νυσίῳ*. Unger Ecl. cr. 25. ib. *Βοιωτῷ Διί*. R, r, v, β. *Βοιωτῷ*. ς. 7. *καί* om. e. 8. *λῆμμα*. C, a, g. *λῆμα*. m. *βλέμμα*. o. ib. *οἰονικόν*. γ, d, ψ.

XLVIII. *ἑταίρῳ τινι*. R, r. *μειρακίῳ*. EB.

XLIX. *τῷ αὐτῷ*. R, r. Insc. om. v. *Νέστορι*. EB.

L. *τῷ αὐτῷ*. R, r. Insc. om. v. *γυναικί*. γ, 2.

16. *ἀνερρόφει*. γ, 2. *ἀναρροφεῖ*. R, r, v. *ἀνερρόφα*. EB. 17. *οἷς*. B. *αἷς*. ς. ib. *ἡ χ*. R, r, v. *οὐδ' ἡ χ*. γ, 2, EB. 18. *ἔμπροσθεν μοι*. v. ib. *εὐπορεῖ*. C, E. Sc. *ηὐπόρει*. 19. *ἔτι* om. γ.

LI. *Κλεονίδῃ*. φ. *ἀνεπίγραφος* est in R, r. *πόρνῃ*. v. *γυναικὶ* in E.

21. *αὐτῷ*. R. ib. *τοῖς*. p. *ταῖς*. φ, E. 22. *παρέπεται γὰρ*. R, r, p. *πάρεστι καὶ γὰρ*. φ. *τοῖς ἄνοις* C, in v corr. ex *τοῖς ἄνθεσι*, quod dedit o. *τοῖς ἀνθρώποις*. B. An *παρέπεται γὰρ τοῖς ἄλλοις*? 23. *εἶδος* C, non *ἦθος*, ut putabat Ol.

LII. *Νικήτῃ*. φ. *ἀνεπιγρ*. in R, r, v.

LIII. *γυναικί τινι*. R, r. Insc. om. v. *γυναικί*. EB.

48, 49, 50, 51, 52, 53 = 12, 9, 49, 73, 74, 72. p. 918, 947, 950, 949.

αὐτῶν τε γὰρ τῶν ὡρῶν ἡδίους αἱ ἀνειμέναι καὶ γελῶσαι, καὶ τὸ κάλλος ἡδονὴν ὥσπερ ἐκ κατόπτρου ἐμφαίνει τὰ τῆς περὶ τῷ προσώπῳ γαλήνης, ἣν εἰ μὴ θολώσεις, ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἀμέρᾳ βλεπόμενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, κἀκεῖνό που κατὰ Πίνδαρον τὸ τὴν ἀκτῖνα τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μητέρα.

νδ΄. Εἰ κἀμὲ φεύγεις, ἀλλ᾽ ὑπόδεξαι κἂν τὰ ῥόδα ἀντ᾽ ἐμοῦ. καί σου δέομαι μὴ στεφανοῦσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ κοιμηθῆναι ἐπ᾽ αὐτῶν, καὶ γάρ ἐστιν ἰδεῖν μὲν καλά, οἷαν τὸ πῦρ ἔχει τὴν ἀκμήν, ἅψασθαι δὲ μαλακὰ καὶ πάσης στρωμνῆς ἁπαλώτερα ὑπὲρ τὸν Βαβυλώνιον κόκκον καὶ τὴν Τυρίαν πορφύραν. καὶ γὰρ εἰ σπουδαῖα ἐκεῖνα, ἀλλ᾽ οὐ πνεῖ καλόν. ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ τὴν δειρήν σου φιλῆσαι καὶ τοῖς μαστοῖς ἐπελθεῖν καὶ ἀνδρίσασθαι, ἂν ἀφῇς, καί, οἶδα, ἀκούσεται. ὦ μακάρια, οἷαν γυναῖκα περιβάλλειν μέλλετε. ἀλλὰ δεήθητε αὐτῆς ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πρεσβεύσατε καὶ πείσατε, ἐὰν δὲ παρακούῃ, κατακαύσατε.

νέ. Ὄντως τὰ ῥόδα Ἔρωτος φυτά, καὶ γὰρ νέα, ὡς ἐκεῖνος, καὶ ὑγρά, ὡς αὐτὸς ὁ Ἔρως, καὶ χρυσοκομοῦσιν ἄμφω καὶ τἆλλ᾽ αὐτοῖς ὅμοια· τὰ ῥόδα τὴν ἄκανθαν ἀντὶ βελῶν ἔχει, τὸ πῦρ ἀντὶ δᾴδων, τοῖς φύλλοις ἐπτέρωται. χρόνον δὲ οὔτε Ἔρως οὐδὲ ῥόδα οἶδεν, ἐχθρὸς γὰρ ὁ θεὸς καὶ τῇ κάλλους ὀπώρᾳ καὶ τῇ ῥόδων ἐπιδημίᾳ. εἶδον ἐν Ῥώμῃ τοὺς ἀνθοφόρους τρέχοντας καὶ τῷ τάχει μαρτυροῦντας τὸ ἄπιστον τῆς ἀκμῆς, ὁ γὰρ δρόμος διδασκαλία χρήσεως· εἰ μὲν οὖν ἅψῃ ταχέως τῶν ῥόδων, μένει, εἰ δὲ μελλήσαις, ἀπελήλυθε. μαραίνεται καὶ γυνὴ μετὰ ῥόδων, ἂν βραδύνῃ. μὴ μέλλε, ὦ καλή· συμπαίξωμεν, στεφανωσώμεθα τοῖς ῥόδοις, συνδράμωμεν.

νϛ΄. Ἀπέκλειόν σοι τὰ ὄμματα. πῶς σοι; εἶπω· ὡς οἱ πολιορκούμενοι τὰς πύλας. καὶ σὺ τὴν φρουρὰν λαθὼν ἔνδον εἶ. λέγε, τίς σε ἐσήγαγεν, εἰ μή τοι τὰ ὄμματα .... ἦν ἄρα πάθος ἐρωτικὸν καὶ κατὰ τῆς ψυχῆς γενόμενον, ἦγε πάλαι μὲν μόνα ἐνεθυμεῖτο, ἃ ἤθελε, καὶ περὶ τὰ κάλλιστα ἐσπουδάκει φιλοσοφοῦσα, καὶ ἦν αὐτῆς ὁ ἔρως τὰ οὐρανοῦ νῶτα ὁρᾶν καὶ περὶ τῆς κατὰ ταῦτα οὔσης οὐσίας πολυπραγμονεῖν καὶ τίνες αἱ τοῦ παντὸς περίοδοι καὶ τίς ἡ ταῦτα ἄγουσα ἀνάγκη, καὶ τὸ σκέμμα ἐδόκει χαριέστατον ἡλίῳ συνδραμεῖν καὶ σελήνῃ, συγκινδυνεῦσαι μὲν ἀπιούσῃ, συνησθῆναι δὲ πληρουμένῃ τῷ τε ἄλλῳ χορῷ τῶν ἀστέρων συμπλανηθῆναι καὶ μηδὲν ἄβατον μηδὲ ἀθέατον καταλιπεῖν τῶν ὑπὲρ τὴν γῆν μυστηρίων, ἀφ᾽ οὗ δὲ ἀνθρωπίνῳ πλησιάσασα ἔρωτι ἑάλω κάλλους ὄμμασι, πάντων ἀμελήσασα ἐκείνων περὶ ἓν τοῦτο ἐσπούδακε, καὶ ὅσον ἂν τῆς ἔξω μορφῆς ἁρπάσῃ, τοσοῦτον ἔνδον συντίθησι καὶ μνήμῃ ταμιεύεται, τὸ δὲ ἔσω παρελθὸν φῶς μέν ἐστιν ἐν ἡμέρᾳ, νύκτωρ δὲ ὄναρ γίγνεται.

2. τὰ περὶ τῆς τῷ πρ. v. ἐκ τῆς. o. 4. μέτρα. o.
LIV. μειρακίῳ. R, r. Insc. om. v. γυναικί. γ, 2, EB.
6. καλὸν. ψ. ib. οἷον. R, r, v. 7. μαλθακά. b. ib. μαλακώτερα. γ. 9. ὑπελθεῖν. R, r, v, b. ib. ἦν φῆς. v. ἀμφίς. b. corr. β. Malim ἐφῇς. ib. ἀκούσεται. R, r, v, B. ἀκούσεται ὅτι. 2, b (ubi adscr. ἀκούονται) γ, E. 10. ἐμέλλετε. b. μέλλετε ἄνθη. R, r, v, β Fo: ὦ μακ. ἄνθη. ib. ἀλλὰ καὶ. b corr. β. ib. καὶ πείσατε om. b. ib. παρακούσῃ. b.
LV. ἑταίρᾳ γυναικί. R, r. Insc. om. v. γυναικί. γ, 2, EB.
13. τάλλα. R, r. τἆλλ᾽. γ, 2. τὰ ἄλλα. b. τ᾽ ἄλλ᾽. o. ib. τὸ πῦρ. R, r, v, b. τὸ πυρρὸν. γ, 2, EB. 15. ἀνθηφόρους. b. 16. μαρτυροῦντας. R, r, v. μαρτυρουμένους. ϛ. ib. διδασκαλία. γ. ib. χρήσεως· εἰ μὲν οὖν ἅψῃ ταχέως τῶν ῥόδων, μένει, εἰ δὲ. R, r, v, β in mg. B. χρήσεως. ζήτει καὶ ἕως ὄζῃ καὶ ζῇ, λαβεῖν. εἰ δὲ. b. χρήσεως· εἰ δὲ cum lac. γ, 2. sine lac. E. 17. μελήσαις. R, r, v, β. 18. μέλε. ρ. ib. συμπαίξωμεν. R, r, B. συμπαίζωμεν. γ, 2, E. ib. στεφανωσόμεθα. v, γ, b, 2, E.
LVI. μειρακίῳ. γ, 2, EB. ἑταίρῳ τινί est in R, r ante ἦν ἄρα πάθος, unde initium habet epistola et „ἐρωμένῳ τινί“ ante πῶς σοι; quod hic fini adhaeret. Insc. om. v.
19 εἶπω om. g, m, o. 20. μή τοι. R, r, v. μή τι. ϛ. Lacunae signa posuit jam B. ib. ἦν ἄρα πάθος om. γ, d, 2 cum lac. 23. οὔσης οὐσίας. R, r, v. ὄντως οὐσίας. γ, 2, E. 24. καὶ τὸ σκ. 1, γ, o, B. τὸ σκ. 2, e. ib. ἀπιοῦσι — πληρουμένοις. R, r, v. 25. ἢ τῷ τε ὑπὲρ τὴν γῆν om. med. R, r, v. 26. ὑπὲρ γῆν. ϛ. 28. ἁρπάσῃ. R, r, v. σπάσῃ (πάσῃ. d). ϛ. ib. μνήματα μαιεύεται. m. 29. ἐστ᾽ ἐν ἡ. ρ.

51, 55, 56 = 28, 34, 52. p. 926, 928, 939.

νζ'. Πέπεισαι μέν, ὡς εἰκάζειν ἔχω, τοῦ δὲ ἔργου τὴν αἰσχύνην ὀκνεῖς καὶ πρᾶγμα ἀποδιδράσκεις, ἀφ' οὗ τις φίλος γίγνεται. οὐκ ἐντεῦθεν ἐπληρώθη καλῶν τὰ Ὁμήρου ἔπη τὸν Νιρέα τὸν Ἀχιλλέα ἐς Τροίαν ἄγοντος; οὐκ ἐντεῦθεν Ἁρμόδιοι καὶ Ἀριστογείτονες, οἵ γε φίλοι καὶ μέχρι τῶν ξιφῶν; ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ Ἀδμήτῳ καὶ Βράγχῳ ἐθήτευσεν; ὁ δὲ Ζεὺς οὐ τὸν Γανυμήδην ἥρπασεν, ᾧ χαίρει καὶ πρὸ τοῦ νέκταρος; μόνοι γὰρ ὑμεῖς οἱ καλοὶ καὶ τὸν οὐρανὸν οἰκεῖτε ὡς πόλιν. μὴ φθονήσῃς ἐραστοῦ σεαυτῷ δοῦναι μὲν ἀθανασίαν οὐκ ἔχοντος, τὴν δὲ αὐτοῦ ψυχὴν προτείνοντος. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἕτοιμος ἀποθνήσκειν, ἂν ἐπιτάττῃς τοῦτο νυνί. εἰ δὲ πλέκω τὸν βρόχον, ἀπάνθρωπε, οὐκ ἀφαιρήσεις;

νή. Ἐπαινῶ σε ἀντισοφιζόμενον τῷ χρόνῳ καὶ περικόπτοντα τὰ γένεια, ὃ γὰρ ἀπῆλθε φύσει, τοῦτο μένει τέχνῃ, ἡδίστη δὲ ἡ τῶν ἀπολλυμένων ἀνάκτησις, ὥστ', εἰ ἐμοὶ συμβουλεύοντι πείθοιο, τῇ μὲν κεφαλῇ κόμα καὶ μελέτω σοι τῶν βοστρύχων, ὡς τοὺς μὲν ταῖς παρειαῖς συγκαταβαίνειν ἠρέμα, τοὺς δὲ τοῖς ὤμοις ἐπικαθῆσθαι, καθάπερ φησὶν Ὅμηρος τοὺς Εὐβοεῖς ὄπισθεν κομᾶν — κεφαλὴ γὰρ ἀνθοῦσα ἡδίων παρὰ πολὺ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς φυτοῦ, εἴπερ γε δεῖ καὶ ταύτην τὴν ἀκρόπολιν μὴ ψιλὴν ὁρᾶσθαι μηδὲ ἀκόσμητον — τὰ δὲ γένειά σοι ψιλὰ ἔστω καὶ μηδὲν ἐνοχλείτω τῷ φωτὶ τούτῳ μήτε νεφέλη μήτε ἀχλύς. ὡς γὰρ οὐχ ἡδὺ θέαμα κεκλεισμένα ὄμματα, οὕτως οὐδὲ γένεια καλοῦ κομῶντα. εἴτε οὖν φαρμάκοις εἴτε μαχαίραις λεπταῖς εἴτε ἄκροις δακτύλοις εἴτε ῥύμμασι καὶ πόαις εἴτε ἄλλῃ τινὶ μηχανῇ, πρᾶττε σεαυτῷ τὸ κάλλος μακρότερον. οὕτω γὰρ ἔσῃ μιμούμενος τοὺς ἀγήρως θεούς.

νθ'. Ἐχθὲς συγκλείσας τὰ βλέφαρα ὅσον ἡσυχῇ σκαρδαμύξαι, πολὺν ἡγούμην τὸν χρόνον· ἀμέλει τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἀνεράστοις ἐνεκάλουν· τί δὴ αὐτῆς ἐπελάθεσθε; τί δὲ τὴν φρουρὰν ἐξελίπετε; ποῦ δέ ἐστι καὶ τί γέγονε; κἂν τοῦτο αὐτὸ μηνύσατε." νομίσας δὲ ἀκούειν ἀπῆλθον ἔνθα σε ὄψεσθαι ᾠόμην καὶ τοῦτο ἐκεῖνο ἐζήτουν ὡς ἡρπαγμένην. τί οὖν μέλλω ποιεῖν, ἐὰν ἐξελάσῃς ἐς ἀγρόν, ὡς πέρυσι, καὶ πολλῶν ἡμερῶν τὰς ἐν ἄστει διατριβὰς καταλίπῃς; ἡγοῦμαι ἀναγκαῖον σαφῶς ἀπολωλέναι μηδὲν ἔχοντα ἡδὺ μήτε ἀκούειν μήτε ὁρᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἔψεσθαί σοι νομίζω τὴν πόλιν ἐξιούσῃ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ἄστει θεοὺς ἑλκομένους ὑπὸ τῆς θέας. τί γὰρ ἐνταῦθα μόνοι ποιοῦσιν; εἰ δὲ κἀκεῖνοι κατὰ χώραν μενοῦσιν, ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἀπολειφθήσομαι τοῦ Ἔρωτος ἐφόλκιον· εἰ δὲ καὶ σκάπτειν δέοι, λήψομαι τὴν δίκελλαν, εἴτε κλᾶν, θεραπεύσω τὰς ἀμπέλους, εἴτε ἐπάγειν λαχάνοις ὕδωρ, ὁδοποιήσω τὸν δρόμον. τίς γὰρ οὕτω τυφλὸς ποταμός, ὡς σὴν γῆν μὴ γεωργεῖν; ἓν ἐξόμνυμαι τῶν ἐν ἀγροῖς εἰθισμένων, ἀμέλγειν γάλα. μόνων ἡδέως τῶν σῶν μαστῶν ἅπτομαι.

ξ'. Πάντα με αἱρεῖ τὰ σά, καὶ ὁ λινοῦς χιτών, ὡς ὁ τῆς Ἴσιδος, καὶ τὸ καπηλεῖον, ὡς Ἀφρο-

LVII. *πρὸς φιλοῦντα.* R, r. Insc. om. v. *μειρακίῳ.* 2, EB.

1. *ὡς εἰκάζειν ἔχω.* R, r, v. *ὡς εἰκάζω.* ς. ib. *εἰς ἃ πράγματα.* C, EB. *ἴσα πράγματα, ἃ.* B conj. Sc. *καὶ πρᾶγμα.* 2. *ἀφ' ὧν.* o. 3. *Ἁρμοδίου — Ἀριστογείτονος.* C, EB. Sc. *Ἁρμόδιοι — Ἀριστογείτονες.* ib. *οἵ γε.* R, r, v. *ὅσοι.* ς. 4. *Γαννυμήδην.* 2, a. 6. In *μὴ* explicit v, folio abscisso. ib. *σεαυτῷ* om. R, r. 7. *προτείνοντος.* R, r. *οὐκ ἔχοντος.* 2. *ἔχοντος.* EB. ib. *ἀποθνήσκεις.* R. 8. *βρόχον ἀπνέων.* r. ib. *ἀφαιρῃ.* (sic) R. ib. *οὐ καθαίρήσεις.* EB.

LVIII. *εἰς ἐρώμενον.* r, sed R sine lemmate. *μειρακίῳ.* γ, 2, EB.

10. *ὥστ' εἰ.* R, r, B. *ὥστε, εἰ.* ς. Post *ἠρέμα* legitur in C. (praeter R, r.) et EB: *καὶ ταῦτα σου τὰ γένειά τις ἀφαιρήσεται ῥᾳδίως, ὅτε βούλεται.* 12. *ὄπισθε.* γ, ρ. 13. *παρα πολὺ.* R, r. *πολὺ.* γ, 2, EB. 17. *ῥύμμασιν.* m, o. ib. *οὕτως.* γ, 2, E. 18. *τοὺς ἀγήρως θεούς* om. R, r. ib. *ἀγήρῳ.* γ, 2.

LIX. *γυναικί.* γ, 2, EB.

19. *χθὲς.* U. 20. *αὐτοῖς.* U. 21. *ποῦ δ' ἔστι.* E. 23. *ὥσπερ εἴς με .... καὶ.* γ, d, 2. *ὥσπερ με .... καὶ.* U. ib. *καταλείπῃς.* U. ib. *ἀναγκα ... γ, d.* 24. *ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ μὴ ψεύσεσθαι.* C. 25. Ante *τὴν* delevi *καὶ.* 26. *μένουσιν.* C. 28. *σῆν.* γ. *τὴν.* U.

LX. *γυναικὶ καπηλίδι.* C, EB.

31. *αἱρεῖ.* Wyttenb. ad Hist. Sel. 375. B. *αἴρει.* ς. ib. *ὡς ὁ τῆς Ἰσ.* EB. *ὡς τῆς.* C.

57, 58, 59, 60 = 56, 61, 62, 23. p. 941, 943, 944, 923.

δίσιον, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὡς Ἥρας ὄμματα, καὶ ὁ οἶνος, ὡς ἄνθος, καὶ τῶν τριῶν δακτύλων αἱ συνθέσεις, ἐφ' ὧν ὀχεῖται τὸ ποτήριον, ὥσπερ αἱ τῶν φύλλων τῶν ἐν τοῖς ῥόδοις ἐκβολαί, κἀγὼ μὲν φοβοῦμαι, μὴ πέσῃ, τὸ δὲ ἕστηκεν ὀχυρῶς, ὡς γνώμῃ ἐρηρεισμένον καὶ τοῖς δακτύλοις συμπέφυκεν. εἰ δὲ καὶ ἀποπίοις ποτέ, πᾶν τὸ καταλειπόμενον γίγνεται θερμότερον τῷ ἄσθματι, ἥδιον δὲ τοῦ νέκταρος. κάτεισι γοῦν ἐπὶ τὴν φάρυγγα ἀκωλύτοις ὁδοῖς, ὥσπερ οὐκ οἴνῳ κεκραμένον, ἀλλὰ φιλήμασιν.

ξά. Τίς σε, ὦ καλή, περιέκειρεν; ὡς ἀνόητος καὶ βάρβαρος ὁ μὴ φεισάμενος τῶν Ἀφροδίτης δώρων. οὐδὲ γὰρ γῆ κομῶσα ἡδὺ οὕτω θέαμα ὡς γυνὴ κατάκομος. φεῦ ἀναιδοῦς παλάμης· ὄντως πάντα τὰ ἐκ πολεμίων πέπονθας· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν οὐδὲ αἰχμάλωτον περιέκειρα τιμῶν τὸ κάλλος ὡς οὐχ ἡδέως ἀμελούμενον. ἀλλ' ἐπεὶ τετέλεσται τὰ δεινά, κἂν μήνυσον τὰς κόμας, ποῦ κεῖνται, ποῦ τέτμηνται, πῶς αὐτὰς ὑποσπόνδους λάβω, πῶς φιλήσω χαμαὶ κειμένας. ὦ πτερὰ Ἔρωτος, ὦ κεφαλῆς ἀκροθίνια, ὦ κάλλους λείψανα.

ξβ'. Ὅτε δὲ ἔκρινε καὶ τὰς θεὰς ὁ Ἀλέξανδρος, οὔπω παρῆν ἡ ἐκ Λακεδαίμονος, εἰ δ' οὖν, μόνην ἂν καλὴν ἀπεφήνατο, ἣν αὐτὸς ἐβούλετο. ὅπερ οὖν ἐκείνῳ τότε πρὸς τὴν κρίσιν ἄλλῃ πως ἔσχεν, ἐμοὶ νῦν ἐπανορθωθήσεται· μὴ κάμνετε, ὦ θεαί, μηδὲ ἐρίζετε, ἔχω γάρ, ἰδού, τὸ μῆλον. λάβε, ὦ καλή, καὶ νικᾷς τὰς θεάς, καὶ ἀνάγνωθι τὰ γράμματα. τά τε ἄλλα καὶ ἐπιστολῇ τῷ μήλῳ κέχρημαι· ἐκεῖνο Ἔριδος, τοῦτο Ἔρωτος. ἐκεῖνο ἐσιώπα, τοῦτο φθέγγεται. μὴ ῥίψῃς, μὴ φάγῃς· οὐδὲ ἐν πολέμῳ πρεσβευτὴς παρανομεῖται. τί οὖν ἐπέσταλκα; αὐτὸ ἐρεῖ· Εὐίππη, φιλῶ σε· ὑπόγραψον ἀναγνοῦσα καὶ ὡς ..... δέχεται. τὸ μῆλον καὶ ταῦτα τὰ γράμματα.

ξγ'. Ἐπυθόμην, ὡς τὰ ῥόδα ἐλθόντα παρὰ σὲ ὅσα χρέος ἀπέλαυεν, ἐγώ τε γὰρ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὡς ἐκπιόντα ἀκηράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου κατέσχον τὴν ψυχὴν ἐξιοῦσαν καὶ δυσανασχετοῦσαν. καλῶς ἐποιήσατε, ὦ ῥόδα, ἀναβιώσαντα, καὶ δέομαι, μείνατε, ἕστ' ἂν ἔλθω. μαθεῖν γὰρ ἔγνωκα, εἴ τι παρ' ἀλλήλων εἰλήφατε ἐς εὐωδίαν αὐτὴ καὶ ὑμεῖς ἐς χρόνον.

ξδ'. Τὴν σωφροσύνην, ἐφ' ᾗ μέγα δὴ φρονεῖς, οὐκ οἶδα, τί εἴπω· πότερον ἀγριότητα ἀντίπαλον τῶν φύσεως ἐπιταγμάτων; ἢ φιλοσοφίαν ἀγροικίᾳ πεπυργωμένην; ἢ αὐθάδη πρὸς ἡδονὰς δειλίαν; ἢ σεμνὴν ὀλιγωρίαν τῶν τοῦ βίου τερπνῶν; ὅ τι δ' ἂν ᾖ καὶ δοκῇ τοῖς σοφισταῖς, δόξῃ μέν ἐστι καλόν, ἔργῳ δὲ ἀπανθρωπότερον. τί γὰρ δὴ μέγα, πρὶν ἀπελθεῖν τοῦ βίου, νεκρὸν εἶναι σώφρονα; στεφάνωσαι, πρὶν ὅλως ἀπανθεῖν, καὶ χρίσαι, πρὶν σαπῆναι, καὶ κτῆσαι φίλους, πρὶν ἔρημον γενέσθαι. καλὸν νυκτὶ προλαβεῖν τὴν νύκτα ἐκείνην, πρὶν διψῆν, πιεῖν, πρὶν πεινῆν, φαγεῖν. ποίαν δοκεῖς ἡμέραν σεαυτοῦ; τὴν χθές; τέθνηκας. τὴν τήμερον; οὐκ ἔστι. τὴν ἐπιοῦσαν; οὐκ οἶδα, εἰ παρέσται σοι· καὶ σὺ κἀκεῖνα τῆς τύχης.

1. ἄθος. U. 3. γνώμῃ. C, B. γνώμων. E. 4. ἀποπίης. U. ib. καταλιπόμενον. U. ib. ἥδιον δὲ καὶ τοῦ. EB.
LXI. γυναικί. C, EB.
11. ποῦ τετμ. om. γ, d. ib. ὅπως — ὅπως. B.
LXII. τῇ αὐτῇ. γ, 2, EB. γυναικί. U.
13. καὶ τὰς θ. U. τὰς θ. ς. 15. μὴ κ. δὲ. U. ib. μὴ δὲ. B. 18. οὐδὲ ἐν πολέμῳ π..... παρανομεῖται. γ. 21. ἀγνοοῦσα. U. ib. post ὡς lacuna in C, E. Exciderit: σὺ φιλεῖς ἐμέ. Ibidem transpone ὡς καὶ.
LXIII. γυναικί. C, EB.
20. οὖσα χρέως. b. ib. ἀπέθανεν. b. ἀπέβαλεν. ς. ἀπέλαβεν. B. Sc. ἀπέλαυεν. 21. εἰκὸς πιόντα. b. ib. ἀκράτου. U. ib. Malis τῆς σῆς χρωτὸς. ib. δυσηνθῆσαν. b. 22. ἀναβιώσατε. d. 23. ἔτι. U.
LXIV. μειρακίῳ. γ, 2, EB. γυναικί. U.
24. δεῖ. γ et d, ubi corr. 25. φιλ. ἀγρίαν. γ, d. ib. δόξει. U. 26. τοῖς om. o. 27. νεκρὸν εἶναι, σώφρονα στεφανῶσαι. o. 29. ἔρημος. γ, d. ib. διψεῖν. U. 30. τέθνηκας. γ. τέθνηκε. ς. ib. ἢ τὴν τήμερον. γ. 31. εὐχῆς. o.

ξέ. Φοβοῦ δῆμον, παρ' ᾧ πολλὰ δύνασαι.

ξς'. Μεμνήσεσθαί τῶν σῶν λόγων οἴει τοὺς Ἕλληνας, ἐπειδὰν τελευτήσῃς· οἳ δὲ μηδὲν ὄντες, ὁπότε εἰσίν, τίνες ἂν εἶεν, ὁπότε οὐκ εἰσίν;

ξζ'. Τὸν τραγῳδὸν Διοκλέα, εἰ μὲν ἤδη γιγνώσκεις, ἐπαινεῖς δήπου, εἰ δὲ ἀγνοεῖς, ἐν τοῖς καλῶς ἐπαινουμένοις γράφε καὶ γενοῦ περὶ αὐτὸν οἷον εἰκὸς ἢ τὸν πεπεισμένον ἢ τὸν μὴ ἀπιστοῦντα.

ξή. Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις καὶ ἐξώροις, ἄγουσι γὰρ αὐτοὺς ἐς ἔννοιαν τοῦ ἐρᾶν ὥσπερ ἀνηβηκότας. μὴ δὴ νόμιζε σαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων ἀκροάσεως· ἡ γὰρ ξυνουσία τῶν τοιῶνδε ποιητῶν ἢ οὐκ ἐπιλήσει σε ἀφροδισίων ἢ ἀναμνήσει.

ξθ'. Οἱ τελούμενοι τῇ Ῥέᾳ μαίνονται πληγέντες τὰ ὦτα κτύποις ὀργάνων. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν κυμβάλων καὶ αὐλῶν ἔργα, σὲ δὲ οὕτως ἐκπλήττουσιν Ἀθηναῖοι κροτοῦντες, ὡς ἐκλανθάνεσθαι, τίς εἶ καὶ τίνων γέγονας.

ο'. Ὑπὲρ ὧν ἐπεστείλατε, τὰ μὲν ἤδη γέγονε, τὰ δὲ αὐτίκα ἔσται· ἐγὼ γὰρ Λήμνιος ὢν πατρίδα ἐμαυτοῦ καὶ τὴν Ἴμβρον ἡγοῦμαι, συνάπτων εὐνοίᾳ καὶ τὰς νήσους ἀλλήλαις καὶ ἐμαυτὸν ἀμφοτέραις.

οά. Τὸ ποιητικὸν ἔθνος πολλοὶ καὶ πλείους ἢ οἱ τῶν μελιττῶν ἐσμοί, βόσκουσι δὲ τὰς μὲν λειμῶνες, τοὺς δὲ οἰκίαι καὶ πόλεις, ἀνθεστιῶσί τε αἱ μὲν κηρίοις, οἱ δὲ ὀψοποιίᾳ λαμπρᾷ. εἰσὶ δὲ τῶν ποιητῶν οἱ καὶ τραγήμασιν ἑστιῶντες, τούτους δὲ ἡγώμεθα τοὺς τῶν ἐρωτικῶν ποιητάς, ὧν εἷς καὶ Κέλσος οὗτος ᾠδαῖς παραδεδωκὼς τὸν ἑαυτοῦ βίον, ὥσπερ οἱ χρηστοὶ τέττιγες. ὡς δ' ἂν μὴ δρόσῳ, ἀλλὰ σιτίοις ἀληθινοῖς τραφείη, πεπίστευκά σοι μελήσειν.

οβ'. Οἱ πελαργοὶ τὰς πεπορθημένας πόλεις οὐκ ἐσπέτονται κακῶν πεπαυμένων ἠχῷ φεύγοντες, σὺ δὲ οἰκίαν οἰκεῖς, ἣν αὐτὸς ἐπόρθησας καὶ θεοῖς τοῖς ἐν αὐτῇ θύεις, ὥσπερ οὐκ οὖσιν, ἢ οὔσι μέν, ἐκλελησμένοις δέ, ὅτι καὶ τὰ ἐκείνων ἔχεις.

ογ'. Οὐδὲ ὁ θεσπέσιος Πλάτων τοῖς σοφισταῖς ἐβάσκηνε, κἂν σφόδρα ἐνίοις δοκῇ τοῦτο,

LXV. Ἐπικτήτῳ. EB.
LXVI. Χαρίτωνι. EB.
2. μεμνῆσθαι. φ. ib. ἐπειδὴ. o. 3. ὁπότε εἰσίν. φ. ὁπότε εἰσί. ς.
LXVII. Φιλήμονι. EB.
5. καλῶς ἐπαινουμένοις. φ. ἐπαινουμένοις. ς.
LXVIII. Κτησιδήμῳ. φ, B. μειρακίῳ. E.
6. εἰς ἔννοιαν. φ. 7. ὑπερήμενον. g, m.
LXIX. Ἐπικτήτῳ. EB.
10. αὐλῶν. φ. αὐλοῦ. EB.
LXX. Κλεοφῶντι καὶ Γαΐῳ. EB.
12. ἐπεστείλατε. φ. ἐπέσταλται. ς. ib. Λῆμνον μὲν πατρίδα ἐμαυτοῦ καὶ τὴν Ἴμβρον ἡγοῦμαι. φ. Λήμνιος ὢν πατρίδα ἐμ. κ. τ. Ἴ. νομίζω. EB.
LXXI. Πλειστάρετιανῷ. φ. Λίρετιανῷ. EB.
15. πολὺ. φ. 16. οἱ μὲν. ς. Sc. αἱ μὲν. 17. ἡγούμεθα. φ. 19. σιτίοις ἀληθινοῖς. φ. σιτίοις. EB.
LXII. Ἀντωνίνῳ. EB.
21. οἰκοῦσιν. e. οὐκ οὖσιν. φ et o ex conj. B. ib. ἐκλελησμένοις. a, g.
LXIII. Ἰουλίᾳ Σεβαστῇ. EB.
24. εἰ καὶ J ad Im. 285. καὶ. B. κἂν. m, o. ib. δοκεῖ. EB.

ἀλλὰ φιλοτίμως πρὸς αὐτοὺς εἶχεν, ἐπειδὴ διεφοίτων θέλγοντες μικράς τε καὶ μείζους πόλεις τὸν Ὀρφέως καὶ Θαμύρου τρόπον, τοῦ δὲ βασκαίνειν ἀπέσχε τοσοῦτον, ὅσον φιλοτιμία φθόνου· φθόνος μὲν γὰρ τρέφει τὰς μοχθηρὰς φύσεις, φιλοτιμία δὲ τὰς λαμπρὰς ἐγείρει, καὶ βασκαίνει μέν τις τὰ μὴ ἑαυτῷ ἐφικτά, ἃ δὲ ἄμεινον ἢ μὴ χεῖρον διαθήσεται, φιλοτιμεῖται πρὸς ταῦτα. ὁ γοῦν Πλάτων καὶ ἐς τὰς ἰδέας τῶν σοφιστῶν ἴεται καὶ οὔτε τῷ Γοργίᾳ παρίησι τὸ ἑαυτοῦ ἄμεινον γοργιάζειν πολλά τε κατὰ τὴν Ἱππίου καὶ Πρωταγόρου ἠχὼ φθέγγεται. ζηλωταὶ δὲ ἐγένοντο ἄλλοι μὲν ἄλλων, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ τοῦ Γρύλλου φιλοτιμεῖται πρὸς τὸν τοῦ Προδίκου Ἡρακλέα, ὁπότε ὁ Πρόδικος τὴν κακίαν καὶ τὴν ἀρετὴν ἄγει παρὰ τὸν Ἡρακλέα καλούσας αὐτὸν ἐς βίου αἵρεσιν, Γοργίου δὲ θαυμασταὶ ἦσαν ἄριστοί τε καὶ πλεῖστοι· πρῶτον μὲν οἱ κατὰ Θετταλίαν Ἕλληνες, παρ' οἷς τὸ ῥητορεύειν γοργιάζειν ἐπωνυμίαν ἔσχεν, εἶτα τὸ ξύμπαν Ἑλληνικόν, ἐν οἷς Ὀλυμπίασι διελέχθη κατὰ τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς τοῦ νεὼ βαλβῖδος. λέγεται δὲ καὶ Ἀσπασία ἡ Μιλησία τὴν τοῦ Περικλέους γλῶτταν κατὰ τὸν Γοργίαν θῆξαι, Κριτίας δὲ καὶ Θουκυδίδης οὐκ ἀγνοοῦνται τὸ μεγαλόγνωμον καὶ τὴν ὀφρὺν παρ' αὐτοῦ κεκτημένοι, μεταποιοῦντες δὲ αὐτὸ ἐς τὸ οἰκεῖον ὁ μὲν ὑπ' εὐγλωττίας, ὁ δὲ ὑπὸ ῥώμης. καὶ Αἰσχίνης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους, ὑπὲρ οὗ πρώην ἐσπούδαζες ὡς οὐκ ἀφανῶς τοὺς διαλόγους κολάζοντος, οὐκ ὤκνει γοργιάζειν ἐν τῷ περὶ τῆς Θαργηλίας λόγῳ, φησὶ γάρ που ὧδε· „Θαργηλία ἐλθοῦσα εἰς Θετταλίαν ξυνῆν Ἀντιόχῳ Θετταλῷ βασιλεύοντι πάντων Θετταλῶν." αἱ δὲ ἀποστάσεις αἵ τε προσβολαὶ τῶν λόγων Γοργίου ἐπεχωρίαζον πολλαχοῦ μέν, μάλιστα δὲ ἐν τῷ τῶν ἐποποιῶν κύκλῳ. πεῖθε δὴ καὶ σύ, ὦ βασίλεια, τὸν θαρσαλεώτερον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πλούταρχον μὴ ἄχθεσθαι τοῖς σοφισταῖς, μηδὲ ἐς διαβολὰς καθίστασθαι τοῦ Γοργίου. εἰ δὲ οὐ πείθεις, σὺ μέν, οἷα σου σοφία καὶ μῆτις, οἶσθα, τί χρὴ ὄνομα θέσθαι τῷ τοιῷδε, ἐγὼ δὲ εἰπεῖν ἔχων οὐκ ἔχω.

I.

Τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς ἄριστά μοι δοκοῦσι διεσκέφθαι φιλοσόφων μὲν ὁ Τυανεὺς καὶ Δίων, στρατηγῶν δὲ Βροῦτος ἢ ὅτῳ Βροῦτος ἐς τὸ ἐπιστέλλειν ἐχρῆτο, βασιλέων δὲ ὁ θεσπέσιος Μάρκος, ἐν οἷς ἐπέστελλεν αὐτός, πρὸς γὰρ τῷ κεκριμένῳ τοῦ λόγου καὶ τὸ ἑδραῖον τοῦ ἤθους ἐντετύπωτο τοῖς γράμμασι, ῥητόρων δὲ ἄριστα μὲν Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος ἐπέστελλεν, ὑπεραττικίζων δὲ καὶ ὑπερλαλῶν ἐκπίπτει πολλαχοῦ τοῦ πρέποντος ἐπιστολῇ χαρακτῆρος. δεῖ γὰρ φαίνεσθαι τῶν ἐπιστολῶν τὴν ἰδέαν ἀττικωτέραν μὲν συνηθείας, συνηθεστέραν δὲ ἀττικίσεως καὶ συγκεῖσθαι μὲν πολιτικῶς, τοῦ δὲ ἄβρου μὴ ἀπᾴδειν. ἐχέτω δὲ τὸ εὔσχημον ἐν τῷ μὴ ἐσχηματίσθαι, εἰ γὰρ σχηματιοῦμεν, φιλοτιμεῖσθαι δόξομεν, φιλοτιμία δὲ ἐν ἐπιστολῇ μειρακιῶδες. κύκλον δὲ ἀποτορνεύειν ἐν μὲν ταῖς βραχυτέραις τῶν ἐπιστολῶν ξυγχωρῶ, ἵνα τούτῳ γοῦν ἡ βραχυλογία ὡραίζοιτο ἐς ἄλλην ἠχὼ πᾶσα στενὴ οὖσα, τῶν δὲ ἐς μῆκος προηγμένων ἐπι-

5. ἴεται. J. 11. βαλβίδος. E. 13. ὀφρῦν. EB. 17. εἴτε. EB. αἵ τε. J. 20. οἷα σου. J et inde B. οἷά που. E.

22. δοκοῦσι διεσκέφθαι. P, p, b, v, B. διεσκέφθαι δοκοῦσι. ς. 23. ὁ Βροῦτος. φ. ib. ἐς τὸ om. v. ib. εἰς. φ. ib. ἐχρήσατο. P, p, b, v. 24. ἐν οἷς — γράμμασιν om. P, p, b, d, v. ib. ἐπέστελλεν αὐτὸς. φ. αὐτὸς ἐπέστελλεν. EB. 25. ἐντετύπωτο. φ. ἐντετύπωται. ς. 27. τῶν ἐπιστολῶν τὴν ἰδέαν. φ. τὴν τῶν ἐπιστολῶν ἰδέαν. ς. ib. ἀττικεστέραν. E. 28. ἀττικήσεως. p, v. ib. μὴ δὲ. d. ib. ἀπαύδειν. m, o, corr. J ad Im. 591. Et est ἀπᾴδειν in C, a. ib. ἐχέτω δὲ. φ. ib. τὸ om. d. 29. μὴ om. p. ib. ἐσχιματίσθαι. P, p. 30. μειρακιώδης. P et p ex corr. ib. ξυγχωρῶ. φ. ib. τούτῳ om. b. 31. ὡραίζηται. P. ὡραίζεται. p, b, v. ib. εἰς. P, p. ib. ἠχὼ om. b, et p, v cum lac. ib. προηγμένων. E. προηγουμένων. φ. παρηγμένων. P, 2, b, d, v.

I = I. p. 916.

στολῶν ἐξαιρεῖν χρὴ κύκλους, ἀγωνιστικώτερον γὰρ ἢ κατὰ ἐπιστολὴν τοῦτο, πλὴν εἰ μή που ἐπὶ τελευτῆς τῶν ἐπεσταλμένων ἢ ξυλλαβεῖν δέοι τὰ προειρημένα ἢ ξυγκλεῖσαι τὸ ἐπὶ πᾶσι νόημα. σαφήνεια δὲ ἀγαθὴ μὲν ἡγεμὼν ἅπαντος λόγου, μάλιστα δὲ ἐπιστολῆς· καὶ γὰρ διδόντες καὶ δεόμενοι καὶ ξυγχωροῦντες καὶ μὴ καὶ καθαπτόμενοι καὶ ἀπολογούμενοι καὶ ἐρῶντες ῥᾷον πείσομεν, ἢν σαφῶς ἑρμηνεύσωμεν· σαφῶς δὲ ἑρμηνεύσομεν καὶ ἔξω εὐτελείας, ἢν τῶν νοηθέντων τὰ μὲν κοινὰ καινῶς φράσωμεν, τὰ δὲ καινὰ κοινῶς.

II.

Οἱ τὸν νόμον τῇ φύσει ἀνθομοιοῦντες ἀντικεῖσθαι μὲν ταῦτά φασιν ἀλλήλοις, καθάπερ τὸ λευκὸν τῷ μέλανι καὶ τὸ μανὸν τῷ πυκνῷ καὶ τὸ μελιχρὸν τῷ πικρῷ καὶ τὸ ψυχρὸν τῷ θάλποντι, εἶναι δὲ φύσεως μὲν ἔργα ζῷα καὶ ἄστρα καὶ ποταμοὺς καὶ ὕδας καὶ πεδία καὶ ἰσθμοὺς καὶ πορθμοὺς καὶ καθάπαξ τὸ ὑπὲρ τέχνην, νόμου δὲ ἔργα τείχη καὶ νεώσοικοι καὶ ναῦς καὶ ἀσπὶς καὶ λήια καὶ πᾶν τὸ ὑπὸ χεῖρα, καὶ τὰ μὲν τῆς φύσεως ἄφθαρτα εἶναι τὸν ἀεὶ χρόνον τήν τε θάλατταν μένειν, ὁπόση ἐγένετο, καὶ τὴν γῆν, ὁπόση ὡρίσθη, καὶ τὸν αἰθέρα, ὡς ἔφυ, ἄστρα τε καὶ ὥρας, ὡς ἐκείνων κύκλος, καὶ τὸ ἐπὶ ζῷα δὲ αὐτῆς ἧκον φθείρεσθαι μὲν αὐτὰ τὰ τικτόμενα, τὸ δὲ ἀεὶ τίκτον παρέχειν τῇ φύσει τὸν τοῦ ἀκηράτου λόγον, τὰ δὲ τοῦ νόμου φθαρτά τε εἶναι καὶ ἁλωτά, τείχη τε γὰρ καὶ ἱερὰ τὰ μὲν ἁλίσκεσθαι, τὰ δὲ φθείρεσθαι σὺν χρόνῳ, οἰκίαν δὲ τὴν εὖ κατεσκευασμένην δῆλον εἶναι, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἑστήξει καὶ τὸ ναυπηγηθὲν οὐκ εἶναι βέβαιον ὅτι μηδ' ἡ θάλασσα βεβαία ἀνθρώποις, τεκτονικήν τε καὶ χαλκευτικὴν πᾶσαν φθαρτὰ ἐργάζεσθαι τῷ νόμῳ, καὶ τὸν μὲν νόμον οὐκ ἂν δημιουργῆσαι ζῷον ἔμψυχον οὐδέν, οὐδ' ἄστρον, οὐδ' αἰθέρα, οὐδ' ἄλλο τι τῶν ὧδε θεσπεσίων καὶ μεγάλων, τὴν φύσιν δὲ ὁμοιοῦσθαι πολλαχοῦ τοῖς τοῦ νόμου εἴδεσι, χωρία τε γὰρ ὀχυροῦν τείχεσιν ἀσφαλεστέροις τῶν ποιηθέντων ἄντρα τε κισσηρεφῆ κατανοήσαι ἡδίω οἴκων καί που καὶ ἄγαλμα διδόναι πέτρᾳ συμφυὲς σατυρικόν τι ἢ Πανὶ ὅμοιον ὄρη τε καὶ σκοπιὰς ὁμοιοῦν ζῳοῖς, οἷον τῆς αὐτῆς ὁ ἐν Λήμνῳ δράκων καὶ ὁ ἐν Κρήτῃ λέων καὶ ἡ βούκρανος ἡ πρὸς Χίῳ, ἀγαλματοποιούσης τε κατὰ τὸν νόμον καὶ τὰς νεφέλας ἐς εἴδη ζῴων ἀγούσης, βλέψαντι γοῦν ἐς αὐτὰς λύκοις τε ὁμοιοῦνται καὶ παρδάλεσι καὶ κενταύροις καὶ ἅρμασι, καὶ οὐδὲ ὁ κύκλος τῆς σελήνης ἄσημος, ἀλλὰ κἀκείνῳ τι ἐντετύπωται πρόσωπον οἷον γραφῆς ἀρρήτου· ἐμοὶ δὲ νόμος καὶ φύσις οὐ μόνον οὐκ ἐναντίω φαίνεσθον, ἀλλὰ καὶ ξυγγενεστάτω καὶ ὁμοίω καὶ διήκοντε ἀλλήλοιν· νόμος τε γὰρ παριτητέος ἐς φύσιν καὶ φύσις ἐς νόμον καὶ καλοῦμεν αὐτοῖν τὸ μὲν ἀρχήν, τὸ δ' ἑπόμενον, κεκληρώσθω δὲ ἀρχὴν μὲν φύσις, νόμος δὲ τὸ ἕπεσθαι, οὔτε γὰρ νόμος ἐτειχοποίησεν ἢ ὑπὲρ τείχους ὥπλισεν, εἰ μὴ φύσις ἔδωκεν ἀνθρώπῳ χεῖρας, οὔτ' ἂν ἡ φύσις . . τῶν ἐνεργούντων ἔδειξεν, εἰ μὴ τέχναι ἐνομίσθησαν, ἔδωκέ τε φύσις μὲν νόμῳ θάλασσαν αἰθέρα ἄστρα, νόμος δὲ αὖ φύσει γεωργίαν ναυτιλίαν ἀστρονομίαν καὶ ὀνόματα κεῖσθαι ταῖς ὥραις, ἄργυρόν τε καὶ χρυσὸν καὶ ἀδάμαντα καὶ μάργαρον καὶ τὰ ὧδε σπανιστὰ φύσις μὲν εὗρε,

1. ἐξαίρειν. C, E. ἐξαιρεῖν. B ut olim correxi. ib. τοὺς κύκλους. P, p, b, d, v. ib. γὰρ om. b. ib. κατὰ ἐπ. P, p, B. κατ' ἐπ. ς. ib. τοῦτο — τὰ om. b, et p, v, ubi ἢ κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ἢ ξυγκεῖσθαι (ἐξογκᾶσθαι. v.) τὸ ἐπὶ πᾶσι legitur med. om. ib. μήπου. P, d, B. μή πω. ς. 2. ἢ ξυμβαλεῖν δέοι τὰ ἐπεσταλμένα ἢ συγκλ. P. 4. συγχωροῦντες. P. ib. καὶ μὴ καθαπτ. P, p, b, d. ib. ἐρῶντες. P, p, d, B. ib. εἰ. P, p, v, B. 5. ἑρμηνεύσομεν. g, m, o. ib. σαφ. δὲ ἑρμ. om. P, p, b, d, v. 6. κοινὰ κοινῶς — καινὰ καινῶς. φ. ib. καινῶς φράσωμεν, τὰ δὲ κτέ. P, p, b, d, v, B. (φράζωμεν. d, v, E.) καινῶς, τὰ δὲ κ. κ. φράζωμεν. ς.

13. αὐτῆς εἶναι. o. 14. Fo. χρόνῳ ἁλωτά. 15. τὴν om. o. 16. καὶ εἰ ἐστίξει. p, u, o. ὅτι οὐκ ἀεὶ ἐστήξει. B ex conj. o. ib. ὅτε malit B. 21. πάνυ. o. 22. τῆς deleverim. 27. ἀλλήλοις. o. ib. τε om. o. ib. παραιτητέος. p, B. παριτητέος. o. 29. ἄνω χέρας. p, u. ἄνω χεῖρας. B, qui conj. ἀνθρώπῳ. 30. τι excidisse videtur.

II apud Ol. 912. et B. IX.

νόμος δ' ἐτίμησε. περιωπήσαις δ' ἂν καὶ τὰ ἀνθρώπου ὁμοίως ἔχοντα· φύσις μὲν ἔννουν δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ λογικὸν καὶ εὐφυᾶ πάντα, νόμος δὲ παιδεύει καὶ ὁπλίζει καὶ ὑποδεῖ καὶ ἀμφιέννυσιν, ἐπειδὴ γυμνὸς αὐτῷ παρὰ τῆς φύσεως πέμπεται, προτίθησι δὲ ὁ νόμος καὶ ἀρετῆς ἆθλα ἀνθρώποις, οἷον τιμῶν τὴν φύσιν. καὶ μὴ τὸν νόμον ἀφαιρώμεθα τὸν τοῦ ἀθανάτου λόγον, καὶ γὰρ εἰ καὶ φθαρτὰ ἐργάζεται, ἀλλ' ἀθάνατά γε αὐτὰ ποιεῖ, ὄνομα δὲ αὐτῷ τέχνη. ἠπείρου δὲ ἀπορραγεῖσα νῆσος καὶ νήσῳ ξυμβαλοῦσα ἤπειρος καὶ Πηνειὸς Ὀλύμπου διεκπεσὼν οὐ φύσεως ταῦτα οὐδὲ νόμου ἔργα· ἔστι τι ἀμφοῖν μέσον, ὃ καλεῖται συμβεβηκός, ὑφ' οὗ ὁ νόμος ὁμοιοῦται φύσει καὶ φύσις μεταβάλλει ἐς νόμον.

1. περιωπήσοις. C, E. 5. τάγε. o. ib. ἀπορρωγεῖσα. o. 7. τῇ φύσει. o.